

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلٰى مَنْ كَانَ
نَبِيًّا وَأَدْمَنَ الْمَاءَ وَالطَّينَ خَاتَمُ النَّبِيِّنَ فَائِدُ الْعَرَمِ الْجَلِيلِينَ
وَسَلِئَتِنَا فِي الدَّارِيْنَ إِلٰيْ رَبِّ الْعَالَمِينَ سَيِّدُنَا وَمَوْلَيَا مُحَمَّدٌ وَ
اللّٰهُ الطَّيِّبُونَ وَاصْحَابُهُ الطَّاهِرُونَ

જે ફિલા ફિસાથી ભરપૂર સમયમાંથી આપણે પસાર થઈ રહ્યા છીએ તે મસુલમાનો માટે ખૂબ જ ફિલાઓ અને આફિતોનો સમય છે. આજે તે વ્યક્તિનું ખૂબ જ ખુશનશીબ છે જેનું ઈમાન વર્તમાનકાળમાં ચાલતી હવાઓથી બચી જાય. કારણ કે બદમજહબી અને બેદીનીની એવી તેજ આંધીઓ ઝૂંકાઈ રહી છે કે જેનાથી ભોગાભાળા મુસમાનોનું ઈમાન ભયમાં છે. જો કે ઈસ્લામમાં નવા નવા ફિક્રાઓ પહેલાં પણ પેદા થતા રહ્યા, પરંતુ જે બીમારી આજે છે તે આનાથી અગાઉના મુસલમાનોમાં સાંભળવામાં પણ આવી ન હતી. આજે દરેક જીહિલ કુર્ચાન શરીફનો મુફસ્સિર બની ગયો. અને દરેક ઠંગઘડા વગરનો માણસ દીનના ખાઈમો અને અઈમ્માએ મુજતહીફીન (અલ્લાહના વલીઓ અને દીનના મુજતહીફો) વિશે બકવાસ કરી રહ્યો છે.

ઇસ્લામના તે મસઅલા અને મસાઈલ વિશે કદી ગુમાન (ધારણા) પણ થઈ શકતું ન હતું કે કોઈ કલમો પઢનાર એનો ઈન્કાર પણ કરશે ! આજે સર્વમાન્ય મસાઈલને નકારનાર પેદા થઈ ગયા. એ મસાઈલમાંથી એક છે અલ્લાહ તાદાલાના ધ્યારા અને ખાસ બંદાઓનો વસીલો છે. દરેક સમયે દરેક વ્યક્તિ વસીલા પર ઈમાન રાખતી અને તેને માનતી રહી. પણ હાલના સમયમાં વસીલાનો ઈન્કાર કરનાર પેદા થઈ ગયા છે, કે જેઓ દુનિયાવી દુઃખદોમાં હાકિમો અને હકીમોની પાસે નાસતા ભાગતા પહોંચી જાય છે પણ અંબિયાએ કિરામ અને અવલિયા

અલ્લાહનો વસીલો પકડનારાઓને મુશ્રિક તથા મૂર્તદ કહેતાં જરા પણ ખચકાતા નથી. અલ્લાહ તાદાલાનો ગજબ જે વ્યક્તિ કે ક્રોમ પર ઉત્તરે છે તેને અલ્લાહ તાદાલા વસીલાઓથી વંચિત કરી હે છે, અને જેના પર અલ્લાહ તાદાલાની રહમત છે તેને તેના ધ્યારાઓના વસીલા નસીબ થાય છે. ખુશનસીબ બંદો પોતાના ગુનાહોની માફી રડી કક્કિને માંગે છે અને બુજુર્ગના વસીલાથી ગુનાહોના મેલને ધૂએ છે. પરંતુ બદનસીબ માણસ અલ્લાહ પાકના બંદાઓમાં ખામી કાઢે છે અને તેમનાથી દૂર રહીને ખુદાની રહમતથી વંચિત રહે છે. બધા ફરિથતાઓએ હજરત આદમ عليه السلام ને ખુદાની નજીદીકી પ્રાપ્ત કરવા માટેનો વસીલો સમજીને એમની સમક્ષ પોતાનું માથું જુકાવી દીધું, તો તેઓ ખુદાની બારગાહમાં મકબૂલ રહ્યા. જ્યારે શયતાને વસીલા વગરની લાખો ઈબાદતો કરી પણ હજરત આદમ عليه السلام ને વસીલો ન બનાવ્યો અને ખુદાની બારગાહમાંથી મરદુદ થયો.

બેશક ! ખુદા તાદાલા જ્યારે કોઈની અયબો જાહેર કરવા અને તેને બદનામ કરવા ચાહે તો તેના સ્વભાવમાં પાક લોકોના મહેણાં ટોણાં મારવાની વૃત્તિ પેદા કરી હે છે. અને જ્યારે ખુદા તાદાલા ભલાઈની તૌફિક અતા કરે છે તો (ગુનાહોની માફી કાજે) રડવા અને કરગરવા પ્રત્યે સ્વભાવને વાળી હે છે. અલ્લાહના ધ્યારાઓનો વસીલો એક એવો વસીલો છે કે જેને કાફિરો પણ માને છે, જાનવરો અને નિર્જવ લાકીઓ પણ ખુદાની બારગાહના મકબૂલ બંદાઓનો વસીલો પકડે છે.

કુર્ચાન મજૂદ ફર્માવી રહ્યું છે કે ફિરાઓન અને તેની ક્રોમ પર ગર્ક થતાં પહેલાં જૂ અને દેડકાઓના ઘણા અજાબ આવ્યા. પણ જ્યારે અજાબ આવતો હતો તો તેઓ હજરત મૂસા عليه السلام ની બારગાહમાં અર્જ કરતા હતા કે

لَيْلَتْ لَشَفَعْتُ عَنَّا الرِّحْمَنُ لَمَنْ لَكَ وَلَمْنُ سِلَانَ مَعَذَقَتِي

(અર્થ) “હે મૂસા ! عليه السلام જો તમે આ અજાબ અમારા પરથી

દૂર કરી દીધો તો અમે તમારા પર ચોક્કસ ઈમાન લાવીશું અને બની ઈસરાઈલને આપના હવાલે કરી દઈશું.” પણ જ્યારે તેમની દુઆથી અજાબ દૂર થઈ જતો તો ઈમાન લાવતા ન હતા. જ્યારે ખુદાને ફિરઓનીઓને હલાક કરવાનું મંજૂર થયું તો તેઓને મૂસા صلى اللہ علیہ و آلہ و سلم સુધી પહોંચવા ન દીધા. બલકે દરિયાઈ કલુજુમથી પહેલાં મૂસા صلى اللہ علیہ و آلہ و سلم અને બની ઈસરાઈલને સહી સલામત પાર ઉતાર્યા, પરંતુ પછી ફિરઓને દરિયામાં ફસાવી દીધો, અને તે બોલ્યો, આમન્તુ બિરભિન્ન મૂસા વ હારુન, “હું મૂસા અને હારુન صلى اللہ علیہ و آلہ و سلم ના ખુદા પર ઈમાન લાવું છું.” જો કે દરમ્યાનમાં વસીલો ન હતો એટલે ઈમાન કબૂલ ન થયું અને દૂબી ગયો. મક્કાના કાફિરો પણ દરેક આપત્તિ એટલે કે દુકાળ વગેરેના પ્રસંગે નબી કરીમ صلى اللہ علیہ و آلہ و سلم ની બિદમતે અકદસમાં હાજર થઈને દુઅા કરવતા હતા. ઊંઠો, પક્ષીઓ (ચક્લીઓ), હરણોએ મુસીબતમાં હુઝૂર صلى اللہ علیہ و آلہ و سلم થી ફરિયાદ કરી. આ’લા હજરત શું સરસ ફર્માવે છે :—

હાં ચહી કરતી હ્ય ચિઠયાં ફ્યારિડ
હાં ચહી ચાહતી હ્ય હિરની દાદ
ઈસી દરપે શતુરાને નાશાદ
ગિલાં રંજોના કરતે હંચ

નિર્જવ કાંકરીઓ, લાકડીઓએ હુઝૂર صلى اللہ علیہ و آلہ و سلم નો જ વસીલો અપનાયો. મૌલાના રૂમ ફર્માવે છે :—

નુકતે આબો નુકતે ખાકો નુકતે ગિલ,
હરત મહસૂસ હવાસે ઓહલે દિલ,
ફલસફી ગો મુનિકરે હનના અરત,
અજ હવાસે અવલિયા બેગાના અરત.

જો આ પ્રસંગો વિગતવાર જોવા હોય તો અમારી લખેલ કિતાબ ખાસ કરીને સલ્તનતે મુસ્તફાનો અભ્યાસ કરો.

મતલબ કે પાક બંદાઓનો વસીલો એક એવો મસાલો છે કે જેને કાફિરો અને બુધ્યિહીન મખ્લૂક પણ માને છે. પણ અફસોસ કે આવા સ્પષ્ટ મસાલાને નકારવાવાળા બન્યા તે કોણા? જાનવર નહીં, મુશ્રીક નહીં કે કાફિર નહીં, બલકે કલ્મો પઢવાવાળા ફાજિલે દેવબંદ કહેવતા, ઈસ્લામના ઠેકેદાર બનવાવાળા દેવબંદી વહાબી કહેવતા મુસ્લિમો! અને કેવળ ઈન્કાર નથી કર્યો બલકે એવી હઠે ચઢી ગયા કે તેમની બધી વાએઝો, જલ્સાઓ, મજલિસો આ કાર્ય માટે વક્ફ થઈ ગઈ. વસીલાને માનનારા મુસલમાનો પર શિર્ક તથા કુઝ, સરકશીના ફત્વાઓ લાગવા માંડયા. મૂર્તિઓ લગતી આયતો પૈગંભરો પર અને કાફિરોને લગતી આયતો મુસલમાનો પર ફિટ કરવા લાગ્યા. અલ્લાહ તાલાના પ્યારા અને નિખાલસ બંદાઓની શાનમાં એવી ગુસ્તાખીઓ કરવા લાગ્યા કે કદી કાફિરોએ પણ એવી હિસ્ત કરી ન હતી.

કેટલાક ભોળા ભાળા મુસલમાનો તેઆના જભા તથા પાઘડીઓ જોઈને તેઓની જાળમાં ફસાઈ ગયા અને આ બીમારી ચેપી રોગની જેમ હિન પ્રતિ હિન વધવા લાગી. તેથી મેં વિચાર્યુ કે જો હું આવા સમયે મુંગો રહીશ તો મારું અસ્તિત્વ શા કામનું? મેં બારગાહે મુસ્તફાના દરવાજાના ટુકડા ખાધા છે, આપના નામ પર ઉછરેલો છું, આપના દીનને આંચ આવતી જોઉં અને કાંઈ ન કરું તો ચોક્કસ મારી પકડ થશે.

રક્ષક કૂતરાની એ ફરજ છે કે જ્યારે માલિકના ઘરે ચોર આવતો જુએ તો ઓછામાં ઓછું શોર મચાવીને નસાડી મૂકે. મારી પાસે લાકડીની કલમ છે, અલ્લાહ તાલાના નામ પર આ પુસ્તિકા લખી. આ પુસ્તિકાની પણ તેવી જ પદ્ધતિ રહેશે જે “જ અલ હક” અને “સલ્તનતે મુસ્તફા” ની છે. એટલે કે વસીલાનો મસાલો બે ભાગોમાં વર્ણવવામાં આવશે. પહેલા ભાગમાં બુજુગોના વસીલાની સાબિતી કુર્ચાની આયતો, નબવી હદીષો, બુજુગોના કથનો અને ખૂદ વિરોધી (વહાબી) ઓનાં લખાણો દ્વારા આપવામાં આવશે. બીજા ભાગમાં વિરોધીઓના વાંધાઓ અને તેના જવાબો આપવામાં આવશે.

આ પુસ્તિકાનું નામ ‘રહમતે ખુદા બ વસીલાએ અવલિયા’ રાખું છું. અલ્લાહ તથાલા એને પોતાના હથીબ ના સદકામાં ચલી રહ્તું હૈલે ના સદકામાં કબૂલ ફર્માવિને સદકાએ જારિયા બનાવી હે, અને એને મારા ગુનાહોનો કદ્દશરો ફર્માવો, જે મુસ્લિમાનો આનાથી લાભ ઉઠાવે તેઓ મારા માટે હુઅ કરે કે ખુદા તથાલા મને ઈમાન પર ખાત્મો નસીબ કરે અને મારા ગુનાહોના કાળા દફતરોને પોતાની રહમત અને મગફિરતના પાણીથી ઘોઈ નાખે, કારણ કે એ જ ઉમ્મીદમાં મેં આ મહેનતું કરી છે.

*رَبَّنَا تَقْبِلُ مَنِ اتَّلَّخَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ - وَتُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ
أَنْتَ النَّوَّابُ الرَّحِيمُ - وَصَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى خَيْرِ خَلْقِهِ سَيِّدِنَا
مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاصْحَاحِهِ أَجْمَعِينَ - أَمِينٌ . أَمِينٌ .
بَارَبَّ الْعَالَمِينَ وَبِالْكَرْمِ الْأَكْرَمِينَ .*

★ મદીનેમે બુલાયા મુજકો ★

મેરે આકાને મદીનેમે ખુલાયા મુજકો
સાયએ ગુંબદે ખજરામે બિઠાયા મુજકો
હે અતાઓં પે અતાઓં હે કરમ હી પે કરમ
માહે રમજાં ભી મદીનેમે દિખાયા મુજકો
દિલ બેચૈન તળપતા થા હુઝૂરીકો હુઝૂર
તસ્કીને કલ્બકો તયુબહમે બુલાયા મુજકો
જોલિયાં ભરતે હો સબકી મેરે આકા હર દમ
આદિમો આમિલે કુર્ચાન બનાના મુજકો
સદકા સિદ્દીકો ઉમર ઓર હો ઉધ્માનો અલી
ગમે હુન્યા ગમે ઉકબાસે બચાના મુજકો
'શાકિરે રજવી'કો તયુબહ તો દિખાયા લેકિન
વકતે રુખ્સત રુખે જેબા ભી દિખાના મુજકો

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

અલ્લાહ તથાલાના બંદાઓ ભલે જીવંત હોય અથવા વફાત પામી ચૂક્યા હોય છતાં અલ્લાહ તથાલાની નજીક મહાન વસીલો છે. તેમની જત વસીલો, તેમનું નામ વસીલો, તેમની વસ્તુઓ વસીલો, જે વસ્તુથી નિસ્બત થઈ જાય તે વસીલો છે. પણ આજકાલના વહાબી દેવબંદી તેના મુન્કિર છે. એટલા માટે હું ખુદા તથાલાના ફજલો કરમથી આ પુસ્તિકા બે ભાગમાં રજુ કરું છું. પહેલા ભાગમાં તેની સાબિતી અને બીજા ભાગમાં તેના પર વાંધાઓ અને જવાબો.

★ ભાગ પહેલો ★

★ વસીલાની સાબિતી વિશે કુર્ચાની આયતો ★

અલ્લાહ ત આલાના મકબૂલ બંદાઓ, તેમની જત, તેમનું નામ,
તેમના તબરૂકો મખ્લૂકનો વસીલો છે, તેની સાબિતી કુર્ચાની આયતો,
નબવી હદીષો, બુજુર્ગોના કથનો, ઈજ્માએ ઉમ્મત અને અકલી દલીલો
અને એટલું જ નહીં વિરોધીઓનાં કથનો દ્વારા આપવામાં આવેલ છે.

(૧) રબ તથાલા ફર્માવે છે,

*وَلَوْا نَصَرَ إِنْ طَمِحُوا إِنْفَسْهُمْ جَاءُوا وَلَمْ يَأْسُ فَاسْتَغْفِرُوا لِلَّهِ وَاسْتَغْفِرُ
لِنَصْرِ الرَّسُولِ لَوْجَدُوا إِنَّهُ رَبُّ الْمُرْسَلِينَ (سુર્એન્સા)*

(સૂરાને નિસાઅ, આયત-૬૪)

“જો આ લોકો પોતાની જાનો પર જુલમ કરીને તમારા દરબારમાં
આવે અને અલ્લાહથી માઝી માંગે અને આપ પણ હે અલ્લાહના રસૂલ !

તેમની ભલામણ કરો, તો બેશક ! આ લોકો અલ્લાહ તાઓને માફી આપવાવાળો કૃપાળું પામશે.”

આ આયતે કરીમાથી એ જણાયું કે હુઝૂર મુખ્યમંત્રી દરેક ગુનેહગારના માટે, દરેક સમયે ક્યામત સુધી મગફેરત પામવાનો વસીલો છે. ‘જલમૂ’માં કોઈ સીમારેખા નથી અને હુકમ અસીમિત છે. એટલે કે દરેક પ્રકારના ગુનાહનો મુજરિમ સદા આપની પાસે હાજર થાય.

(૧)

**بِأَيْمَانِهِ الَّذِينَ أَنْسَوْا إِنْقُولَتَهُ إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ فَحَاجِدُوْفِي
سِيَلِهِ لِعَلَمِنْ قُلْبِهِمْ حُوْنَ (૩૫ સૂરો માઝે)**

“હે ઈ માનવાળાઓ ! અલ્લાહથી ડરતા રહો અને ખુદાની તરફ વસીલો હુંઠો ! અને તેના માર્ગમાં જેહાદ કરો, જેથી તમે કામયાબ થાવ.”

આ આયતે કરીમહુથી જણાયું કે, આમાલ સિવાય અલ્લાહ તાઓના ખ્યારા બંદાઓનો વસીલો શોધવો જરૂરી છે. કારણ કે આમાલ તો ‘ઈતકુલ્લાહ’ માં આવી ગયા અને તેના પછી વસીલાનો હુકમ ફર્માવ્યો. જણાયું કે વસીલો આમાલથી અલગ છે.

(૩)

**خَرَّبْنَ امْرَالِهِمْ صَدَقَةَ نَطَّهُرُ بَعْدَ وَنَزَّلَهُمْ بَعْنَا وَصَلَّ
عَلَيْهِمْ أَنْ سَلُوتُلَهُ سَكَنْ لَهُمْ**

(સૂરથે તૌબા, આયત-૧૦૩)

‘હે મહિબૂબ ! આ મુસલમાનોના માલોનો સંદકો કબૂલ ફર્માવો અને એના દ્વારા આપ તેઓને પાક તથા સાફ કરો. અને તેઓના હકમાં

ભલાઈ માટેની હુઅા કરો. કારણ કે આપની હુઅા તેઓના દિલોની હંડક છે.”

જણાયું કે સંદકો તથા ખેરાત, નેક અમલો તથા પાકીજગીનો વસીલો પૂરતો નથી. પરંતુ પાકીજગી તો હુઝૂર કૃપાથી પ્રાપ્ત થાય છે.

(૪)

**هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأَمَمِينَ رَسُولًا مُّصَدِّقًا لِّمَا أَنزَلْنَا
وَنَزَّلَكَ عَلَيْهِ مِنْ كِتَابٍ وَّالْحِكْمَةَ (૪૮ સૂરો જીલ્લુ)**

(સૂરથે જુમાષ, આયત-૨)

“રબ તાઓના તે કુદરતવાળો છે જેણે વગર પઢેલાઓમાં તેઓમાંથી રસૂલ મોકલ્યો. જે તેમના રબની આયતો તિલાવત ફર્માવે છે અને તેઓને કિતાબ શીખવાડે છે.”

જણાયું કે હુઝૂર પાક તથા સાફ કરે છે, જેથી આપ અલ્લાહ તાઓની નેઅમતોની વસીલો છે.

(૫)

وَمَنْ أَوْمَأَنْ عَبْلَكَ لِيَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا (૧-૮)

(સૂરથે બકરાષ, આયત ૮૮)

“આ એહલે કિતાબ હુઝૂરના આગમન પહેલાં હુઝૂર ના વસીલાથી કાફિર પર જીત મેળવવા માટેની હુઅા કરતા હતા.”

જણાયું કે નથી ના આગમનથી પહેલાં એહલે કિતાબ આપના નામના વસીલાથી લડાઈઓમાં જીત મેળવવા માટેની હુઅા કરતા હતા. અને કુર્અને કરીમે તેઓના આ કાર્ય ઉપર વાંધો નથી ઉદાવ્યો પરંતુ સર્મર્થન કર્યું અને ફર્માયું કે, તેમના નામના વસીલાથી

તમે હુઆઓ માંગ્યા કરતા હતા હવે તેમના પર ઈમાન કેમ નથી લાવતા ?
જણાયું કે હુજૂર માટે નામ મુખારક હમેશાંથી વસીલો છે.
(૬)

فَتَلَقَّىٰ أَدْمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِيلٌ فَتَابَ عَلَيْهِ (بِسْرُ وَبَقْرَةُ)

(સૂરાએ બકરાઃ)

“આદમ પોતાના રબની તરફથી કેટલાક કલમા પામ્યા
જેના વસીલાથી દુઅ કરી અને ખુદાએ તેમની તૌબા કબૂલ કરી.”

જણાયે મુફસ્સિસરીને કિરામ ફર્માવે છે, આદમ એ હુજૂર
ના નામ મુખારકના વસીલાથી દુઅ કરી જે કબૂલ થઈ.
જણાયું કે હુજૂર અંબિયાએ કિરામનો પણ વસીલો છે.

فَدَنَرِيٰ تَقْلِبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ فَلَمْ يُؤْلِنِنِكَ خِبْلَةً تُرْضِعَهَا (૭)

(સૂરાએ બકરાઃ, આયત-૧૪૪)

“અમે આપના ચહેરાને આસમાનની તરફ ફેરવતો જોઈ રહ્યા
છીએ. સારું ! અમે આપને કિલખણી તરફ ફેરવી દઈએ છીએ જેનાથી
તમે ખુશ છો.”

જણાયું કે કિલખણી ફેરબદ્ધી એટલા માટે થઈ કે હુજૂર
ની એવી ઈરછા હતી. એટલે કે કા'બા મોઅઝ્રમહ્ર હુજૂરના
વસીલાથી બન્યો. જ્યારે કા'બા મોઅઝ્રમહ્ર હુજૂર ના
વસીલાનો મોહતાજ છે તો તમારા મારા જેવાનું પૂછવાનું શું ?!

وَكَانَ لَبُوهُمَا مَالِيًّا حَارَادَ رِبْلَهُ اَنْ يَبْلُغَا اَشَدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجُوا (૮)

كَنْزِهِمَا (بِسْرُ كَهْفَ)

(સૂરાએ કહદ, આયત-૮૨)

“હજરત ખિજર એ દીવાલ બનાવીને હજરત મૂસા

થી કહું કે આ દીવાલની નીચે બે યતીમ બાળકોનો ખજાનો છે.
તેઓના પિતા નેક હતા એટલા માટે તારા રબે ચાહું કે તેમનો ખજાનો
સલામત રહે અને તેઓ જુવાન થઈને પોતાનો ખજાનો કાઢી લે.”

જણાયું કે આ યતીમ બાળકો પર ખુદાનો એ કરમ થયો કે તેમની
તૂટેલી દીવાલ બનાવવા માટે તે મકબૂલ બંદાઓને મોકલવામાં આવ્યા,
આનું કારણ એ હતું કે તેમનો પિતા નેક માણસ હતો. એટલે નેક પિતાના
વસીલાથી અવલાદ પર અલ્લાહ તાદાલાની મહેરબાની થાય છે.

(૯)

**أُولَئِكَ الَّذِينَ يُدْعَونَ يَتَبَعَّرُونَ إِلَيْ رَبِّهِمُ الرَّسِّلَةُ آيَهُمْ
أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَةً وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ (بِسْرُ بَوْ سَائِمَهُ)**

(સૂરાએ બની ઈસરાઈલ, આયત-૫૭)

“તે મકબૂલ બંદાઓ જેમની બુતપરસ્તો પૂજા કરે છે, તેઓ પોતે
પોતાના રબની તરફ વસીલો શોધે છે કે, એમાં કોણ સૌથી વધુ મુક્રબ
(નજીકતા પામેલ) છે, તેની રહમતની આશા રાખે છે અને તેના
અગાબથી ડરે છે.”

જણાયું કે જે નેક બંદાઓની કાફિરો પૂજા કરે છે તેમનામાંથી (નેક
બંદાઓમાંથી) દરેક અલ્લાહ તાદાલાથી વધુ નજીકતાવાળો વસીલો
શોધે છે. અલ્લાહ તાદાલા આ વસીલાને તલબ કરવાના કાર્યનો વાંધો
નથી લીધો.

**وَلَوْلَا رَجَالٌ مُّوْهِنُونَ وَسِنَاءُ مُوْهِنَاتٍ لَمْ يَتَعْلَمُوا هُنَّ رَّجُلُوْهُمْ
فَتَعْبِدُكُمْ مِّنْهُمْ مُّهَاجِرٌ لَّغَيْرِ عِلْمٍ لِيَدْخُلَ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ مِنْ بَشَرٍ
لَوْزِيَّا لِعَذَبَنَا الَّذِينَ كَفَرُوا وَلَوْزِيَّا لِعَصَمَ زَآبَ لِمَلِيمَهُ (بِسْرُ بَوْ فَيْعَلَهُ)**

(સૂરાએ ફિતહ, આયત-૨૫)

“જો થોડાક મુસલમાન પુરુષો અને થોડીક મુસલમાન સ્ત્રીઓ ન હોત જે મને તમે જાણતા નથી (જો આ બાબતનો અંદરોથો ન હોત) કે તમે તેઓને પીસી નાખત પછી તમારા પર ખરાબી આવી પડત તેમના થકી અજાણતામાં. પણ તેમાં વાર એટલા માટે લાગી, જેથી અલ્લાહ તાદાલા જેને ધારે પોતાની રહમતમાં દાખલ કરે. જો તે મુસલમાનો કાફિરોથી જુદા થઈ જાય તો અમે કાફિરોને દર્દનાક અજાબથી સજા આપત.”

જણાયું કે મક્કાના કાફિરોનું અજાબથી બચી જવાનું કારણ એ છે કે તેમાં કેટલાક મુસલમાનો રહી ગયા હતા. એટલે કે શહેરમાં અલ્લાહ તાદાલાના નેક બંદાઓનું રહેવું અમન (પનાહ) નો વસીલો હોય છે.

قَالَ الَّذِينَ غَلَبُوا عَلَىٰ امْرِصِدٍ لِنَتَخِذُنَ عَلَيْهِم مِسْجِدًا (بِلَأْعَكْف)

(સૂરાએ કહદ, આયત-૨૧)

“સરસાઈ કેળવનાર લોકો બોલ્યા કે અમે અસહાબે કહદ પર મસ્જિદ બનાવીશું.”

જણાયું કે બુજુગોની કબર પાસે મસ્જિદ બનાવવી કે જેથી તેમના વસીલાથી નમાજમાં બરકત થાય અને નમાજ કબૂલ થાય, તે હમેશાંથી મુસલમાનોનો દસ્તૂર રહ્યો છે. કુઝાને કરીમે અસહાબે કહફની ગુફા પર મસ્જિદ બનાવવાનો ઉલ્લેખ કર્યો અને તેને રદ કરવામાં ન આવી જેનાથી જણાયું કે તેઓનું આ કામ અલ્લાહ તાદાલાને પસંદ આવ્યું.

(૧૨)

إِذْهُبُو بِقِيمِهِ بَعْدَ أَمْالِ الْفُورَةِ عَلَىٰ وَجْهِهِ إِلَيْهِ يَأْتِي صَبَرًا (أَبْوَس)

(સૂરાએ યુસુફ, આયત-૮૩)

“યુસુફ એ પોતાના ભાઈઓથી ફર્માવ્યું કે મારું ખમીસ લઈ જાઓ અને મારા વાલિદે માજિદના મોઢા પર ઢાંકી દો, તેમની આંખો જોતી થઈ જશો.”

જણાયું કે બુજુગોના પોષાકના વસીલાથી દુઃખો દૂર થઈ જાય છે

અને તંદુરસ્તી મળે છે.

لَا إِفْسِرُوا بِعِذَّةِ الْبَلْدَةِ وَأَنْتَ حِلٌّ بِهَذَا الْبَلْدَةِ

(સૂરાએ બલદ, આયત-૧ તથા ૨)

“હું કસમ ફર્માવું છું એ શહેર મકાની કારણ કે હે મહેબૂબ એમાં તમે તશરીફ ફર્માવો (વસેલા) છો.”

જણાયું કે હુઝૂર ﷺ વસીલાથી મકાન મુકર્માને ફર્જીલત મળી કે રબ તાદાલાએ તેની કસમ ફર્માવી.

وَالثَّيْنِ وَالزَّيْنَ وَدُودَ وَطُورِسِينَ وَبَعْدَ الْبَلْدَ الْأَمِينَ (૧૪)

(સૂરાએ વતીન)

“એટલે કે કસમ છે ઈન્જીર, જયતૂન અને તૂરની અને આ અમાનતવાળા શહેરની.”

જણાયું કે મૂસા ﷺ ના વસીલાથી ઈન્જીર અને તૂર પહાડને ઈજજત પ્રાપ્ત થઈ અને નબી ﷺ ના વસીલાથી મકાન શરીફને એવી મહાનતા પ્રાપ્ત થઈ કે તેની કસમ રબ તાદાલાએ ફર્માવી. એનાથી સાબિત થયું કે વસીલાનો ફાયદો નિર્જવ વસ્તુઓને પણ પહોંચી જાય છે.

إِنَّ أَيَّهُهُ مِلْكَهُ أَنْ يَاتِيَّلِمَ التَّابِعُونَ وَدَعَوْدَ عَنْهِ سَلِيمَهُ مِنْ بَرِيدَ وَنَقِيَّهَ

مَمَارِلَهُ الْمُوسَى وَالْهَارُونَ كَمِيلُهُ الْمَلِيَّكَهُ . (بِلَأْعَكْف)

(સૂરાએ બકરહ, આયત-૨૪૮)

“શમૂઈલ અને બની ઈસ્રાઈલથી ફર્માવ્યું કે, તાલૂતની બાદશાહતની દલીલ એ છે કે તેમની પાસે તાબૂતે સકીનહ આવશે. જેમાં મૂસા અને હઝરત હારુન ના ﷺ તબરૂકો છે. અલ્લાહ તાદાલાએ બની ઈસ્રાઈલને આ પેટી આપી હતી. જેમાં મૂસા ﷺ ના નાલૈન શરીફ અને હારુન ﷺ ની દસ્તાર (પાઘડી) મુખારક

અને બીજા તથાર્કો હતાં. જેની બની ઈસ્રાઈલ લડાઈઓમાં પોતાની આગળ રાખતા હતા, જેની બરકતથી દુશ્મન પર વિજય મેળવતા હતા.”

જણાયું કે બુજુર્ગોના તથાર્કોના વસીલાથી આપત્તિઓ દૂર થાય છે તેમજ મુશ્કેલીઓનું નિવારણ થાય છે.

إِنَّمَا أَنَا سُولٌ رَّبِيعُ الْأَصْلَابِ فَلَمَّا رَأَيْتُهُ فَلَوْنَ (١٥)

طَرَبَّا بَارِزَنَ السَّمَاءَ (٢٠ سوره الْعِمَرَانَ)

(સૂરાએ આલે ઈમાન, આયત-૪૫)

“હજરત ઈસા^{عليه السلام} એ ફર્માયું કે હું માટીથી પક્ષીની શિકલ બનાવું છું અને તેમાં ફૂક મારું છું જેનાથી પરવરદિગારના હુકમથી પક્ષી બની જાય છે.”

જણાયું કે બુજુર્ગોના દમ કરવા (ફૂક મારવા) ના વસીલાથી માટીમાં જીવ આવી જાય છે અને તંદુરસ્તી પ્રાપ્ત થાય છે.

فَقَبضَتْ قُبْصَةً مِنْ أَنْيَ الرَّسُولِ عَنِبَّدِهَا وَلَدَالِكَ (૧૭)

سَوْلِتَ لِنْفَسِي (૨૧ ط)

(સૂરાએ તાહા, આયત-૮૬)

“સામરી બોલ્યો કે મેં જિબ્રિલ^{عليه السلام} ની ઘોડીની તાપ (પગ નીચે) થી થોડી માટી લીધી અને સોનાના વાછરડાના મોઢમાં મૂકી દીધી અને વાછરડું અવાજ કરવા લાગ્યું.”

જણાયું કે જિબ્રિલ^{عليه السلام} ના ઘોડાના પગની માટીના વસીલાથી સોનાના નિર્જવ વાછરડામાં જીવ પૈછા થયો.

عَلَىٰ يَتَوَعَّالَمُ مِنَ الْمُوتِ الَّذِي وَكَلَّ بِكُمْ (٢٢ سوره سجدة)

(સૂરાએ સિજદહ, આયત-૧૧)

“ફર્માવી દો કે તમોને મલકુલ મૌત વફાત આપશે, જે તે તમારા પર મુકર્રર કરવામાં આવ્યા છે.”

જણાયું કે હજરત મલકુલ મૌતના વસીલાથી જીવ નીકળે છે.

فَالْأَمَانَاتُ سُوكِرٌ بِلِكُوٰ لِأَصْلَابِكُوٰ فَلَمَّا رَأَيْتُهُ فَلَوْنَ (૧૬ سوره مરયમ)

(સૂરાએ મરયમ, આયત-૧૬)

“હજરત જિબ્રિલ^{عليه السلام} ને કહું કે હજરત મરયમ عليه السلام નું તમારા ખુદાનો કાસિદ છું, એટલા માટે આવ્યો છું કે તમોને પવિત્ર પુત્ર બખ્શશું.”

જણાયું હજરત જિબ્રિલ^{عليه السلام} ના વસીલાથી પુત્ર પ્રાપ્ત થયો.

وَمَا كَانَ النَّاسُ لِيَعْزِيزُهُمْ وَإِنْتَ فَإِيمَنْ (૧૭ سوره અન્ફાલ)

(સૂરાએ અન્ફાલ, આયત-૩૩)

“અલ્લાહ તેઓને અજાબ આપશે નહીં કારણ કે આપ તેઓમાં છો.”

એટલે કે મક્કાના લોકો અજાબમાંથી એટલા માટે મુક્ત રહ્યા છે કે આપ તેઓમાં જલ્વાગર છો. જણાયું કે હુઝૂર ની બરકતવાળી જીત અલ્લાહના અજાબથી મુક્તિ પામવાનો વસીલો છે.

(૨૧)

وَأَرْفَلْتُهُ مِنْ مُوسَىٰ لَنْ تَصْبِرَ عَلَىٰ طَعَاءِ حَاجِدٍ غَارِ لَنَارِ بَلَكَ

وَخَرَجْلَنِيْمَاهِمَا تَبَتَّ إِلَارِبُونْ بِنْ بَقْلَهَا (૧૮ سورા બિરહ)

(સૂરાએ બકરહ, આયત-૫૧)

“અને જ્યારે તમે કહું (બની ઈસ્રાઈલો), હે મૂસા ! અમે એક ખાણા (એટલે કે મનો સલ્વા. મન-મધનો બનેલ આસમાની હલ્યો.

સલવા—બટેરનો કસેલો ગોશત) પર કદાપી સબર કરીશું નહીં. આપના રબથી હુઅા કરો કે અમારા માટે જમીનની પૈદાવર કાઢે.”

જણાયું કે બની ઈસ્રાઈલ જ્યારે કોઈ વાત ખુદા તથાલાથી ૨૪ કરવા ઈચ્છતા તો મૂસા^ع ના વસીલાથી હુઅા કરતા હતા.

(૨૨) ﴿رَبَّكَ عَلَيْهِ تَعَالَى عَلَيْكُمْ سَلَامٌ وَبَارَكَ اللَّهُ عَزَّ ذِي جَلَّ بِكُمْ﴾

(સૂરાએ આલે ઈમરાન, આયત-૩૮)

એટલે કે ‘હજરત મરયમ ع’^ع, ને કુમોસમમાં ફળ ખાતાં જોઈને ઝકરિયા^ع એ મરયમ પાસે ઉભા ૨હી ફરજંદના માટે હુઅા માંગી.”

જણાયું કે બુજુર્ગો પાસે હુઅા માંગવી કબૂલ થવા માટે ઉચિત છે.

★ વસીલાની સાભિતીમાં હૃદીખો ★

(૧) મુસ્લિમ ઈબને હમ્બલ માં હજરત શરીહ ઈબને ઓબૈદથી નકલ કરેલ છે કે હજરત અલી મુરત્જા ع થી રિવાયત છે કે હુઝૂર صلિ اللّٰهُ عَلٰيْهِ وَسَلَّمَ એ ચાલીસ અષાદાલો વિશે ફર્માવ્યું કે,

(અર્થ) : “આ ચાલીસ અષાદાલોના વસીલાથી વર્ષા થશે તથા તમામ દુશ્મનો પર વિજય મળશે અને શામવાળાઓથી અજાબ દૂર થશે.” (મિશકાત બાબુલ જી જિકરે યમનો શામ)

જણાયું કે અલ્લાહ તથાલાના પ્યાર બંદાઓના વસીલાથી વરસાદ, જીત તથા સફળતા મળે અને આપત્તિ દૂર થાય છે.

(૨) દારમી શરીફ માં છે કે એક વખતે મદીના શરીફમાં વરસાદ રોકાઈ ગયો અને દુકાળ પડી ગયો. લોકોએ હજરત આઈશા સિદ્દીકીા ع થી અર્જ કરી. “હજરત આઈશા ع, એ ફર્માવ્યું કે રસૂલુલ્લાહ صلિ اللّٰهُ عَلٰيْهِ وَسَلَّمَ ના રોજા મુખારકની છિત ઉઘાડી કરી દો, જેથી કુબરે અનવર અને આસમાન વચ્ચે આડ ન રહે. લોકોએ તે પ્રમાણે જ

કર્યું તો તરત વરસાદ થયો. ત્યાં સુધી કે ઘાસચારો ઉગી નીકળ્યો, ઊંઠો જડાં તગડાં થઈ ગયાં, જાણો ચરબીએ ઘેરી લીધાં.”

જણાયું કે આ અલ્લાહના પ્યારાઓની કબરના વસીલાથી વરસાદ આવે છે.

(૩) શરહે સુનન માં અબી મુનકદર صَلَّى اللّٰهُ عَلٰيْهِ وَسَلَّمَ થી રિવાયત છે કે હુઝૂર صلિ اللّٰهُ عَلٰيْهِ وَسَلَّمَ ના ગુલામ હજરત સફિનહ ફારૂકી દૌરમાં ગિરફતાર થઈ ગયા હતા. તેઓ કેદમાંથી ભાગી ધૂટયા તો અચાનક સિંહ સામે આવી ગયો. તેમણે સિંહને જણાવ્યું,

(અર્થ) : “હે સિંહ ! હુસ્લુલ્લાહ صلિ اللّٰهُ عَلٰيْهِ وَسَلَّمَ નો ગુલામ છું. મારે આ પ્રમાણે પ્રસંગ બન્યો છે. આ સાંભળીને સિંહ પુછ્યું હલાવતો હજરત સફિનહ પાસે આવ્યો અને સાથે ચાલવા લાગ્યો. જ્યારે કંઈક અવાજ સાંભળ તો તો તરત તે તરફ જતો. મતલબ કે આ પ્રમાણે રક્ષણ અને સેવા કરતો રહ્યો, ત્યાં સુધી કે તેઓ ઈસ્લામના લશ્કરમાં પહોંચ્યો ગયા, પછી પાછો વળી ગયો. (મિશકાત બાબુલ કરામાત)

જણાયું કે હુઝૂર પુરનૂર صلિ اللّٰهُ عَلٰيْهِ وَسَلَّمَ ના વસીલાથી સિંહ પણ તાબા હેઠળ આવી જાય છે અને સિંહ હુઝૂરના ગુલામોને ઓળખે છે.

(૪) મુસ્લિમ તથા બુખારી માં છે કે મેઅરાજની રાત્રે પચાસ નમાજો ફરજ થઈ. હુઝૂર صلિ اللّٰهُ عَلٰيْهِ وَسَلَّمَ ફર્માવે છે કે, “પાછા વળતાં મૂસા^ع ની મુલાકાત થઈ તો તેમણે પૂછ્યું કે તમોને શું હુકમ મળ્યો ? જણાવ્યું, દરરોજ પચાસ નમાજનો. તેમણે જણાવ્યું, હુઝૂર આપની ઉમ્મતમાં એટલી શક્તિ નથી. હું બની ઈસ્રાઈલને અજમાવી ચૂક્યો છું. આપની ઉમ્મતના માટે ખુદાથી ઓછું કરાવો. મતલબ એ કે કેટલીય વાર રજુઆત કરતાં પાંચ નમાજ બાકી રહી.” (મિશકાત બાબુલ મેઅરાજ)

જણાયું કે હજરત મૂસા^ع ના વસીલાથી આ ધૂટ અને રહમત મળી, કે પચાસ નમાજોમાંથી કેવળ પાંચ બાકી રહી. એટલે કે અલ્લાહ તથાલાના બંદાઓનો વસીલો કેવળ તેમની વફાત પછી પણ ફાયદાકારક

છે.

(૫) મુસ્લિમ તથા બુખારીમાં છે કે હુઝૂર صلાલીલાલી પડ્યો તો જુમ્મહના દિવસે ખૂત્બહમાં હુઝૂરને અર્જ કરી તો હુઝૂરે એ જ હાલતમાં હુઆ માટે હાથ ઉઠાવ્યા. (અર્થ) : “ખુદાના સોગંદ ! હજુ હુઝૂર صلાલીલાલી ના હુઆ માટે ઉઠેલા હાથ મુખારક નીચે ગયા ન હતા એટલામાં પહાડોની જેમ વાદળો ઉમટી પડ્યાં અને હુઝૂર મિમ્બર પરથી ઉત્તર્યાન હતા કે વરસાદનું પાણી દાઢી મુખારકમાંથી ટપકતું હતું. સાત દિવસ વર્ષા રહી. બીજી જુમ્મહના દિવસે ફરીથી અતિ વરસાદની ફરિયાદ કરવામાં આવી.

તો હુઝૂરે હુઆના માટે હાથ ઉઠાવ્યા અને અર્જ કરી કે, હે મૌલા ! હવે અમારા પર ન વરસે. પછી વાદળો જે તરફ ઈશારો કરતા તે તરફ ફાટી વિખેરાઈ જતું.” (મિશકાત બાબુલ મોઅજિઝાત)

صلાલીલાલી જણાયું કે સહાબાએ કિરામ મુસીબતોના સમયે હુઝૂર નો વસીલો અપનાવતા હતા.

(૬) મુસ્લિમ તથા બુખારી માં છે કે હુઝૂર صلાલીલાલી એ ફર્માવ્યું, “હું વહેંચવાવાળો છું અને અલ્લાહ તથાલા આપે છે.” (મિશકાત કિતાબુલ ઈલમ)

એના પરથી જણાયું કે અલ્લાહ તથાલાની નેઅમતોને હુઝૂર પુરનૂર વહેંચવાવાળા છે. અને વહેંચનારો વસીલો બને છે. એટલા માટે નબી صلાલીલાલી ખાલિકની દરેક નેઅમતોનો વસીલો બને છે.

(૭) મુસ્લિમ શરીફ માં છે કે હજરત મઅઝથી એક મોટો ગુનોહ થઈ ગયો. તો રસૂલની બારગાહમાં આવીને વિનંતિ કરી, “યા રસૂલલ્લાહ ! મને પાક ફર્માવી દો.” (મિશકાત બાબુલ હુદ્વા)

صلાલીલાલી જણાયું કે સહાબાએ કિરામ ખુદાનો ગુનોહ કરીને હુઝૂર ની બારગાહમાં હાજર થઈને અર્જ કરતા હતા કે અમને પાક ફર્માવી દો. કારણ કે હુઝૂરે અનવરને નજાતનો વસીલો જાણતા હતા.

(૮) મુસ્લિમ શરીફ બાબુસ્સુજૂદ માં છે કે હજરત રાબિયા ઈલ્લે કઅબે હુઝૂર صلાલીલાલી ની બિદમતમાં અર્જ કરી, “હું આપનાથી માગું છું કે જન્નતમાં આપની સાથે રહું.”

જણાયું કે સહાબાએ કિરામ صلાલીલાલી હુઝૂર ને ખુદાની તમામ નેઅમતો એટલે સુધી કે જન્નતની પ્રાપ્તિનો વસીલો સમજાને હુઝૂર પુરનૂરથી માંગતા હતા.

(૯) તિર્મિઝી શરીફ માં છે કે નબી صلાલીલાલી એ હજરત કબસહના ઘરે તેમના નાના મશકથી દહન (મુખ) મુખારક લગાડી (પાણી) પીધું તો, કહે છે કે : “મેં એ મશકનું દ્વાર કાપી લીધું.”

તેની શરહ મિરકાત માં મુલ્લા અલી કારી ફર્માવે છે, (અર્થ) : “મશકનું દ્વાર કાપીને ઘરમાં સલામત રાખ્યું, જેથી તેના દ્વાર શિફા (તંદુરસ્તી) પ્રાપ્ત કરી શકાય.” જણાયું કે સહાબિયહ (સ્વી સહાબીઓ) તે મશકના દ્વારના જરીયાથી બીમારોની તંદુરસ્તી પ્રાપ્ત કરતી હતી. અને હુઝૂર صلાલીલાલી સ્પર્શ થઈ જવાની બરકતથી તે ચામડાને તંદુરસ્તી માટેનો વસીલો જાણતાં હતાં.

(૧૦) મુસ્લિમ શરીફ માં છે કે હજરત અસ્માખુની પાસે હુઝૂર صلાલીલાલી નો જભ્મા શરીફ હતો. તેઓ ફર્માવતાં હતાં, “એટલે કે આ જભ્મા શરીફ હજરત આઈશા સિદ્દીકા صلાલીલાલી, ની પાસે હતો. તેમની વફાત પછી મેં તેને લઈ લીધો. આ જભ્મા શરીફને હુઝૂર પહેરતા હતા અને હવે અમે એવું કરીએ છીએ કે મદીનામાં જે બિમાર થઈ જાય છે તેને ધોઈને પીવડાવીએ છીએ, જેથી તંદુરસ્ત થઈ જાય છે.” (મિશકાત કિતાબુલ લિબાસ)

જણાયું કે સહાબાએ કિરામ હુઝૂર ના જિસ્મ (શરીર) મુખારકથી સ્પર્શ પામેલ જભ્મા મુખારકને તંદુરસ્તીનો વસીલો સમજાને તેને ધોઈને પીતા હતા.

(૧૧) નિસાઈ શરીફ માં છે કે યધૂદીઓની એક જમાઅત હુઝૂર

મની સેવામાં હાજર થઈને મુસલમાન બની ગઈ અને વિનંતિ કરી કે અમારા શહેરમાં યદ્દૂદીઓનું ઈબાદતખાનું છે. અમે ઈચ્છીએ છીએ કે તેને તોડીને મસ્ઝિદ બનાવીએ. “અમે હુઝૂર પાસે આપનું ઘોવાણ માણ્યું તો આપે પાણી મંગાવીને વુજૂર અને કુલ્લી કરીને આ બધું પાણી કુલ્લી કરી તે અને વુજૂનું એક વાસણમાં ભરીને અમને અર્પણ કર્યું અને હુકમ કર્યો કે જાઓ ! તમારા ઈબાદતખાનામાં આ પાણીને છાંટી દો અને ત્યાં મસ્ઝિદ બનાવો.” (મિશકાત બાબુલ મસાજિદ)

જણાયું કે હુઝૂર નું ઘોવાણ બાતિની ગંદકી દૂર કરવાનો વસીલો છે.

(૧૨) ઈન્નુલ બરએ કિતાબુલ ઈસ્તિતાબ ફી મારિફતુલ અસહાબમાં લખ્યું છે કે, અમીર મુખ્યાવિયહ રંગાનું એ પોતાના ઈન્ટેકાલના સમયે વસિયત કરી કે, “નબી પશુપત્ર એ એક કપડું ભેટ આપ્યું હતું. તે મેં એ દિવસ માટે રાખી મૂક્કું હતું કે એ કપડાને મારા કફનની નીચે રાખી દેજો. અને હુઝૂર ના બાલ મુખારક અને નખ મુખારક લો અને એને મારા મોઢો અને આંખ અને સજાની જગ્યાએ મૂકી દેજો.” જણાયું કે સહાબાએ કિરામ રજીબ હુઝૂર ના તબર્કુતને કબરમાં આરામ માટેનો વસીલો સમજીને પોતાની કબરોમાં સાથે લઈ જતા.

(૧૩) અબૂનઈમે મારિફતુસ્સહાબામાં અને દ્યલમી એ મુસનહુલ ફિરદૌસમાં રિવાયત કરી કે, “હુઝૂર એ સૈયેદેના અલી મુરત્જા K ના વાલિદા માજિદા હજરત ફિતિમા બિન્તે અસદને કમીસનું કફન આપ્યું અને થોડીવાર તેમની કબરમાં સૂઈને આરામ ફર્માવ્યો. પૂછતાં જણાયું, મેં મારી આ કાકી સાહિબાને મારી કમીસ એટલા માટે પહેરાવી કે જેથી એમને જન્તનો પોષાક પહેરાવવામાં આવે. અને એમની કબરમાં એટલા માટે આરામ ફર્માવ્યો કે એમને કબરની સંકડામણથી અમન (રક્ષણ) મળો.” જણાયું કે હુઝૂર નો

લિખાસ જન્તી પહેરવેશ મેળવવાના વસીલો છે અને જે જગ્યાએ આપનો પાક કદમ પડી જાય ત્યાં મુસીબતોથી છૂટકારો મળી જાય છે.

(૧૪) મુસ્લિમ શરીફ માં છે કે, (અર્થ) : “જ્યારે નબી ફજરની નમાજ પઢતા ત્યારે મદીનાના બાળકો વાસણોમાં પાણી લઈને આવતાં હતાં.” (મિશકાત બાબે અખલાક)

જણાયું કે મદીનાવાળાએ હુઝૂર ના હાથ મુખારકની બરકતને બીમારીઓની શિક્ષાનો વસીલો સમજતા હતા. અને નબી પણ તેઓને મના ન કરતા હતા બલ્કે પોતાના હાથ મુખારક પાણીમાં બોળી દેતા હતા.

(૧૫) મુસ્લિમ તથા બુખારી માં છે કે હુઝૂર એ ફર્માવ્યું, (અર્થ) : “લોકો પર એક સમય આવશે કે તેઓ જેહાદ કરશે તથા કહેશે, શું તમારામાં કોઈ રસૂલુલ્લાહના સહાબી પણ છે ? જવાબ મળ શો, હા ! તે સહાબીના વસીલાથી જેહાદમાં ફિતહ (જત) નસીબ થશો.”

જણાયું કે અલ્લાહ તઆલાના દોસ્તોના વસીલાથી જેહાદમાં ફિતહ પ્રાપ્ત થાય છે, અને તેઓનો વસીલો પકડવાનો હુકમ છે. આ હદ્દીષમાં તાબેઈન, તબે તાબેઈનના વસીલાનો પણ ઉલ્લેખ છે. એટલે કે અવલિયા અલ્લાહના વસીલાથી ફિતહ સફળતા પ્રાપ્ત થાય છે.

(૧૬) બુખારી શરીફ માં છે કે નબીએ કરીમ એ ફર્માવ્યું, (અર્થ) : “તમોને ન ફિતહ મળત અને ન રોજ, પણ વૃદ્ધ મોમિનોની બરકત અને વસીલાથી.” (મિશકાત બાબો ફજલિલ કુકરા) જણાયું કે કુકરા (અલ્લાહના મહિબૂબ બંદાઓ) ના વસીલાથી વરસાદ થાય છે, રિઝક (રોજ) મળે છે તેમજ ફિતહ તથા સફળતા નસીબ થાય છે.

(૧૭) તિર્મિઝી, અબૂદાઉદ, ઈન્ને માજહ વગેરેમાં છે કે હુઝૂર એ ફર્માવ્યું, (અર્થ) : “મારી સિફારિશ અને શફાઅત મારી ઉમ્મતના કબીરા ગુનાહવાળાઓ માટે છે.” (મિશકાત બાબુશશફાઅત)

એના ખુલાસા (શરહ) માં શયખ અબ્દુલ હક 'લમ્ભાત' માં ફર્માવે છે : કે ગુનેહગારોના માટે તો માઝી અપાવવા માટે મારી સિફારિશ થશે, પરંતુ દરેક મુત્તકી અને વહીના માટે દરજજાઓ ખુલન્દ કરાવવા માટે શફાઅત થશે. જણાયું કે દરેક પ્રકારના મુસલમાન હુઝૂર માટે ની ચીજીએ શફાઅતથી જન્તી થઈ જશે અને કોઈ વહી પણ હુઝૂર થી ચીજીએ શફાઅતથી જન્તી થઈ જશે અને કોઈ વહી પણ હુઝૂર થી.

(૧૮) ઈને માજહ માં છે કે હુઝૂર આપીએ એ ફર્માવ્યું, (અર્થ) : કયામતના દિવસે ત્રણ ગિરોહ શફાઅત કરશે, અંબિયા, આલિમો અને શહીદો.” (મિશકાત બાબુશશફાઅત)

લોકો ! જણાયું કે હુઝૂર માટે ના તુફેલ આલિમો, શહીદો અન્ય મુસલમાનોના માટે વસીલો છે.

(૧૯) તિમર્જી, દારમી, ઈને માજહ માં છે કે હુઝૂર આપીએ એ ફર્માવ્યું, (અર્થ) : “મારા એક ઉમ્મતીની શફાઅતથી બની તમીમ કબીલાથી વધુ માણસો જન્તતમાં જશે.” (મિશકાત બાબુશશફાઅત)

એની શરહ મિશકાતમાં મુલ્લા અલી કારી ફર્માવે છે, (અર્થ) : “કેટલાક આલિમોએ ફર્માવ્યું તે ઉઘમાન ગની છે, કેટલાકે જણાયું, તે વ્યક્તિ ઉવેસ કરની છે, કેટલાકે કહું, તે કોઈ અન્ય બુજુર્ગ છે.” જણાયું કે હુઝૂર આપીએ ના ઉમ્મતી પણ નજીતનો વસીલો છે.

(૨૦) શરહ સુન્તત માં છે કે, એકવાર નબી કોઈ જગ્યાએ તશરીફ લઈ જઈ રહ્યા હતા. એક ઊંટે જે ખેતરમાં કામ કરી રહ્યું હતું, હુઝૂર આપીએ ને જોયા અને પોતાનું મોહું હુઝૂર આપીએ ની જંધ મુખારક પર રાખીને ફર્માવ્યું, (અર્થ) : (આપે તેના માલિકને કહું કે) “આ ઊંટ ફરિયાદ કરે છે કે, તમે તેનાથી વધુ કામ લો છો અને ચારો ઓછો આપો છો, તેની સાથે ભલાઈથી વર્તો.” (મિશકાત બાબુલ મોઅજિયાત)

જણાયું કે બુધ્યહીન પ્રાણી પણ હુઝૂર ને હાજત પૂરી

કરવા માટેનો વસીલો જાણો છે. જે માણસ થઈને આપના વસીલાને ન માનતો હોય તે ઊંટથી વધુ અક્કલ વિહોણો છે.

(૨૧) હુઝૂર ના સદકા તુફેલથી અબૂ લહબના અજાભમાં ઘટાડો થયો કે તેની લોડી પવબિયહુએ હુઝૂર ને ચીજીએ દૂધ પીવડાવ્યું હતું. (બુખારી શરીફ કિતાબુર્જાય)

જણાયું કે નબીનો વસીલો એવી નેઅમત છે, જેનો લાભ અબૂ લહબ જેવા મરદૂદે પણ મેળવી લીધો. મુસલમાન તો આપનો સંપૂર્ણ ગુલામ છે !

(૨૨) બુખારી શરીફ કિતાબેલ મસાજિદમાં છે કે હજરત અબુલ્લાહ હજમાં જતી વેળા દરેક તે જગાએ નમાજ પઢતા હતા જ્યાં હુઝૂર એ પોતાની હજના પ્રસંગે નમાજ પઢી હતી. તે સ્થળ ઓ બુખારીએ દર્શાવ્યાં પણ છે.

જણાયું કે જે જગાએ બુજુર્ગ ઈબાદત કરે તે જગા દુઆ કબૂલ થવાનો જરીયો (વસીલો) બની જાય છે.

☆ બુજુગાને દીનના કથનો ☆

સહાબાએ કિરામ હુઝૂર થી લઈને આજ લગી તમામ મુસલમાનોનો સર્વસ્વીકૃત અકીદો રહ્યો છે કે નબી મખ્લૂકના માટે મહાન વસીલો છે અને હુઝૂર ના સદકાથી અવલિયા અલ્લાહ અને ઉલમા પણ વસીલા છે. હું સહાબાએ કિરામના કથનો તથા અમલો હદીષના વિભાગમાં વર્ણન કરી ચૂક્યો છું. હવે ઉલમા તથા અવલિયાના કથનોને સાંભળો અને પોતાનું ઈમાન તાજુ કરો.

(૧) હુઝૂર ગૌધુષ્યકલૈન, મોહીયુદ્દીન “અબુલ કાદિર જીલાની” બગદાદી ના પોતાના “કસીદએ ગૌષિયહુ” માં પોતાના ખુદાદાદ અખ્તયારો વર્ણન કરીને ઈર્શાદ ફર્માવે છે :-

વકુલ્લુ રજ્જી લહુકદમુ વ ઈન્ની
અલા કદમિનનીયિ બદરિલ કમાલ

“હું જે દુનિયા પર રાજ કરી રહ્યો છું અને મારા તાબા હેઠળ જમીનો જમાં (જમીન તથા સમય), મકીનો મકાં (મકાનમાં રહેનાર તથા મકાન) છે, તેનું કારણ એ છે કે દરેક વલી કોઈ ન કોઈ નભીના નક્શે કદમ પર હોય છે અને તેમનો મજહર હોય છે. હું નભીઓના ચાંદ, રસૂલોના સૂરજ હુઝૂર મુહુમ્મદ મુસ્તફા صلિ اللેટુલ ઉલ્લેખ ના કદમો પર છું.”

જણાયું કે હુઝૂર ગૌપે પાકની નિગાહમાં હુઝૂર એવી صلિ اللેટુલ ઉલ્લેખ અધી અહમ (મહત્વની) ચીજ છે કે તેમને તમામ ઉચ્ચ મર્ત્યાઓ તે જ સરકારથી પ્રાપ્ત થયા.

(૨) ઈમામોના ઈમામ એટલે કે ‘ઈમામે આજમ અબૂ હનીફા’ رضી اللેટુલ ઉલ્લેખ માં ફર્માવે છે,

અના તમાઉમ બિલ જુદિ ભિન્ક વલમ ચક્કુન
લિ અબી હનીફત ફિલ અનામે સિવાક

“યા રસૂલલ્લાહ ! હું હુઝૂરની અતાનો ઉમ્મીદવાર છું અને મખ્લૂકમાં અબૂ હનીફા માટે આપના સિવાય કોઈ નથી.” જણાયું કે ઈમામ અબૂ હનીફા رضી اللેટુલ ઉલ્લેખ ને પોતાનો વસીલો માને છે.

(૩) ઈમામ બુસેરી رضી اللેટુલ ઉલ્લેખ કસીદાએ બુરદહ શરીફ માં ફર્માવે છે, અને તે મુસ્તફા صلિ اللેટુલ ઉલ્લેખ ની બારગાહમાં મકબૂલ થઈ ચૂકેલ છે :—

વમન તકુમ મિન રસૂલિલાહી નુસરતુહુ
ઈનતલ્કહુલ અસદુ ફી આજ મિહા બિહી

“જેની મહદ રસૂલ صلિ اللેટુલ ઉલ્લેખ ફર્માવી હે તે સિંહથી બચી જાય છે.” જણાયું કે આ બુજુર્ગ પણ હુઝૂર ને દરેક મુસીબતને દૂર કરવાનો વસીલો માન છે.

(૪) હજરત “શયખ સઅદી શીરાજી” رحمۃ اللہ علیہ પોતાની કિતાબ “બોસ્તાન”માં ફર્માવે છે, (અર્થ) : “મેં સાંભળ્યું છે કે કયામતના દિવસે અલ્લાહ તાબાલા ને ક લોકોના વસીલાથી બુરાઓને બખ્શી દેશે.” જણાયું કે શયખ સઅદી رحمۃ اللہ علیہ ઉલમા તથા સાલેહીનના વસીલાથી ગુનાહોથી મગફેરત થવાને માને છે.

(૫) શયખ અતાર ફરીહુદીન رحمۃ اللہ علیہ પન્દનામાએ અતારમાં ફર્માવે છે,

“આ કેહ આમદ નોહ ફલક મેઅરાજેઉ
અં બિયાઓ અવલિયા મોહતાજેઉ

એટલે કે, નભી તે શાનવાળા છે કે નવ આસમાનોની મેઅરાજ ફર્માવી. અને તમામ નભી, વલી હુઝૂર હાજતમંદ છે.” જણાયું કે શયખ અતાર હુઝૂર رحمۃ اللہ علیہ ને તમામ નભીઓ અને વલીઓનો વસીલો માન છે.

(૬) મૌલાના જામી رحمۃ اللہ علیہ ફર્માવે છે :—

અગાર નામે મુહુમ્મદ ન આવુર્દે શકીએ આદમ
ન આદમ ચાફતે તૌબા ન નૂહ અગ ગર્ક નજજયના

“જો હુઝૂર ના વસીલાથી હજરત આદમ صلિ اللેટુલ ઉલ્લેખ ન કરત તો કબૂલ ન થાત. જો હજરત નૂહ عليه السلام وآله وآل بيته હુઝૂર عليه السلام وآله وآل بيته નો વસીલો ન પકડત તો ગર્ક (દૂબી જવા) થી છૂટકારો ન પામત.”

જણાયું કે મૌલાના જામી رحمۃ اللہ علیہ ને દુઓ કબૂલ થવા અને આફતોથી બચવાનો વસીલો સમજે છે.

(૭) મૌલાના જલાલુદીન રૂમી અઝીજ પોતાની મધ્યવી શરીફ માં ફર્માવે છે :—

ઓ બસા દર ગોર ખુફતાહ ખાકદાર
બજે સદ અહિયા બનફારો ઈજે શાર

સાચાએ ઉભૂદો ખાકશ સાચાએ મનદ
સદહજારાં જિનદ। ૬૨ સાચાએ વચ્ચનદ

“ધણા બધા કબરોમાં સૂવાવાળા બંદાઓ હજારો જીવતાઓથી વધુ
નશો પહોંચાડે છે. તેઓની કબરની ધૂળ પણ સાયો કરનાર છે. લાખો
જીવતાઓ આ કબરવાળાઓના સાચા હેઠળ છે.”

જણાયું કે મૌલાના રહેલી અલ્લાહ તઆલાના ઘારા બંદાઓને
વફાત પછી પણ જીવતાઓનો વસીલો માને છે.

(૮) હુરુદે તાજ જે તમામ અવલિયા તથા ઉલમાનો વિર્દ તથા વજીઝો
છે તેમાં છે : ‘વસિલિના ફિદારૈન.’ ‘નબી ﷺ દુનિયા તથા
આખેરતમાં પણ આપણો વસીલો છે.’

(૯) મણવી શરીફમાં મૌલાના જલાલુદીન રૂમી رحمۃ اللہ علیہ ફર્માવે
છે,

પીરસ બુગરી કે લોપીર ઈં સફર-હરત બસ પુર આફતો ખોફોખતર
ચૂં ગિરફ્તી પીર બીં તરસીમ શવ-હમ ચૂ મૂસા ગેરે હુકમે બિગર રવ,
ગર ચેહ કશી બશિકનત તૂ દમમગ્ન-ગરચેહ તિફલેરા કુશદ તુ મોમકન.

એટલે કે, “પીર પકડી લો તો તેના એવા તાબે અને ફર્માન હેઠળ
થઈ જાઓ, જેવી રીતે મૂસા ﷺ ના થયા હતા, કે
જો પીર કશીને તોડી નાખે તો ઉંફ ન કરો, જો બાળકનું વિના વાંકે કત્લ
કરી દે તો વાંધો ન ઉઠાવો.” જાણવા મળ્યું કે પીરનો વસીલો પકડવો
મૌલાના રૂમીની (દ્રષ્ટિમાં) લાજિમ છે.

(૧૦) શયખ સઅદી رحمۃ اللہ علیہ ફર્માવે છે,
મ પેન્દાર સઅદી કે રાહે સફા-તવાં
ચાફત જુઝ ૬૨ પૈ મુસ્તફા

“હે સઅદી ! એવો વિચાર સુધ્યાં ન કરતો કે હુઝૂર ﷺ ની
પયરવીના વગર હિંદાયતનો માર્ગ મેળવી શકે ! એટલે કે ઈમાન લાવ્યા

અને આમાલ કર્યા પછી હુઝૂર ﷺ ના વસીલાની દરેક જગ્યાએ
જરૂર છે.

(૧૧) હન્ફીઓના વિભાગપાત્ર આલિમ ‘મુલ્લા અલી કારી’
પોતાની કિતાબ ‘નુઝહતુલ મખાતિર ફી તર્જમાએ શયખ
અબુહુલકાદિર’ પાન-૬૧ માં ફર્માવે છે કે હુઝૂર ગૌષે પાકે ફર્માવ્યું,
(અર્થ) : જે તકલીફના સમયે મારાથી મદદ માંગશો તો તે મુસીબત દૂર
થશે અને જે મુસીબતના સમયે મારું નામ લઈ પોકારશો તો તે મુસીબત
દૂર થશે.’ ત્યાર બાદ મુલ્લા અલી કારી નમાજે ગૌષિયહની તરતીબ
(રીત) બતાવીને ફર્માવે છે, ‘એનો ઘણીવાર પ્રયોગ કરવામાં આવ્યો
અને સાચું સાબિત થયું.’ મુલ્લા અલી કારી રહેલી હુઝૂર ગૌષે પાક
નું નો વસીલો પકડીને ફર્માવે છે કે, ‘હુરુસ્ત છે અને હુઝૂર ગાષે
પાક નું નો પોતાનો વસીલો પકડવાનો હુકમ આપે છે.’ આ મુલ્લા
અલી કારી તે બુઝી છે જેમને દેવબંદી-વહાબી પણ ધણા પુરજોશથી
માને છે !

(૧૨) ‘શામી શરીફ’ ના મુક્કદમા (શરૂઆતના બે બોલ) માં છે કે
‘ઈમામ શાફી’ رحمۃ اللہ علیہ ફર્માવે છે, (અર્થ) : “ઈમામ અબૂહુનીફા
ની ‘કબરથી બરકત હાંસલ કરું છું અને તેમની કબર પર આવું
છું.’” જ્યારે મને કોઈ જરૂરત ઉભી થાય છે તો હું બે રકાત નમાજ પઢ
નું અને ઈમામ અબૂહુનીફા રહેલી ની કબર પાસે ઉભો રહીને
ખુદાથી હુઆ કરું છું તો તરત જ જરૂરત પૂરી થઈ જાય છે.”

મજહબના આટલા મહાન ઈમામ એટલે ઈમામ શાફી رحمۃ اللہ علیہ,
ઈમામે આ'જમ ની કબર શરીફને હુઅનો વસીલો બનાવીને,
સફર કરીને ત્યાં આવે છે અને તેમના વસીલાથી હુઆ કરે છે.

(૧૩) ‘હિસ્ને હસીન શરીફ’ ની આવૃત્તિમાં આદાબે હુઆ ઈશ્વાર
ફર્માવેલ છે. તેમાં ‘બુખારી’ તથા બજુઝાર’ના હવાલાથી હુઅનો એક
અદ્ભુત આ પ્રમાણે વર્ણન કર્યો છે, અર્થ :— હુઆ માંગો અંબિયા અને

તેના નેક બંદાઓના વસીલાથી.’ જણાયું કે અદ્લાહ તાયાલાના પ્યારાઓનાં નામ દુઆની કબૂલિયતનો વસીલો છે.

(૧૪) એની શરહમાં ‘શયખ અભુલ હક’ ફર્માવે છે, એટલે કે “ખાસ કરીને સૈયદુલ મુરસલીન, મહબૂબે રખુલ આલમીન ના વસીલાથી દુઆ કરે કે તેમાં કબૂલિયત ખૂબ જ પ્રમાણમાં છે અને ‘પાછલા પૈગમ્બરો અને બુજુર્ગોની આ સુન્તત છે.’”

આ જગાએ શયખ અભુલ હક સાહબ صلિ اللّٰهُ عَلٰيْهِ وَسَلَّمَ હજરત આદમ ની તૌખાનો કિસ્સો વર્ણવે છે કે હુજૂર صلિ اللّٰهُ عَلٰيْهِ وَسَلَّمَ ના તુફેલથી તે કબૂલ થઈ.

(૧૫) એની શરહમાં ‘અલહિજુલ વસ્લેન’ માં ‘મુલ્લા અલી કારી’ ફર્માવે છે, ‘મિનલ મનદુબાત’ એટલે કે ‘આ વસીલો મુસ્તહબ છે.’

(૧૬) કુકહા (ફીહનુ બહુવચન) ફર્માવે છે કે, ‘ઈસ્તિસ્કાઅ એટલે કે વરસાદ માંગવાની નમાજમાં જાવ તો દૂધ પીતા બાળકોને કેદેથી અલગ કરી દો અને જાનવરોને સાથે લઈ જાવ કે તેઓના વસીલાથી દુઆ થાય અને વરસાદ આવે.’ જુઓ ! વરસાદ માંગવા જાનવરો અને બાળકોનો વસીલો ઈષ્ઠિયાર કરવામાં આવ્યો.

(૧૭) ‘સુલ્તાન મહમૂદ ગજનવી’ જ્યારે સોમનાથ હુમલામાં ઘેરાઈ ગયા તો તેમણે ‘શયખ અબુલ હસન બિકની’ صلિ اللّٰهُ عَلٰيْهِ وَسَلَّمَ ના જભાને સામે રાખીને દુઆ કરી કે મૌલા ! આના વસીલાથી ફતહ આપ. અને એવી ફતહ પામી કે આજ સુધી મશાદૂર છે. હજરત શયખ صلિ اللّٰهُ عَلٰيْهِ وَسَلَّمَ એ પોતાનો જભ્મો એટલા માટે જ આપ્યો હતો કે જે વસીલો સાબિત થયો.

★ વિરોધીઓનાં કથનો ★

દેવબંદીઓના પેશવા પણ વસીલા ઉપર અકીદો રાખતા હતા. અમે તે રજૂ કરીએ છીએ :-

(૧) મૌલ્લી અશરફઅલી સાહબ થાનવી પોતાની કિતાબ ‘બેનઅલિલ મુસ્તફા’ માં ફર્માવે છે કે, ‘હાલના સમયમાં ગુનાહોની કસરતના કારણે આપણા ઉપર બલાઓના ઢગલા છે. હિલ તથા ઝુબાનની કયફિયત (હાલત) ખરાબ હોવાના કારણે તૌબા તથા ઈસ્તિગફાર કબૂલ નથી (થતા). અલબત્ત જો કોઈ મજબૂત વસીલો હોય તો તેની બરકતથી હુજૂરે કલ્બ (ધ્યાન કેન્દ્રિત) પણ ઉપલબ્ધ થાય છે અને કબૂલ થવાની ઉમ્મીદ પણ છે. આ બધા વસીલાઓમાં બુજુર્ગોનો અનુભવ છે કે હુજૂર સરવરે આદમ ફર્ખે આદમ صلિ اللّٰهُ عَلٰيْهِ وَسَلَّمَ ના ‘નકશાએ નાલૈન મુકદસ બરકત માટે અતિ મજબૂત અને ત્વરિત અસરકર્તા જોવામાં આવ્યો.’

વિચાર કરો ! મૌલ્લી સાહબે નબી صلિ اللّٰهُ عَلٰيْهِ وَسَلَّمَ ના નાલૈન શરીફ (જુતા મુખારક) ના નકશા (આકૃતિ) ને જે આપણે જાતે દોરી લઈએ છીએ, તેને દુઆ કબૂલ થવા માટે બેહતરીન વસીલો બનાવ્યો. તો જે શહનશાહના નઅલ શરીફનો નકશો દુઆ કબૂલ થવાનો વસીલો છે તો ખૂદ નઅલ શરીફ કેવો હશે ? અને પછી નાલૈન શરીફ પહેરવાવાળા, અદ્લાહના પ્યારા, મેઅરાજવાળા, તખ્તો તાજવાળા કેવા દરજાના વસીલો હશે ?

બેશક ! નબી બેકસોંકા કસ, બે બસોંકા બસ ! صلિ اللّٰهُ عَلٰيْهِ وَسَلَّمَ

દેવબંદીઓના પેશવા મૌલ્લી અશરફઅલી થાનવી સાહબ પોતાની કિતાબમાં એ જ નાલૈન મુખારકના નકશા વડે વસીલો પકડવાનો તરીકો આ પ્રમાણો છે :-

“આ નકશાને અદ્બુત સાથે પોતાના માથા પર રાખો અને રૂદ્ધ તથા કરગરીને ખુદા તાયાલા સમક્ષ અર્જ કરો કે, ઈલાહી ! જે પૈગમ્બર صلિ اللّٰهُ عَلٰيْهِ وَسَلَّمَ નાલૈન શરીફને માથા પર રાખેલ છે તેમનો અદ્બુત દરજાનો ગુલામ છું, ઈલાહી ! આ જ ગુલામીની નિસ્બતને ધ્યાનમાં લઈને આ નઅલ શરીફના નકશાથી મારી ફ્લાણી હાજત પૂરી કરી

દે.” આગળ ફર્માવે છે, “પછી માથા પરથી ઉતારીને પોતાના ચહેરા પર ઘસે અને તેને બોસા દે. (ખૂબ ચૂમે).”

(૨) એ જ દેવબંદી મોલ્વી અશરફઅલી સાહબ એ જ કિતાબમાં એ જ નાલૈન શરીરની બરકતોને નીચે પ્રમાણે વર્ણવે છે :—

“આ જ નક્ષાની અજમાવાયેલી બરકત એ છે કે જે વ્યક્તિ બરકતના માટે તેને પોતાની પાસે રાખે તો જીલમોના જુલમથી, હુશમનોના ગલબા (ભય)થી, શયતાન સરકશથી, ઈષાળુથી, બદનજરથી સહીસલામત રહેશે. અને ગર્ભાવસ્થાની પીડાવાળી સગર્ભા સ્વી તકલીફમાં તેને પોતાના જમણા હાથમાં રાખે, ખુદા તાયાલાની મહેરબાનીથી તેની મુશ્કેલી સરળ થઈ જશે.”

(૩) હાલના દેવબંદી હજરાતો પોતાના પેશવા મોલ્વી અશરફ અલી સાહબના લખાણો ધ્યાનપૂર્વક વાંચે અને વિચારે કે મોલ્વી મજકૂર કેવી શરૂઆતની સાથે હુજૂર અકદસ كُلِّيٰ عَلَيْهِ السَّلَامُ ના નાલૈન શરીરને વસીલો માન્યો છે અને લોકોને તેનો હુક્મ આપ્યો છે. અને કિતાબના અંતમાં જણાવે છે કે તેને બરકત માટેનો વસીલો સમજે ! કિતાબના છેલ્લાં પેજો ઉપર તે જ નાલૈન શરીરનો નકશો દોરીને બતાવી દીધો છે.

(૪) મોલ્વી અશરફ અલી સાહબના ખલીફા મોલ્વી અબ્દુલ મજૂદ સાહબે મુનાજાતે મકબૂલની આઠમી આવૃત્તિમાં વધારો કરીને આ અશાર લખ્યા છે,

‘હું જે તરે બંદાએ ખાસ અચ ગની ! અશરફ અલી ! થાનવી ! ઉંડે સદકેમે દુઆ મકબૂલ કર, યે મુનાજા ઈલ્તિજા મકબૂલ કર.

જુઓ ! પોતાના પીરના વસીલાથી દુઆ કબૂલ કરાવી રહ્યા છે ! આ છે પીરનો વસીલો !

(૫) મોલ્વી કાસિમ (નાનોત્વી) સાહબ બાની એ (સ્થાપક) મદ્રસાએ દેવબંદ, કસાઈએ કાસિમીમાં હુજૂર كُلِّيٰ عَلَيْهِ السَّلَامُ ની

બારગાહમાં અર્જ કરે છે :—

તેરે ભરોસા પે હચ ગુર્ચાએ તાઅત,
ગુનાહે કાસિમ બરગશતા બખ્ત બદ અવતાર,
જે તુલી હમકો ન પૂછે તો કૌન પૂછેગા !
બનેગા કૌન હમારા તેરે સિવા ગમખાર ?

જુઓ ! મોલ્વી મોહમ્મદ કાસિમ (નાનોત્વી) સાહબ નખી كُلِّيٰ عَلَيْهِ السَّلَامُ પર ભરોસો રાખે છે ! એનાથી વધીને વસીલો શું હોય શકે ? પછી ફર્માવે છે કે :—

બુરા હું બદ હું ગુનેહગાર હું પર તેરા હું
તેરા કહે હંચ મુઝે ગો કે હું મૈનાહનજાર.

(નાહનજાર-નાલાયક)

(૬) મોલ્વી ઈસ્માઈલ દહેલ્વી (વહાબીઓના ગુરુ) સાહબ ‘સિરાતે મુસ્તકીમ’ બીજી હિદાયત, પાન-૬૦ માં જણાવે છે કે :

અને હજરત અલી મુર્તજા كُلِّيٰ عَلَيْهِ السَّلَامُ ના માટે શયખેન (અબુબક તથા ઉમર) પર પણ એક ગણી ફળીલત પ્રાપ્ત થાય છે. અને તે ફળીલત આપના ફર્માબરદારોનું વધુ પ્રમાણમાં હોવું અને મકામાતે વિલાયત તથા કુત્બિયહ તથા ગૌષિયત તથા અબદાલિયત અને એના જેવી બાકીની બિદમત આપના સમયથી લઈને દુનિયાના અંત સુધી આપના જ વસીલાથી થાય છે. અને બાદશાહોની બાદશાહત અને અમીરોની અમીરાઈમાં આપની તે દખલ જે આલમે મલકૂતની સફર કરવાવાળા પર છુપું નથી.

એ જ લખાણમાં મોલ્વી સાહબે ફર્માવ્યું કે, “હજરત અલી મુર્તજા ની નેઅમતો બાદશાહત, વિલાયત તથા ગૌષિયત દરેકને મળે છે.”

(૭) મોલ્વી અશરફ અલી થાનવી સાહબ પોતાની કિતાબ ‘

સિયામુતથ્યબ તરજ્મા સીયામુલ હભીબ'માં નીચે મુજબના અશાર લખે છે,

દસ્તગરી કીજિયે મેરે નબી !
કશ્મકશમે હો તુમ હી મેરે વલી !

જુઝ તુમ્હારે હય કહાં મેરી પનાઈ !
ફૌજે કુલ્ફિત મુજપે આ ગાલિબ હુદ્દ.

(દસ્તગીરી કરો મારા નબી ! કે આ કશ્મકશમાં તમે જ મારા વલી છો ! તમારા સિવાય મારી પનાઈ ક્યાં ?! મુસીબતની ફૌજ આવીને મારા પર સવાર થઈ ગઈ છે !)

ઇથે અબુલ્લાહ ! જમાના હય જિલાહ,
અય મેરે મોલા ! ખબર લિજિયે મેરી.

(ઇથે અબુલ્લાહ ! જમાનો વિરુદ્ધ થઈ ગયો છે ! હે મારા માલિક ! મારી ખબર લો.)

એજ કિતાબમાં મોલ્વી સાહબ 'મજની શરીફ' ના આ શો'ર પણ નકલ કરે છે, "નામે અહમદ ચૂં હિસારે શુદ્ધ હસીન પસ યે બાશાદ જાતે આં રૂહુલ અમીન." એટલે કે "જ્યારે મુહમ્મદ મુસ્તફા મુખ્યાનું નું મુખારક નામ મજબૂત કિલ્લો છે. તો એ રૂહે અમીનની જાત મુખારક કેવી હશે??"

(૮) શાહ વલીઉલ્લાહ સાહબ 'કશે કુલ્ફૂર કે અમલ'માં લખે છે કે "બાદ હું હફત કુર્રા તવાફ કુનાદ, વ દરાં તકબીર બખ્વાનાદ વ આગાજ અજરારત કૂનાદ. વ બાદહૂ તરફે પાચાં રૂખસાર નહીદ."

એટલે કે "એના પછી કબરના સાત ચક્કર તવાફ કરે અને તવાફમાં તકબીર કહે, જમણી બાજુથી શરૂ કરે. બાદમાં કબરની પગો તરફની

દીશાએ પોતાનો ચેહરો રાખે."

આ લખાણને મોલ્વી અશરફ અલી સાહબ થાનવીએ કિતાબ 'હિફ્ઝુલ ઈમાન' માં નકલ કરીને આ અમલને જઈજ તથા સાભિત કરવાની કોશિશ કરી.

ઉપરોક્ત લખાણથી જાણવા મળ્યું કે બુજુગોની જાત તો ખૂબ જ આ'લા છે પણ એમનું નામ બલ્કે એમની કબરોની માટી પણ વસીલો છે.

(૯) શાહ વલીઉલ્લાહ સાહબ "અલ કૌલુલ જમીલ"માં મુરીદ કરવાની રીત વર્ણવતાં કહે છે કે : "પછી મુરીદ મુરીદ કરતી વખતે આ બે આયતો પઢે :

بَأَيْهَا الَّذِينَ آتُوكُمْ مِنْ نَعْوَدْ إِنَّكُمْ لِمَا تَعْمَلُونَ سَيِّلَةٌ لَعَلَّكُمْ تَفَلِّحُونَ (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) (સુરો સાનદ્રા)

"હે ઈમાનવાળાઓ ! અલ્લાહથી ડરો ! અને અલ્લાહ તરફ વસીલો શોધો !"

એની ઉર્દૂ શરહમાં 'મોલ્વી ખુર્રમ અલી સાહબ વહાબી' કહે છે કે શાહ વલીયુલ્લાહ સાહબે એના હાશિયામાં લખ્યું છે કે બીજી આયત વબતગુ અલોહિલ વસીલા માં વસીલાથી મુરાદ (મકસદ) મુરીદની બયઅત છે. આગળ કહે છે કે, શક્ય નથી કે વસીલાનો ભાવાર્થ ઈમાન લઈએ, એટલા માટે કે સંબોધન ઈમાનવાળાઓથી છે. કારણ કે "યા અચ્યોહલ્લગીન આમનૂ" માં એના માટેની સાભિતી બને છે. અને નેક અમલો પણ મકસદ નથી થઈ શકતો., કેમકે 'વતકુલ્લાહ' માં દાખલ છે. એટલા માટે કે તકવાથી મુરાદ છે જે કરવાનો હુકમ આપ્યો (અવામિર) ની પાંબદી અને નવાહી (જેનાથી રોકયા) થી બચવું. એટલા માટે કે અતિઃ (મેળવવાનો જે મકે અરથીમાં "વાવ") નો ફાયદો 'ઈતકુલ્લાહ' ને 'ઈબ્તુગ્ય' થી જુદા કરવાનો છે. આ મકસદમાં સ્પષ્ટ

રીતે માની લીધું કે, ‘વબતગુ અલેહિલ વસીલા’ માં વસીલાથી મુરાદ ન ઈમાનનો વસીલો છે ન આમાલનો બલ્કે મુર્શિદનો વસીલો મુરાદ છે, નહીં તો ‘મખતુફ’ તથા ‘મખતુફ અલયહ’નો ફરક ન થાય.

(૧૦) મોલ્વી મહમુદુલ હસન સાહબ દેવબંદીઓના શયખુલ હિન્દ પોતાના પીર મોલ્વી રશીદ અહમદ ગંગોહીના વિશે લખે છે કે :—

હવાઈજ દીનો દુન્યા કે કહાં લે જાએ હમ ચા રબ
ગયા વો કિલ્લહાએ હાજત રૂહાની વ જિસમાની
ખુદા ઉનકા મુરબ્બી વો મુરબ્બી થે ખલાઈક કે
મેરે મૌલા મેરે હાદી થે બેશક શયખે રઘુભાની !

(દીન તથા દુનિયાની હાજતો કયાં રજુ કરીએ યા રબ ! તે રૂહાની તેમજ જિસમાની હાજતોનો કિલ્લો તો ગયો ! ખુદા તેમના મુરબ્બી (પાલનહાર), તે ખલાઈકના મુરબ્બી હતા. મારા માલિક ! મારા હાદી ! હતા, બેશક ! શયખે રઘુભાની).

મોલ્વી સાહબ (દેવબંદી) પોતાના પીરને જિસમાની (શારિરિક-ભૌતિક) તથા રૂહાની (આધ્યાત્મિક) હાજતરવાં (જરૂરિયાતો પૂરી કરનાર) અને તેમને દુનિયાવાળાઓની પરવરિશ કરવાવાળા માને છે ! એનાથી વધીને વસીલો શુ હોઈ શકે છે ?

★ બૌધ્ધિક દલીલો ★

બુધ્યનો પણ તકાજો છે કે અલ્લાહ તાદ્વાના ખારાઓનો વસીલો પકડવો જાઈજ છે, જેની સાબિની નીચે પ્રમાણે છે :—

(૧) ખુદા તાદ્વાના ગની અને આપણે સૌ ફકીર છીએ. જેવો કે ખુદા પાકનો ઈર્શાદ છે :—

اللَّهُ عَنِي وَأَنْتَمُ لِفَقْرَاءُ

અને તે ગની આપણને વસીલા વગર કોઈ નેઅમત આપતો નથી.

માં-બાંપના જરીયાથી જિસમ (શરીર) આપે છે, ઉસ્તાદના જરીયા (વસીલા) થી ઈલ્મ, પીરના જરીયાથી ઈમાન, માલદારોના જરીયાથી માલ, ફરિશતાઓના જરીયાથી શિકલ, મલકુલ મૌતના જરીયાથી મૃત્યુ. મતલબ કે કોઈ નેઅમત વસીલા વિના નથી આપતો. તો આપણે ફકીર તથા મોહતાજ થઈને તેનાથી કઈ રીતે લઈ શકીએ છીએ ? તે દાતા અને ગની તથા આપણે માંગનાર અને ફકીર છીએ. જો આપણે વગર વસીલે લીધું તો જાણો કે તેનાથી વધી ગયા !

(૨) દુનિયા મામૂલી અને થોડી છે, આખેરત આ'લા (ઉચ્ચ) અને વધાર છે. ખુદા ફર્માવે છે :—

عَلَىٰ مَكَانِ الدِّينِ أَخْلِيلٌ وَالْأُخْرَىٰ حَسْنٌ وَلَاٰبَىٰ
અને ફર્માવે છે, જેવી તુચ્છ વસ્તુ વસીલા વિના નથી મળતી તો

જ્યારે દુનિયા જેવી તુચ્છ વસ્તુ વસીલા વિના નથી મળતી તો આખેરત જે દુનિયાથી આ'લા છે તે કેવી રીતે મળી શકે છે ?

એટલા માટે કુર્અન તથા ઈમાન આપવા માટે પૈગમ્બર ﷺ ને મોકલ્યા.

(૩) આપણા અમલોનું કબૂલ થવું શંકાસ્પદ છે અને નબી ﷺ તથા અલ્લાહના દોસ્તો (વલીઓ)ની મકબૂલિયત યકીનન (ચોક્કસ) છે. જ્યારે શંકાસ્પદ આમાલો વસીલો બની શકે છે, તો વિનાસપૂર્ણ મકબૂલ બંદાઓ કેટલા દરજે ઉચ્ચ વસીલો છે !

(૪) નેક આમાલ ખુદાથી મળવાનો વસીલો છે અને આમાલનો વસીલો અંબિયા, અવલિયા તથા ઉલમા (આલેમો) છે. તો આ હજરાતો વસીલાના વસીલા બન્યા. અને વસીલાનો પણ વસીલો છે, એટલે કે આ હજરાત વસીલો છે.

(૫) હુઝૂરે અકદસ ﷺ પહેલાં ૩૦૦ વર્ષ સુધી ખાના'એ કા'બામાં બુતો રાખેલાં હતાં. હુઝૂર ﷺ ના મુખારક હાથથી કા'બા શરીર પાક તથા સાફ કરવામાં આવ્યો. જેના પરથી જણાયું છે કે કા'બા શરીર જે ખુદા તાદ્વાનું ઘર છે તે પણ હુઝૂર ના વસીલા ﷺ

વિના પાક થઈ શકતું નથી તો આપણો એ મહેરબાન જાત વિના કદાપિ પાક નથી થઈ શકતા.

(૬) ઈસ્લામમાં પહેલાં બયતુલ મુકદ્દસ કિબ્લો હતો પછી હુજૂર
ની મનેછાથી મક્કા મોઅઝ્મહ કિબ્લો બન્યો. જેથી જણાયું
કે કા'બા તે હજારો ઈબાદતોના સહીએ થવાનો વસીલો છે તે હુજૂર
ના વસીલા વગર કિબ્લો નથી બની શક્યો, તો તમારું કોઈ
કામ હુજૂર ના વસીલા વગર કબૂલ નથી થઈ શકતું.

(૭) ખુદા તાયાલા ફર્માવે છે,

إِنَّمَا مَنْ يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ حَصِيبٌ جَنَاحِيَّةٌ

સાચાઓની સાથે રહો. અને સાચાઓ અવલિયા તથા ઉલમા છે,
જે વસીલાને લાયક ઠર્યા. એટલા માટે વસીલાનો હેતુ જ સાચો માર્ગ છે.

(૮) શયતાને હજારો વર્ષ વલીના વસીલા વગર ઈબાદતો કરી પણ
તેણે એક સિજદો વસીલાવાળો ન કર્યો તો મરદૂદ થઈ ગયો. ફરિશતાઓએ
વસીલાવાળો સિજદો કરીને મહબૂબિયત પામી. (ખુદાના ત્યારા થઈ
ગયા). જણાયું કે વસીલાવાળી ઈબાદત થોડી પણ હોય તો પણ બારગાહે
ઈલાહીમાં કબૂલ થવાને લાયક છે.

(૯) કયામતમાં સૌ પ્રથમ વસીલાની તલાશ થશે ! પછી અન્ય
કામો હશે. એટલે કે હુજૂર ની શરીએત વિના ખુદા તાયાલા
કોઈ કામ શરૂ પણ કરશે નહીં. જેના પરથી જણાયું કે આખેરતમાં આપણી
ઈબાદતો ખતમ થઈ જશે, પણ વસીલો પકડવાનું કામ ત્યાં પણ ચાલુ
રહેશે.

(૧૦) જે વસીલા વિના ઈબાદતો દુરસ્ત હોત તો કલમાં તૈયબહનમાં
લાઈલાહ ઈલ્લલાહ પછી મુહમ્મદુર્સૂલુલ્લાહ ન હોત. જણાયું કે
તૌહીદ પણ તે જ સ્વીકાર્ય છે જે હુજૂર ના વસીલાથી
માનવામાં આવે. કેવળ તૌહીદ (ખુદાને એક માનવું) વિસ્પાત્ર નથી.

કલમાં તૈયબહના પહેલા ભાગમાં તૌહીદ છે અને બીજા ભાગમાં
તૌહીદનો વસીલો છે.

(૧૧) નમાજ અતિહિયાત અને દુરુદ શરીફથી સંપૂર્ણ થાય છે.
જેનાથી ફિલિત થયું કે હુજૂર صلى الله تعالى علـيـهِ وآلـهـ وـسـلـيـمـ ના બરકતવંત નામ વગર નમાજ
પણ થતી નથી જે અસલી ઈબાદત છે.

(૧૨) મુદાંને કબરમાં ત્રણ સવાલો થાય છે, પહેલો સવાલ
તૌહીદનો અને બીજો સવાલ દીન વિશે. પણ તે બંને સવાલોના યોગ્ય
જવાબો આપવા છતાં પણ કામિયાબ નથી થતાં અને જન્તી ખિડકી
નથી ખુલતી ! ત્રીજો સવાલ છે, મા કુન્તુ તક્કુલ કી હક્કિ હાર્ડ્રજુલ
તુ આ કાળી જુલ્કોવાળા, લીલા ઘુમ્મટવાળા મહબૂબને શું કહે છે ?
જે આ તમારી સામે દ્રષ્ટિમાન છે.” ત્યારે હુજૂરનો ફર્માબરદાર બન્ધો જવાબ
આપે છે, આ મારા રસૂલ, મારા નભી છે અને હું આપનો ઉમ્મતી છું.

નકીરો પહૃચાનતા હું ઉનકો યે મેરે આકા યે મેરે મૌલા,
મગાર તુમ ઉનસે તો ઈતના પૂછો યે મુજકો અપના બતાતે હંય ?

ત્યારે બંદો પાસ છે અને અવાજ આવે છે, સદક અબ્દી ઈફતહુલ્લુ
બાબમિલ જન્નાહ. મારો બંદો સાચો છે, તેના માટે જન્તનો દરવાજો
ખોલી દો.

જણાયું કે વસીલા વગર કબરમાં પણ સફળતા નથી મળતી, ત્યાં
આમાલનો જિક નથી થતો, આમાલનો જિક તો કયામતમાં થશે.

(૧૩) દુનિયા આખેરતનો નમૂનો છે જેથી અહીંની પરિસ્થિત
જોઈને ત્યાંનો પતો લગાડો કે એવું જ ત્યાં પણ થશે. એટલા માટે
દુનિયાની પરિસ્થિતિને આખેરત માટે દલીલ બનાવેલ છે. દુનિયામાં
મૂળ ફયઝ આપનારા પણ એક જ હોય છે પછી વસીલાના જરીયે એ
ફયઝ બીજાઓ સુધી પહોંચે છે. બાદશાહ એક, તેનો વજીર એક પછી
અધિકારીઓના જરીયે તેના હુકમો પ્રજા સુધી પહોંચે છે. સૂરજ એક
તેનો વજીર ચાંદ પણ એક પછી એક તેનાથી અસંખ્ય તારાઓ ફયઝ

મેળવે છે. જાડનું મૂળ એક અને તેનું થડ એક અને પછી ડાળીઓ સેંકડો અને પાંડાઓ હજારો હોય છે. આ હજારો પાંડાઓમાં મૂળથી થડ અને ડાળીઓના વસીલાથી ફ્યુઝ પહોંચે છે. માણસનું હિલ જે જાણે શરીરમાં બાદશાહ જેમ છે તે એક અને તેનું હિલ જે વજીરે આ'જમ છે તે જિગર એક, ત્યારબાદ ઘણી નસો વસીલાના રૂપે શરીરમાં ફેલાયેલી છે. જેનાથી શરીરનો દરેક ભાગ ફ્યુઝ મેળવે છે.

બરાબર એ જ પ્રમાણે ખુદા તથાલા મહાન શહેનશાહ અહકમુલ હાકિમીન તે એક, અને મહબૂબે આ'જમ હુઝૂર મુસ્તફા صلى اللہ علیہ وآلہ وسلم પણ એક જેઓ ખુદા તથાલાથી ફ્યુઝ મેળવે છે. ત્યારબાદ અવલિયા, ઉલમા વસીલાના રૂપે દુનિયામાં ફેલાયેલા છે. જેઓના જરીયાથી ખુદા તથાલાનો ફ્યુઝ દુનિયાના કષે કષેમાં ફેલાઈ રહ્યો છે. આ વસીલાઓને છોડવાવાળો ખુદાનો ફ્યુઝ પામી શકતો નથી.

(૧૪) જ્યારે અશક્ત ચીજ શક્તિશાળીથી ફ્યુઝ મેળવે છે તો દરમ્યાનમાં એવા વસીલાની જરૂર છે જે શક્તિશાળીથી ફ્યુઝ લેવા અને કમજોરોને ફ્યુઝ આપવા શક્તિમાન હોય. જો રોટલી પકાવવી હોય તો દરમ્યાનમાં તવાની જરૂરત પડે છે, સૂરજના તેજસ્વી કિરણોને જોવા માટે દરમ્યાનમાં તે ઠંડા કાચની જરૂરત પડે છે જે સૂરજના તેજસ્વી કિરણોને ઠંડા કરે અને આંખોથી જોઈ શકાય એવાં બનાવી હે. અલ્લાહ તથાલા શક્તિશાળી છે, અને તમામ બંદાઓ કમજોર અશક્ત છે,

તો વસીલા વગર શક્તિના માલિક ખુદા પાસેથી ફ્યુઝ મેળવવો અશક્ય હતો, કે જઈફ અને કમજોર બંદો પણ વાસ્તવા વગર ખુદાથી ફ્યુઝ મેળવે. રોટલી માધ્યમ (વાસ્તો-વસીલો) વગર આગથી ફ્યુઝ મેળવવા મજબૂર તથા લાચાર છે તેવી જ રીતે આપણે કમજોરો અસીમ (મુંલક) નૂરથી ડાયરેક્ટ ફ્યુઝ મેળવવા મજબૂર છીએ. એટલા માટે ખાલિક તથા મખ્લૂક, રબ તથા મખ્લૂકની દરમ્યાન એક એવા બરાબરે કુબરાની જરૂરત હતી જે ખુદાથી ફ્યુઝ લેવા અને મખ્લૂકને ફ્યુઝ આપવા પર કાદિર (શક્તિમાન) હોય. એક તરફ રબ એલાન કરે છે :—

ذالِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَإِنْ مَا يَدْعُونَ إِلَّا بُرُّوا هُوَ اللَّهُ

નબીનું કલામ અને રબનું ફર્માન થાય છે :—

બીજી બાજુ તો બરાબરે કુબરા (દરમ્યાની જબરદસ્ત માધ્યમ),

رَبُّ أَنِي دَعَوْتُ عَوْنَوْ لِيَلِوْ وَنَهَارَاً

કહીને બંદાઓને પોતાના તરફ માઈલ કરી હે છે કે, “હે લોકો ! ગભરાશો નહીં ! હું તમારા જેવો બશર (ઈન્સાન) છું ફરિશ્તો અથવા જિનમાંથી નથી.”

(અ) صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُحَمَّدٌ مُّسَتَّفًا

ઉધર અલ્લાહસે વાસિલ ઈધર મખ્લૂક મેં શામિલ ખ્વાસ ઈસ બરાબરે કુબરા મેં હંચ હફ્ફ મુશદદકા

(૧૫) જો અલ્લાહ તથાલાના બંદાઓનો વસીલો પકડવો બુરો અને નાજીઈજ છે તો જનાજાની નમાજ પણ મના હોવી જોઈએ. કેમકે બાલિગ મુદ્દાને આપણો વસીલો બનીને હુઆ કરીએ છીએ :—

અલ્લાહુમગફિરલી લિહિયેના વ મર્યેતના.....

..... અને નાભાલિગ મુદદાને આપણે બસીલો બનાવીએ છીએ :— અલ્લાહુમજ અલહુલના અજરંવ વજુખરંવ વજઅલહુલના શાફિઅંવ મુશફકા. “હે ખુદા ! આ બાળકને કયામતમાં અમારો માર્ગદર્શક બનાવ, અમોને જન્તમાં લઈ જાય અને અમારા માટે તુ સવાલનો વસીલો અને નેકીનો ઝીબીરો (સમુદ્ર) બનાવ. અને તેને અમારો સિફારશી બનાવ.” નમાજે જનાજા વસીલા પર જ આધારિત છે !

(૧૬) મસ્જિદે નબી શરીફમાં એક નમાજનો સવાબ ૫૦ હજાર

નમાજ બરાબર છે, શા માટે ? શું અન્ય મસ્જિદમાં ખુદાનું ઘર નથી ? ફક્ત એટલા માટે સવાબ વધી ગયો કે તેમાં હુઝૂર મુહમ્મદ મુસ્તફા

આરામ ફર્માવી રહ્યા છે. તે જ પ્રમાણે બ્યાનુલ મુક્કદસ કંઈ કેટલાય હજાર પયગંબરોનું જલ્વાગર છે. કા'બા ત્યાં પણ એક નેકીનો સવાબ એક લાભ નેકી એટલા માટે છે કે હુઝૂર નું જન્મ સ્થળ (વિલાદતે પાકની જગા) છે, અને બ્યાનુલાહ, જમજમનો ફુવો અને મકામે ઈશ્વરાહીમ આવેલ છે. એટલે તેમના વસીલાથી સવાબ વધી ગયો. વસીલાવાળી ઈબાદતનો દરજો વધારે છે.

(૧૭) દરેક મસ્જિદમાં પહેલી સફનો દરજો વધારે પણ મસ્જિદે નબવીમાં ત્રીજી સફનો સવાબ વધારે ! અન્ય મસ્જિદોમાં સફનો જમણો ભાગ અફઝલ પણ ‘મસ્જિદે નબવીમાં’ સફનો ડાબો ભાગ અફઝલ ! શા માટે ? એટલા માટે કે ‘ત્રીજી સફ હુઝૂરના રોજા મુખાકરકની સૌથી નજીક છે અને રોજા મુખારક મસ્જિદની ડાબી બાજુએ છે. જેમ કે શરીરમાં દિલ હોય છે. એટલે ડાબી બાજુએ ઉભા રહેવાથી રોજા મુખારક વધુ નજીક થશે અને ‘જેટલી નજીકતા વધારે એટલો સવાબ પણ વધારે.’

આ પરથી ફલિત થયું કે હુઝૂરની બરકતવંત જાત મકબૂલિયત માટે મહાન વસીલો છે. صلى اللہ تعالیٰ علیہ وسلم

(૧૮) ખુઝુરોનો વસીલો અને صلى اللہ تعالیٰ علیہ وسلم નો ગયબનો ઈલમ એવા મસાઈલ છે કે જે મુસલમાન તો શું કાફિરો મુનાફિકો બલ્કે જાનવર પણ માનતા હતા. જુઓ ફિરઓન પર જ્યારે અજાબ આવતો હતો ત્યારે મૂસા عليه صلوات اللہ થી દુઆ કરાવતો. અથુ જહલ વગેરે કાફિરો દુકાણ ના સમયે અને અન્ય મુશ્કેલીઓમાં હુઝૂર સરવરે કૌનેન صلى اللہ تعالیٰ علیہ وسلم ની પાસે દુઆ માટે આવતા હતા. કુર્અને કરીમ ફર્માવે છે :-

وَقَالَ لَوْا بَابِهَا السَّامِرِ ادعُ لَنَارِ بَلَكَ يَكْسِفُ عَنَّا الْعَذَابَ

ફિરઓને દૂષતી વખતે કહું,

أَمْتَ بِرَبِّ مُوسَىٰ وَهَارُونَ

જાનવર મસીબતમાં હુઝૂર صلى اللہ تعالیٰ علیہ وسلم ની પાસે ફરિયાદ લાવ્યા કરતા હતા. તેઓ સમજતા હતા કે ફરિયાદ રસ આજ સરકાર صلى اللہ تعالیٰ علیہ وسلم છે.

(૧૯) રેલ્વે ગાડી જો કે આખી લાઈન પરથી પસાર થઈ જાય છે પણ સ્ટેશનને મળે છે. એ જ પ્રમાણે ખુદાની રહમતના સ્ટેશનો અંબિયાએ કિરામ અને અવલિયાએ એજામ છે, એટલા માટે તેઓની પાસે જાવ. રબ તથાલા ફર્માવે છે :-

حَلُو أَنْصَارٌ إِلَيْهِمْ جَاؤْكَ

એ જ વસીલો છે !

(૨૦) બાદશાહના માટે ઉમદા જગા, આ'લા હવા અને બીજી સહુલતોની વ્યવસ્થા થાય છે. જે બાદશાહની પાસે આવીને બેસી જાય છે તો તે પણ તે ચીજોથી લાભ મેળવી શકે છે. એવી જ રીતે જ્યાં અલ્વાહના પ્યાર બંદાઓ હોય છે ત્યાં ખુદાની રહમતના પંખા ચાલે છે, જે તેઓની બારગાહમાં નિખાલસપણે થાય તે તેનાથી ફાયદો મેળ વે છે. એજ વસીલો છે.

એટલા માટે ખુઝુરોના મજારોની પાસે ગુનેહગારો પોતાની કબરો બનાવે છે, મસ્જિદ તૈયાર કરાવે છે, તેઓ ઈબાદત કરે છે. જેથી કરીને તેઓના તુઝેલથી બન્ધિશા થાય અને નમાજ કબૂલ થાય.

(૨૧) જે મામૂલી કામનો સંબંધ પયગંરોથી થઈ જાય છે તો તે સારું બની જાય છે અને જો સારા કામનો સંબંધ પયગંબરથી ન હોય તો ખુરાઈ થઈ જાય છે. નફસની ખાતર લડવું ફસાદ કહેવાય અને હુઝૂર صلى اللہ تعالیٰ علیہ وسلم ની અજમત માટે લડવું જેહાદ કહેવાય છે. ફસાદ ગુનોહ છે અને જેહાદ આ'લા ઈબાદત છે.

કાબિલ અને યૂસુફ عليه صلوات اللہ ના ભાઈઓથી લગભગ એક જ પ્રકારનો કસૂર થયો હતો. પરંતુ કાબિલના કુસૂરનું કારણ ઔરતની

મહોષ્ભટ હતી અને તેમના કસૂરની બિના નબીની મહોષ્ભટ હતી. તેઓ ચાહતા હતા કે યૂસુફ عليه الصلاة والسلام ને અલગ કરી દઈએ તો યાકૂબ عليه الصلاة والسلام (તેઓને) મહોષ્ભટ કરશે. એટલા માટે પરિણામમાં તફાવત એ રહ્યો કે કાબિલ તો મરદૂદ થયો અને આ લોકો પ્રિય (મહબૂબ) બની ગયા, કે તેઓને તારાની શિકલમાં હજરત યૂસુફ عليه الصلاة والسلام એ ખ્વાબમાં જોયા. જણાયું કે, પૈગમ્બરનો વસીલો મહાન ચીજ છે.

★ પ્રકરણ બીજું ★

★ અવલિયા અલ્લાહના વસીલા પર વાંધાઓ અને તેના જવાબો ★

આખી ઉમ્મતે મુસ્તફા صلوات اللہ علیہ وآلہ وسلم ની એક વાત પર એકમતિ (ઇજમાઅ) સધાએલી રહી છે કે અલ્લાહ તાદ્વાના ઘારાઓનો વસીલો પકડવામાં આવે. જેમ કે પહેલા પ્રકરણમાં આવી ગયું હવે આખર જમાનામાં એક મુલિદ ઈંબે તૈમિયહું અને તેના શાર્જિદ ઈંબે કચિયમે અવલિયા અલ્લાહનો ઈન્કાર કર્યો. ઉલ્માએ દીને ઈંબે તૈમિયહુંને ગુમરાહ કરનાર દર્શાવ્યો છે. આજ કાલના વહાબી દેવબંદી ઈંબે તૈમિયહુંની પથરવીમાં રહી મુન્કિર થઈ ગયા છે. હવે કેમ કે આજ મસબલા પર દબાણ છે એટલા માટે અમે આ પ્રકરણમાં તેઓની તમામ દલીલોના જ વાબ આપીએ છીએ. જે અત્યાર સુધી તેઓ રજુ કરી શક્યા છે, બલ્કે સામાન્ય વહાબી દેવબંદીને આ વાંધાઓની ખબર પણ નથી હોતી. જેથી હું તેમની વકાલતમાં જવાબ રૂપે રજુ કરું છું, રહ તાદ્વાલા કબૂલ ફરજ આમીન. કેટલાક દેવબંદીઓ તો અવલિયા અલ્લાહના સંદર્ભ મુન્કિર છે અને કેટલાક વફાત પામેલ બુલ્ગોના વસીલાના મુન્કિર છે અને જીવતા હ્યાત વલીઓના વસીલાના કાઈલ (માનનારા) છે. અમે બનેની દલીલો અને જવાબો રજુ કરીએ છીએ.

વાંધો (૧) : રહ તાદ્વાલા ફરજ એ છે :-

وَمَا لِكُمْ مِنْ رُوْبَنِ اللَّهِ مِنْ حَرَىٰ وَلَا نَصِيرٌ

એટલે કે “તમારો મદદગાર ખુદાના સિવાય કોઈ નથી.” જણાયું કે રહ તાદ્વાલા મદદગાર છે, અને કોઈને વસીલો માનવો એક પ્રકારના મદદગાર માનવું છે, આ શિર્ક છે.

જવાબ :— એના ત્રણ જવાબો છે એક એ કે ‘મિન્હુનિલ્લાહ’ થી મતલબ ખુદા તાદ્વાલાના મુકાબિલ (બરાબરીયા) બનીને એટલે કે જો ખુદા તમોને અગ્રાબ આપવા ચાહે તો કોઈ ખુદાનો સામનો કરી અગ્રાબથી નથી બચાવી શકતું. એટલા માટે ‘વલીઅલ્લાહ’ નો વસીલો દુરુસ્ત (જાઈજ) છે, અને ‘વલી મિન્હુનિલ્લાહ’ નો વસીલો દુરુસ્ત નથી. રહ ફરજ એ છે :-

وَإِنْ يَكُذُّلْكُمْ فِيْنَ ذَا الَّذِي يَنْصُرُكُمْ مِنْ بَعْدِهِ وَعَلَى اللَّهِ غُلَامٌ كُلُّ الْمُؤْمِنِوْنَ

જો રહ તાદ્વાલા જ તમને રૂસ્વા (બેઈજજત) કરવા ચાહે તો તમારી મદદ કોણ કરી શકે ? મુસલમાનોઓ ખુદા પર જ તવક્કુલ (ભરોસો) કરવો જોઈએ.” આ આયત તમારી દર્શાવેલ આયતની તફસીર છે. બીજું એ કે અહીં મદદથી મતલબ મુસ્તકિલ (કોઈની અતા વિના ખૂદ) મદદ રહ તાદ્વાલાની જ છે. બાકી વસીલાઓની મદદ તો ખુદા તાદ્વાલાના ઈઝન (અતા કરવાથી) તથા તેની પરવાનગીથી છે. ત્રીજું એ કે તેનો મતલબ એ છે કે જો તમે કુઝ અપનાવો તો તમારો કોઈ મદદગાર નથી. રહ તાદ્વાલા ફરજ એ છે :

وَمَا لِلْظَّاهِرِيِّينَ مِنْ أَنصَارٌ

“જાલિમો, લઈન, કાફિરોનો મદદગાર નથી.” જો આ અર્થ ન કરવામાં આવે તો બતાવો આ આયતનો મતલબ શું થશે ? કે

إِنَّمَا لِلَّهِ الْحُكْمُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ يَقْرَءُونَ الْعِلْمَ وَ

يُؤْتُونَ الْزَرْفَةَ وَهُدًى لِلْعُوْنَ

એટલે કે “હે મુસલમાનો ! તમારા મદદગાર અલ્લાહ અને તેના રસૂલ અને તે મુસલમાનો છે જેઓ નમાઝ પઢે છે અને જકાત આપે છે.” અને અહીં ત્રણ જાતોને વલી (મદદગાર) ફર્માવવામાં આવ્યા છે. ઉપરાંત ફર્માવે છે :—

وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بِعَصْبِهِمَا وَلِيَأْكُلُوا بِعِصْمِ

“મુસલમાન મદ્રો મુસલમાન ઔરતો કેટલાકનાં મદદગાર છે.” એમાં અલ્લાહ સિવાય મદદની સાબિતી છે. અને તમે દર્શાવેલ આયત તેને નકારે છે ! તો અર્થ એવો કરો જેનાથી કુર્અનમાં ટકરાવ પેદા ન થાય. (કેમ કે કુર્અનમાં ટકરાવ (મતભેદ) નથી.

વાંધો (૨) : રબ તાદાલા કાફિરોના કુઝી બયાનને વર્ણવે છે :—

مَنْعَبِدُهُمْ إِلَّا لِيُقْرِبُوا إِلَيَّ اللَّهِ رَبِّيْ ٥

“એટલે કે અમે નથી પૂજતા તેમને પણ એટલા માટે કે અમોને રબ તાદાલાથી નિકટ કરી હે.” અહીં જણાયું કે કાફિર બુતોને ખુદા નથી માનતા પણ ખુદા સુધી પહોંચવાનો વસીલો સમજતા હતા, જેને શિર્ક કહેવામાં આવ્યું. એટલા માટે કોઈને વસીલો સમજવો શિર્ક છે.

જવાબ :— આના પણ બે જવાબ છે. એક એ કે વસીલો માનવાને ખુદાએ કુઝ નથી બતાવ્યું બલ્કે તેને પૂજવાને શિર્ક કહ્યું, ફર્માવ્યું “નઅલુદુહુમ” અમે એટલા માટે તેને પૂજાએ છીએ. “કોઈને પૂજવું ખરેખર શિર્ક છે.” જો કોઈ ઈસા عليهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ અથવા કોઈને વલીને પૂજે (તેમની ઈબાદત કરે) તો મુશ્રિક છે. અલ્હમુલિલ્લાહ ! મુસલમાન કોઈ વસીલાને પૂજતો નથી. બીજું કે મુશ્રિકોએ તે બુતોને વસીલો

બનાવ્યો કે જેઓ ખુદાના હુશ્મન છે. મુસલમાન ખુદાના દોસ્તો (વલીઓ) ને વસીલો સમજે છે, તેથી તે કુઝ થયું અને આ ઈમાન છે. જુઓ, મુશ્રિક ગંગાજળ લાવે છે તો તે મુશ્રિક અને મુસલમાન આબે જમજમ લાવે છે તો તે મોભિન છે. કારણ કે મુશ્રિક ગંગાજળની એટલા માટે અદબ કરે છે કે તે દેવતાથી નિસ્બત ધરાવે છે, અને મુસલમાન એટલા માટે આબે જમજમની તાજીમ કરે છે કે આ પાણી હજરત ઈસ્માઈલ عليهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ નો મોઅજિઝો છે અને પૈગમ્બરની તાજીમ ઈમાન છે.

તે જ પ્રમાણે મુશ્રિક એક પત્થર સમક્ષ માથું ઝુકાવે છે તો તે મુશ્રિક છે. તમે કા'બા સમક્ષ સિજદો કરો છો બલ્કે મકામે ઈખાહીમને સામે રાખીને હજમાં નમાઝ પઠો છો તો પણ મોભિન છો, શા માટે ? એટલા માટે કે કાફિરના પત્થરને મૂર્તિથી સંબંધ છે અને તેથી (જેની મુસલમાન તાજીમ કરે છે) એ તાજીમ અયને ઈમાન છે.

દીવાણીની તાજીમ શિર્ક છે, પરંતુ રમજાન અને મુહર્રમની તાજીમ ઈમાન છે. તફસીરે રૂહુલ બયાનમાં સૂરાએ કહફની આયત,

إِنَّمَا لِلَّهِ الْحُكْمُ وَهُدًى لِلْعُوْنَ

ની તફસીરમાં ફર્માવ્યું કે વસીલા બે પ્રકારના છે, વસીલાએ ખુદા અને વસીલાએ હવા (જલાલ) એટલે કે હિદાયતનો વસીલો અને ગુમરાહીનો વસીલો. નબી, વલી, ઈલ્હામ, વહી એ હિદાયતનો વસીલો છે. જ્યારે બુત, શૈતાન, વસવસા ગુમરાહીનો વસીલો છે. રજુ કરેલ આયતમાં તે વસીલાને અખ્તયાર કરવો કુઝ છે તે વસ્તુ આ આયતમાં પણ છે.

વાંધો (૩) : રબ તાદાલા ઈશારા ફર્માવે છે :—

سُوَاءٌ عَلَيْهِمَا إِسْتَغْرِيْتَ أَمْ لَمْ تَسْتَغْرِيْتُ لِعَمَلِنَ يَقْرِبُوا إِلَيْهِ اللَّهُ أَمْ لَمْ

બધુંજ સરખું છે કે આપ તેઓના માટે મગફિરત હુઆ કરો યા ન કરો. અલ્લાહ તથાલા બખ્શશે નહીં.

જણાયું કે નબી ﷺ ની હુઆ મગફિરતનો વસીલો નથી. જ્યારે કે તેમની હુઆનો વસીલો નથી તો અવલિયાની તો વાત જ શી કરવી ? આ વાંધો ગુજરાત (પાક.)ના ‘જાહિલ દેવબંદી-વહાબીઓનો’ છે.

જવાબ : આ આયત તે મુનાફિકોના હકમાં ઉત્તરી છે જેઓ હુજૂર મુનિકર હતા. અને દેવબંદીની જેમ ડાયરેક્ટ ખુદા સુધી પહોંચવા ઈચ્છા હતા. તેના પહેલાં આ આયત છે :-

وَإِذَا عَيْلٌ لِّعِمْرٍ بَعَالُوا بِسْتَغْفِرَةٍ لِّكَرِمِ رَسُولِ اللَّهِ لَوْرٌ وَسَهْمٌ
وَرَأْيَتْهُمْ يَصْدِونَ وَعَصْمَ مُسْكِنِيْرُونَ ٥

“જ્યારે તે મુનાફિકોથી કહેવામાં આવે છે કે આવો ! રસૂલુલ્લાહ તમારા માટે મગફિરતની હુઆ કરે ! તો આ લોકો એટલે કે મુનાફિકો મોહું ફેરવી લે છે. ઘમંડ કરીને બારગાહમાં હાજર થવાથી રોકાઈ જાય છે.” પછી ફર્માવ્યું, હે મહિબૂબ ! જે આપનાથી બેનિયાજ (બેપરવા) હોય અને આપની રહમતથી, તેઓના માટે મગફિરતની હુઆ પણ કરી દો તો પણ અમે તો તેઓને બખ્શશવાના નથી, કેમ કે અમે નથી ચાહતા કે કોઈ આપના વસીલાની વગર જન્તતમાં જાય !” આ આયતથી તો વસીલાની સાભિતી મળે છે ! નહીં કે નઝી (ઇન્કાર). આ જ કુર્અનમાં મુસલમાનો વિશે ફર્માવવામાં આવ્યું કે,

وَصِلُّ عَلَيْهِمْ

“હે નબી આપ મુસલમાનોને હુઆઓ આપો.”

જો હુજૂર ની હુઆ બેકાર હોત તો તેનો હુકમ શા માટે કરવામાં આવ્યો ? જનાબ વાત એમ છે કે,

બારાં કે દર લતાફતે તબઅશ જિલાફ નેસ્ત
દર બાગ લાલા રોચદ વ દર શોરા બૂમ ખસ.

વરસાદ છે તો ફાયદાકારક જ પણ બદકિસ્મત ખારી જમીન તેનાથી ફાયદો હાંસલ નથી કરતી. તો તે જમીનનો પોતાનો કુસૂર છે, નહીં કે વરસાદનો.

વાંધો (૪) :- ૨૬ તથાલા ફર્માવે છે :-

وَلَا نُنْهِلُ عَلَى الْأَدْبَارِ مَاتَ أَبَدًا وَلَا تُنْهِيَ عَنْهُ

“તેઓમાંથી કોઈની આપ જનાજાની નમાજ પદ્ધશો નહીં અને ન તેઓની કબર પાસે ઉભા રહેશો.”

આ આયતનો શાને નુજૂલ એ છે કે નબીએ કરીમ ﷺ એ અબુલ્લાહ ઈબને અબીની લાશને પોતાનું કમીજ પહેરાવ્યું અને તેમના મોઢામાં પોતાનું લુઅબે દહન (થૂંક મુખારક) નાખ્યું અને તેના જનાજાની નમાજ પદ્ધાવી. ત્યારે આ આયત ઉત્તરી જેમાં નબી ﷺ ને આ કામોથી રોકવામાં આવ્યા. જુઓ હુજૂરની નમાજે જનાજાની હુઆ, કમીજ પહેરાવવું, મોઢામાં થૂંક મુખારક બધું નિરથ્યક ગયું ! કાંઈ ફાયદો ન થયો ! કારણ કે તેના આમાલ ખરાબ હતા. જણાયું કે વસીલો કોઈ ચીજ નથી.

જવાબ :- આનો જવાબ એ જ આયતમાં મૌજૂદ છે. ૨૬ તથાલા ફર્માવે છે :-

إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَمَا نَوْلَوْا وَهُنَّ فَاسِقُونَ

કારણ કે તેણે અલ્લાહ તથા તેના રસૂલનો ઈન્કાર કર્યો અને કુફીની હાલતમાં મરી ગયો, તે ફાસિક છે. જણાયું કે તે જિંદગીમાં કેમ કે મુનાફિક હતો અને કુફ પર મૌત થઈ એટલા માટે તેને કોઈ વસીલો ફાયદાકારક ન નિવાર્યો. “વસીલાઓ મુસલમાનો માટે છે કાફિરોના માટે નથી.” ઉત્તમ દુષ્ટો બીમારોના માટે ફાયદાકારક છે મુદ્ડા માટે નહીં. અને ગુનેહગાર મુસલમાન બીમારોની જેમ છે અને કાફિર તથા

મુનાફિક મુદદાં છે.

વાંધો (૫) :- ૨૬ તાલા કયામતના વિશે ફર્માવે છે :-

بِيَوْمٍ لَّا يَبْيَعُ غِيَةٌ وَّلَا خَلْدٌ وَّلَا شَفَاعَةٌ

અને કયાંક ફર્માવે છે, એટલે કે, “તે દિવસે ન તિજારત થશે ન દોસ્તી કામ આવશે ન કોઈની સિફારિશ. જણાયું કે કયામતમાં બધા વસીલાઓ ખતમ થઈ જશે.

જવાબ :- આ બધી આયતો કાફિરોના માટે છે, મુસલમાનોને તેનાથી સંબંધ નથી. એટલા માટે ખૂદ આગળ ફર્માવે છે,

وَالْمُغْرُوبُ هُمُ الظَّالِمُونَ

મુસલમાનોના માટે ૨૬ તાલા ફર્માવે છે :-

الْأَخْلَاءِ يُوَسِّدُ بَعْصُهُنَّ لَبَعْضٍ عَدُوًا لِّلْمُتَقْوِينَ

“તે દિવસ બધા દોસ્તો દુષ્મન બની જશે, પરહેજગારોના સિવાય.”
કાફિરો માટેની આયત મુસલમાનો પર ફીટ કરવી બેદીની (અધર્મીપણું) છે. ઉપરાંત ફર્માવે છે :-

يَوْمٌ لَا يَنْفَعُ مَاكُولٌ وَلَا بُنْوَنٌ إِلَّا مِنَ الَّذِي تَحْكِيمٌ سَلِيمٌ

“તે દિવસે માલ તથા અવલાદ કામ આવશે નહિ, એના સિવાય જે ખુદા નજીક સલામત હિલ લઈને આવે.” જણાયું કે મોમિનનો માલ અને અવલાદ કામ આવશે નહીં.

વાંધો (૬) :- ખૂદ ફર્માવે છે :-

بِأَيْمَانِ الَّذِينَ أَمْلأُوا الْقَوَافِلَ وَأَبْتَغُوا لِلَّهِ الْوَسِيلَةَ وَجَاءُهُمْ وَمَا فِي سَيِّلِهِ لَطَّافُوا

“હે ઈમાનવાળાઓ ! અલ્લાહથી ડરો અને તેના તરફ વસીલો શોધો અને તેની રહમાં જેહાદ કરો જેથી તમો ફલાહ એટલે જનત મેળવો.” આમાં વસીલાથી મુરાદ આમાલનો વસીલો છે, નહિ કે બુજુર્ગોનો ! કેમ કે જે બુજુર્ગોને વસીલો બનાવે છે તે પોતે પણ આમાલ કરતા હતા.

જવાબ : એના કેટલાક જવાબો છે. એક એ કે આમાલ તો ‘ઈતકુલ્લાહ’માં આવી ચૂક્યા હતા. જો વસીલાથી પણ મુરાદ (મતલબ) આમાલ હોય તો આ આયતમાં ટકરાવ પેદા થશે. એટલા માટે અહીં વસીલાથી મુરાદ બુજુર્ગોનો વસીલો છે. બીજું એ કે જો ‘આમાલનો વસીલો’ આશય છે તો મુસલમાનોનાં બાળકો, પાગલ મુસલમાન અને નવમુસ્લિમ થતાં જ મરી ગયો, તેઓની પાસે આમાલ નથી તો તેઓ કોનો વસીલો પકડશે ? ગ્રીજું કે જો ‘આમાલનો વસીલો’ મુરાદ છે તો શૈતાનની પાસે અગણિત આમાલ હતા તે તેનો વસીલો કેમ ન બન્યા ? ચોથ્યું કે જો આમાલ મુરાદ હોય તો આમાલ પણ નભી, વલીના વસીલાથી પ્રાપ્ત થાય છે. તો તે હજરાતો આમાલના વસીલા થયા. અને વસીલાનો વસીલો ખૂદ વસીલો કહેવાય છે ! બલ્કે હકીકિત તો એ છે કે બુજુર્ગોની નકલ છે. રમીએ હજમાં કાંકરી મારવી હજરત ઈસ્માઈલ ની નકલ છે. સફા તથા મરવા વચ્ચે દોડવું હજરત હાજરા ની નકલ છે. કુર્બાની કરવી હજરત ઈબાદીમિયિમ ની નકલ છે. તવાફમાં અક્કડ બનીને ચાલવું તે નભી ની નકલ છે. એની ખૂબ જ ઉમદા સચિવસ્તાર વિગત મારી કિતાબ ‘શાને હલીબુર્હમાન’ (ગુજરાતીમાં અલ્લાહના હલીબની શાન, ભાગ ૧-૨) માં જુઓ. જેમાં વર્ણન કરવામાં આવ્યું છે કે રોજા, નમાજ, જ્કાત, કલમા, હજજ કહેવાનો ભાવાર્થ એ છે કે દરેક ઈબાદત કોઈકની નકલ છે. હઠીષ શરીફમાં છે કે જનત ખાલી રહી જશે તો એક જમાઅત તેને પૂરવા માટે પેદા કરવામાં આવશે. આ જમાઅતે કયા અમલ કર્યા હતા ?

નોંધ :- જનતમાં પ્રવેશ ત્રણ રીતે થશે. કસબી, વહબી અને

અતાઈ. કસબી તે કે જેમાં જન્નતીના અમલની દખલ હોય. જેના વિશે ફર્માવવામાં આવ્યું (બદલો તે ચીજોનો જે તમે કરતા હતા). જન્નતે વહણી તે છે જે કોઈ બંદાના તુફેલથી મળે, આપણા અમલને તેમાં દખલ ન હોય. જેમ કે મુસલમાનોના નાભાલિગ બાળકો અને પાગલ મુસલમાન, કે તેઓ આમાલ વગર જન્નતી છે. જેમના વિશે ફર્માવવામાં આવ્યું,

وَالْحَقْتَهْدِيُّ دَرِيٌّ تَعْمَلُ بِإِيمَانٍ

અને જન્નતે અતાઈ તે છે કેવળ અલ્લાહના ફળથી મળે, કોઈ અન્ય ચીજની દખલ ન હોય. જેમ કે જન્નત ભરવા માટે જે મખ્લૂક પેદા થશે અથવા જે શફાઅત વગર જન્નતમાં જશે જેને જહનમી કહેવામાં આવશે જેના વિશે હદીષ શરીફમાં આવ્યું કે,

“અલ્લાહ તાદાલા પોતાની એક કુદરતનો લપ (ખોબો) જહનમી લોકોથી ભરીને જન્નતમાં દાખલ કરશે.” આ તે લોકો હશે જેમનું ઈમાન શરીર ન હતું. પરંતુ હુઝૂર ﷺ નો વસીલો બધાને માટે જરૂરી છે. મતલબ કે આમાલ વગર જન્નત મળી શકે છે પણ વસીલા વગર જન્નત કદાપી મળી શકતી નથી.

વાંધો (૬) :- કુર્ચાને કરીમ ફર્માવે છે કે હઝરત નૂહ ﷺ એ પોતાના દીકરા કિન્નાનની શફાઅત ફર્માવી તો આપને ફર્માવવામાં આવ્યું, “હે નૂહ ! એ આપના ઘરવાળાઓમાંથી નથી તેના આમાલ ખરાબ છે.” જણાયું કે અમલ ખરાબ હોય તો નબી વલી વસીલો નથી શરીર શકતા.

જવાબ :- જી હા ! આ કિન્નાનો અમલ એ રીતે ખરાબ હતો કે તે નબીના વસીલાનો મુન્કિર હતો ! તોફાન (પુર) આવતાં તે આપના દામનમાં ન આવ્યો. હઝરત નૂહ ﷺ એ કહું હતું, “હે બેટા ! અમારી સાથે સવાર થઈ જા, કાફિર સાથે ન રહે.” તો તણે જવાબ આપ્યો, “હું પહાડની પનાહ લઈશ, તે મને બચાવી લેશો.” એટલા

માટે ગર્ક થઈ ગયો. જુઓ ! નબીઓના વસીલાની સાબિતી છે, નહિ કે ઇન્કાર ! જો હઝરત નૂહ ﷺ નો વસીલો સ્વીકારત તો કદાપી ગર્ક ન થાત.

વાંધો (૮) :- હઝરત ઈખાહીમ ﷺ એ હઝરત લૂત ﷺ ની કૌમને માટે હુઆ કરવા ઈચ્છા કરી તો રબે ફર્માવ્યું, “હે ઈખાહીમ ! તેઓના માટે હુઆ ન કરો, તેઓ ઉપર અજાબ આવીને જ રહેશો.” જુઓ ! પૈગમ્બરની હુઆ કબૂલ ન થઈ.

જવાબ :- કૌમે લૂત કાફિર હતી અને કાફિરો માટે વસીલો લાભદાયી નથી. કારણ કે તેઓ નબીના વસીલાના મુન્કિર હોય છે. કુર્ચાન ફર્માવે છે, હઝરત મૂસા એ નારાજ થઈને સામરીને ફર્માવ્યું, “ખબીષ ! તને તારી જિંદગીમાં એવી નૌભત પહોંચશે (તારી એવી હાલત થશે) કે તુ લોકોને કહેતો ફરીશ કે મને કોઈ અડકશો નહિ.” હઝરત કલીમુલ્લાહ ﷺ ના મુખેથી નીકળેલી વાણી એવી સત્ય સાબિત થઈ કે તેના શરીરમાં એવી અસર પેદા થઈ કે તેને જે સ્પર્શતું તેને તાવ આવી જતો અને ખૂદ સામરીને પણ. આ ખુદા તાદાલાના પ્યારાઓનો આવો આલમ છે !

જરી નોંધ :- ઈખાહીમ ﷺ ની હુઆ જરૂર કબૂલ થાય છે. હા, તેમની તે હુઆઓ જેમની વિરુદ્ધ ખુદાનો ફેસલો થઈ ચૂક્યો હોય અને કલમ ચાલી ચૂકી હોય, જો પૈગમ્બર આવી હુઆ કરે તો તેઓને સમજાવીને રોકી દેવામાં આવે છે. આ રોકવામાં તેઓની ઘણી જ અજમતના દર્શન થાય છે. એટલે કે હે પ્યારાઓ ! આ કામ નથી થઈ શકતું ! કારણ કે આપની અત્યંત અજમત એમાં છે કે અમને એ માન્ય નથી કે તમારી વાણી બેકાર જાય, એટલા માટે તમે એ વિશે હુઆ જ ન કરો.

સુદ્ધાનલ્લાહ ! વાંધો ઉઠાવનારે જે હુઆઓ રજુ કરી છે તે બધી આ પ્રકારની છે એ પણ યાદ રાખશો કે હુઆઓનો પૈગમ્બરોને સવાબ મળી જાય છે, ભલે કબૂલ ન થાય. એટલા માટે રબ તાદાલા

ફર્માવે છે, “આપનું હુઆ કરવું કે ન કરવું આ મુનાફિકો માટે સરખું જ છે. જેમ કે તેઓની મગફિરત નથી થઈ શકતી, આપને સવાબ ચોક્કસ મળશે.” અહીં ‘અલયહિમ’ ફર્માવ્યું ‘અલયક’ નથી ફર્માવ્યું.

વાંદો (૬) :— ‘મિશકાત શરીફ બાબુલ અન્જાર’માં છે કે નબી ﷺ એ હજરત ફાતિમહ જોહરા صلى اللہ تعالیٰ علیہ وسلم થી ફર્માવ્યું, “લાઉંગની અન્જિક મિનલુલાહિ શાયઆ.” હું અલ્લાહના અજાબને તમારાથી દૂર નથી કરી શકતો.” જ્યારે પોતાની દુખતર (દીકરી) માટે વસીલો નથી બની શકતા તો આપણા માટે તે કેવી રીતે વસીલો થઈ શકે? હવે જ્યારે હુઝૂર صلى اللہ تعالیٰ علیہ وسلم જ વસીલો ન થયા તો અન્ય વલીઓનો તો ઉલ્લેખ જ શું કરવો?

જવાબ :— તેના બે જવાબો છે. એક એ કે રબ તાદાલાના મુકાબિલ થઈને (સામનો કરીને) તમારાથી રબનો અજાબ દૂર નથી કરી શકતો એટલે કે રબ તાદાલા અજાબ દેવા ચાહે તો કોણ છે કે જે દૂર કરી શકે? આ વસીલો તો ખુદાના હુકમથી થાય છે, નહીં કે તેના મુકાબિલ થઈને કરવામાં આવે છે. બીજી વાત એ કે, હે ફાતિમહ! જો તમે ઈમાન કબૂલ ન કર્યું તો અમે તમારાથી અજાબ દૂર હટાવી શકીશું નહીં. એટલે કે વસીલા મુસલમાનો માટે હોય છે કાફિરો માટે નથી હોતા. હજરત صلى اللہ تعالیٰ علیہ وسلم નો દીકરો નબીનો પુત્ર હોવા છતાં કુઝના લીધે હલાક થઈ ગયો. જો આ જવાબ ન માનવામાં આવે તો આ હદીષ કુર્�ആનની પણ વિરુદ્ધ થઈ જશે અને બીજી હદીષો પણ. રબ તાદાલા ફર્માવે છે :—

اَنَّمَا وَلِيَكُمُ الْمُتَّدْرِكُ مِنْ رَسُولِهِ وَالْمُوْمِنُونَ

“તમારા મદદગાર અલ્લાહ, રસૂલ અને મૌખિન છે.”

હુઝૂર صلى اللہ تعالیٰ علیہ وسلم ફર્માવે છે, “કુલ્લુ નસબીન મુનકતઉન ઈલા નસબી વ સબબી.” “કયામતમાં બધા જ જરીયા અને સંબંધો તૂટી જશે, મારા જરીયા અને રિશ્તાના સિવાય.” (શામી બાબે ગુલસ)

ઉપરાંત ફર્માવે છે, “શફાઅતિ લિ અહુલિલ કબાઈરિ મિન ઉમતિ.” મારી શફાઅત મારી ઉમતના ગુનેહગારો માટે હશે.” તો એ કેવી રીતે શક્ય છે કે કબીરા ગુનાહવાળા તો હુઝૂર ના વસીલાથી બખ્શવામાં આવે અને લખ્તે જિગર નૂરે નજર કાંઈ જ ફાયદો ન મેળવી શકે?! (શામી)

જરી નોંધ :— હુઝૂરે અકદસ ના તુફેલથી કેટલાક ફાયદા કાફિરો પણ હાંસલ કરી લે છે. જેમ કે ખુદાના કહરથી અમન અને કયામતના દિવસે હશ્રના મેદાનથી ધૂટકારો અને હિસાબની શરૂઆત થવી. (અને તે) એટલા માટે કે હુઝૂર صلى اللہ تعالیٰ علیہ وسلم, નો લક્બ, રહમતુલ્લિલ આલમીન’ છે. અને અન્ય ફાયદાઓ છે જે ફક્ત મુસલમાનોને જ પહોંચશે, કાફિરોને નહીં, જેમ કે હુઝૂર صلى اللہ تعالیٰ علیہ وسلم ના તુફેલ મગફિરત, ગુનાહોની માર્ગી. એટલા માટે કે ફર્માવ્યું :—

وَالْمُؤْمِنُونَ رَبُّ الْجَنَّةِ

એટલે કે ‘નબી صلى اللہ تعالیٰ علیہ وسلم ફક્ત મુસલમાનો પર રહીમ છે.’

★ કેટલાક ફાયદાઓ એવા છે જે ફક્ત મુત્તકીઓને જ પહોંચે છે, ગુનેહગારોને નહીં. જેમ કે દરજાઓ બલનં કરાવવા. આ અર્થના અનુસંધાનમાં હુઝૂર صلى اللہ تعالیٰ علیہ وسلم એ ફર્માવ્યું કે “મારી સુન્તતોને છોડવાવાળો મારી શફાઅતથી વંચિત છે.” બલનં દરજાઓની શફાઅતથી.

★ કેટલાક ફાયદાઓ તે છે કે કેવળ ગુનેહગારોને પહોંચશે, નેક લોકોને નહીં, જેમ કે (સાલેહીન) લોકો પાસે ગુનાહો હોતા જ નથી એમને મહફૂજ (ગુનાહોથી રક્ષિત) કહેવાય છે. અંબિયા عَلَيْهِمُ السَّلَامُ ગુનાહોથી માદ્દૂસ છે એટલે કે ગુનાહ કરી શકતા જ નથી. અને ખાસ અવલિયા ગુનાહોથી મહફૂજ એટલે કે તેઓ ગુનાહ કરતા નથી. મૌલાના ફર્માવે છે :—

લોહે મહે કૂળ રત પેશે અવલિયા
આજ પણે મહિકૂળન્દ મહિકૂળ આજ ખતા

તેઓના માટે ગુનાહોના માઝીની શફાઅત નથી. એના અનુસંધાનમાં ફર્માવવામાં આવ્યું કે “શફાઅતિ લિઅહલિ કલાઈરે મિન ઉમતી.” “મારી શફાઅત મારી ઉમતના કબીરા ગુનાહ કરનારાઓના માટે છે.” તમારી રજુ કરેલ હુઠીષમાં બીજા ફાયદાઓ છે, શરત એ કે ઈમાન સ્વીકારવામાં ન આવે તો. એ પણ ધ્યાન આપશો કે અહીં ફાતેમતુઝ્જોહરા હુંશ્શા, ને ફર્માવવામાં આવ્યું છે અને બીજાઓને સંભળાવવામાં આવ્યું છે, નહીં તો હુઝૂર પુરનૂર સદ્કામાં અબૂ લહબનો અજાબ મંદ થયો, અબૂ તાલિબ દોઝખમાં જવાથી બચી ગયા.

વાંધો (૧૦) :- બુખારી શરીફ કિતાબુલ ઈસ્તિસ્કા બાબો સવાલુનના સિલ ઈમામિલ ઈસ્તિસ્કા માં છે કે, હજરત ઉમર રضી અનુષ્ઠાન દુકાણના પ્રસંગે હજરતે અખ્બાસ રષી અનુષ્ઠાન ના વસીલાથી વરસાદ માંગતા હતા. અને અર્જ કરતા હતા, “ઈલાહી અમે અમારા નબી ના વસીલાથી વર્ષ માંગતા હતા અને હવે આપના ચાચાના વસીલાથી વરસાદ માંગીએ છીએ.” તો વરસાદ પડતો હતો.

જ્ઞાવા મળ્યું કે ગુજરી ગયેલ બુઝુર્ગોનો વસીલો પકડવો મના છે, જીવતાઓનો વસીલો પકડવો જાઈજ છે. જુઓ, હજરત ઉમર રષી અનુષ્ઠાન એ હુઝૂર રષી એ પર્દો ફર્માવ્યા પછી હજરત અખ્બાસ નો વસીલો પકડ્યો, હુઝૂર રષી નો વસીલો છોડી દીધો.

આ તે દેવબંદી-વહાબીઓનો વાંધો છે જેઓ જીવત બુઝુર્ગોના વસીલાને સ્વીકારે છે, વફાત પામેલાઓના વસીલાનો અસ્વીકાર કરે છે.

જવાબ :- તેના બે જવાબો છે. એક છે ઈલજામી (આરોપ લગાડતો) બીજો તહકીકી (સંશોધનાત્મક). ઈલજામી જવાબ તો

એ છે કે જો વફાત પામેલા બુઝુર્ગોનો વસીલો પકડવો મના છે તો હુઝૂરની વફાત પછી કલમા શરીફમાંથી હુઝૂરનું નામ મુખારક અલગ કરી દેવું જોઈતું હતું, ફકત “લાઈલાહ ઈલ્લલ્હલાહ” صَلَّى اللّٰهُ عَلٰيْهِ وَسَلَّمَ રાખવામાં આવત. અને ‘અતાહિયાત’માં હુઝૂર صَلَّى اللّٰهُ عَلٰيْهِ وَسَلَّمَ ને સલામ પઢવી બંધ કરી દેવામાં આવત, હુરુદ શરીફ ખત્મ કરી દેવામાં (કાઢી નાખવામાં) આવત. કારણ કે આ બંધું હુઝૂર પુરનૂર થી વસીલો જ તો છે. જો કે આ બંધાં કામો યથાવત રાખવામાં આવ્યાં છે. જણાયું કે હુઝૂર صَلَّى اللّٰهُ عَلٰيْهِ وَسَلَّمَ નો વસીલો વફાત પછી પણ યથાવત જ છે.

હું પહેલા પ્રકરણમાં સાબિત કરી ચૂક્યો છું કે હુઝૂર ના પછી સહાબાએ કિરામ રષી અનુષ્ઠાન હુઝૂરે અકદસ صَلَّى اللّٰهُ عَلٰيْهِ وَسَلَّمَ બાલ મુખારક અને લિબાસ શરીફને ઘોઈને બીમારોને પીવડાવતા અને બીમારો સાજા થતા અને હજરત આઈશા સિદ્દીકા صَلَّى اللّٰهُ عَلٰيْهِ وَسَلَّمَ એ વરસાદના માટે રોજા શરીફની છત ખોલાવી નાખી અને વરસાદ આવ્યો. કુર્બાને પાક ફર્માવે છે, હુઝૂરની અગાઉની ઉમતો હુઝૂર ના ઈસ્મ શરીફના (નામ મુખારકના) વસીલાથી દુઆઓ માંગતા હતા.

કુર્બાન શરીફ ફર્માવે છે, હજરત મૂસા عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالْكَبَر* પછી આપની નાલૈન શરીફ, ટોપી શરીફના તુફેલ ફિલ હંસલ થતી.

મૂસા عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالْكَبَر* એ પોતાની વફાત બાદ મુસલમાનોની મદદ ફર્માવી કે પચાસ નમાજોની પાંચ કરાવી દીધી.

બતાવો ! આ વફાત પામેલ બુઝુર્ગોનો વસીલો છે કે નહિ ? તદ્વારાંત જ્યારે હુઝૂર صَلَّى اللّٰهُ عَلٰيْهِ وَسَلَّمَ ની પૈદાઈશથી પહેલાં આપના ઈસ્મે મુખારકના વસીલાથી દુઆઓ કબૂલ થતી હતી. તો શું હવે આપના નામ મુખારકની તાપીર બદલાઈ ગઈ ?

બીજો તહકીકી જવાબ એ છે કે હજરત ફારૂકે આજમ નું ફર્માન બતાવી રહ્યું છે કે હુઝૂરે અનવર صَلَّى اللّٰهُ عَلٰيْهِ وَسَلَّمَ ના સદ્કામાં એમના અવલિયાનો વસીલો પણ જાઈજ છે. એટલો કે વસીલો નબીથી ખાસ

નથી (એટલે કે કેવળ નભી જ વસીલો થઈ શકે એવું નથી, વલી પણ વસીલો થઈ શકે છે.) હજરત અભિબાસ નભી ન હતા. તદ્વારાંત એ પણ જાણવા મળે છે કે નભી صلિ اللّٰهُ تَعَالٰى عَلَيْهِ السَّلَامُ ની નિસબ્બત થઈ જાય તો વસીલો પણ જાઈજ છે. કારણ કે આપ ફર્માવે છે, (અર્થ) : “અમે નભી صلિ اللّٰهُ تَعَالٰى عَلَيْهِ السَّلَامُ ના કાકાના વસીલાથી વરસાદ માંગતા હતા.” આ હદ્દીષની શરહમાં ઈમામ કિસ્તલાની صلિ اللّٰهُ تَعَالٰى عَلَيْهِ السَّلَامُ શરહે બુખારીમાં ફર્માવે છે કે, “હજરત અભિબાસ صلિ اللّٰهُ تَعَالٰى عَلَيْهِ السَّلَامُ ના વસીલાથી એટલા માટે હુઆ માંગી કે તેઓને નભી صلિ اللّٰهُ تَعَالٰى عَلَيْهِ السَّلَامُ ના વસીલાથી નિકટતા હતી.” શયખ અભૃતલ હક મુહદિષે દહેલ્વી صلિ اللّٰهُ تَعَالٰى عَلَيْهِ السَّلَامُ એ આ જ હદ્દીષથી અવલિયાનો વસીલો સાબિત કર્યો. એટલે જ તેઓ શરહે હિસ્ને હસીનમાં આદાબે હુઆમાં વસીલાએ અવલિયાના સંબંધે લખે છે, કે, “હજરત ઉમર صلિ اللّٰهُ تَعَالٰى عَلَيْهِ السَّلَامُ નું હજરત અભિબાસ صلિ اللّٰهُ تَعَالٰى عَلَيْهِ السَّلَامُ ના વસીલાથી વરસાદ માંગવું, આ જ ‘અવલિયાના વસીલા’ થી છે”

તે જ હિસ્ને હસીનની શરહમાં તે જ જગ્યાએ મુલ્લા અલી કારી ફર્માવે છે, એટલે કે : “હુઆમાં અંબિયા તથા અવલિયાનો વસીલો પકડવો મુસ્તહબ છે, બુખારીની આ રિવાયતોના લીધે કે હજરત ઉમર صلિ اللّٰهُ تَعَالٰى عَلَيْهِ السَّلَامُ એ હજરત અભિબાસ صلિ اللّٰهُ تَعَالٰى عَلَيْهِ السَّلَامُ ના વસીલાથી હુઆ કરી અને હજરત ઉઘમાન ઈંઝે હનીફની રિવાયતના કારણે (અંધ) ની હુઆમાં.”

હા ! જો ફારૂકે આજમ صلિ اللّٰهُ تَعَالٰى عَلَيْهِ السَّلَامُ આ પ્રમાણે ફર્માવતા કે, મૌલા ! અત્યાર સુધી તો અમે નભીએ પાક صلિ اللّٰهُ تَعَالٰى عَلَيْهِ السَّلَامُ ના વસીલાથી હુઆ કરતા હતા, હવે તેમની વફાત પછી તેમનો વસીલો છોડી દીધો, હવે હજરત અભિબાસના સદકામાં હુઆ કરીએ છીએ. તો તમારી દલીલ યોગ્ય ગણાત. પરંતુ નફીનો (નકારવાનો) ઉલ્લેખ નથી, એટલા માટે તમારી દલીલ ખોટી છે. અંબિયા તથા અવલિયાનો વસીલો સત્ય છે.”

વાંદો (૧૧) :— હદ્દીષ શરીફમાં છે કે નભીએ કરીમ صلિ اللّٰهُ تَعَالٰى عَلَيْهِ السَّلَامُ ફર્માવે છે કે, “અમારી ઝકાત ન દેવાવાળા પોતાના માથાંઓ પર ગાયો, ભેંસો, બકરીઓ લાઈને (ઉંચકીને) આવશે અને અમારાથી શક્ષાઅતની

દરખાસ્ત કરશે. હું એવું કહીને તેમને હટાવી દઈશ (ટાળીશ) કે મેં તમારા સુધી હુકમો પહોંચાડી દીધા હતા તો તમે કેમ અમલ ન કર્યો ? હવે શક્ષાઅત કેવી ?”

આ હદ્દીષ શરીફથી જગ્યાયું કે ઝકાત ન દેવાવાળા મુજલિમોનો કોઈ વસીલો નથી. જ્યારે હુઝૂર صلિ اللّٰهُ تَعَالٰى عَلَيْهِ السَّلَامُ નો વસીલો કામ ન લાગ્યો તો અન્યોનો વસીલો એ જ પ્રમાણો કામ ન આવી શકે. જેમ કે બુખારી શરીફ કિતાબુઝુકાત ઈંઝે માનેઉઝુકાતમાં છે.

જરૂરી નોંધ :— આ વાહિયાત વાંદો કહેવાતી ‘જમાઅતે ઈસ્લામી’ (મૌદૂદી જમાઅત) ના સ્થાપક મૌલ્વી મૌદૂદી સાહબનો છે, જે હાલના સમયમાં (તેમના અનુયાયીઓમાં) મુજદ્દિદ, અને ન જાણે શું શું છે !

જવાબ :— આ વાંદ્ઘાના બે જવાબો છે એક એ બધું તે લોકોની સાથે થશે જેઓ ઝકાત ફર્જ હોવાના મુન્કિર થઈ ગયા હતા. જેમ કે સિદ્દીકે અકબર صلિ اللّٰهُ تَعَالٰى عَلَيْهِ السَّلَامُ ના ખિલાફતકાળની શરૂઆતના સમયમાં થયું અને જેઓની સાથે હજરત સિદ્દીકે અકબર صلિ اللّٰهُ تَعَالٰى عَلَيْهِ السَّلَامُ એ જેહાદ કર્યો. અને ઝકાતની ફર્જિયતના મુન્કિર કાફિર છે અને કાફિરોના માટે ન વસીલો છે અને ન શક્ષાઅત. તેનો સંબંધ મુસ્લિમાનથી નથી !

બીજો જવાબ એ છે કે આ હદ્દીષમાં ન કરી શકવાનો ઉલ્લેખ છે. એટલે કે નભી صلિ اللّٰهُ تَعَالٰى عَلَيْهِ السَّلَامُ શાફીએ મુખ્તાર અને વસીલાએ બાઈજિત્યાર છે, જે ચાહે કરે, ન ચાહે ન કરે. તેઓના પર નારાજગી દર્શાવવા માટે આ ઈર્શાદ થયો હશે. જો આ હદ્દીષનો એ અર્થ ન હોય તો પછી આ હદ્દીષની વિરુદ્ધ તે સાબિત થશે કે, “શક્ષાઅત લિઅહ્લીલ કબાઈરિ મિન ઉમ્મતી.” મારી શક્ષાઅત મારી ઉમ્મતના ગુનાહે કબીરાવાળ આંસા માટે હશે.” ઉપરાંત તે તમામ કુર્ચાની આયતોની વિરુદ્ધ સાબિત થશે જે પહેલા પ્રકરણમાં આવેલ છે.

જરૂરી નોંધ :— વસીલા બે પ્રકારના છે. એક મજબૂર, જેમ કે સૂરજ રોશનીનો વસીલો, અને વરસાદ રિઝક (રોજ)નો વસીલો છે.

કુર્અને કરીમ રબની બળિશનો તથા રમઝાન ગુનાહોની માફીનો.

બીજો બાઈન્ઝિયાર, જેમ કે અંબિયા તથા અવલિયાની શરૂઆત, અને દુનિયામાં હકીમ, વકીલ, હાકિમ તંહુરસ્તી તથા ન્યાયના વસીલા છે કે ધારે તો કરે ન ધારે તો ન કરે. આ હદીષ શરીફમાં (વાંધો લેનારે જે દર્શાવી છે તેમાં) હુજૂર ઉદ્દેશ્યુનું માટે જે પણ ને ખુદાએ અર્પેલ ઈન્ઝિયાર (અધિકાર)નો જિક છે.

વાંધો (૧૨) :- ખુખારી શરીફમાં હદીષે ગારમાં છે કે, ત્રણ વ્યક્તિઓ જંગલમાં જઈ રહી હતી, તેવામાં વરસાદ શરૂ થયો. તેઓ આશરો લેવા માટે ગુફામાં ઘુસી ગયા. એક ચાંદન ગુફાના (દાર) પાસે ગબડી જેનાથી ગુફાનું મુખ બંધ થઈ ગયું. તો તેઓએ પોતાના નેક આમાલના વસીલાથી દુઆ કરી. આવા કપરા સંજોગોમાં કોઈ પીરનો વસીલો તેઓએ નથી પકડ્યો. જાણવા મળ્યું કે કોઈ બંદાનો વસીલો પકડવો જાઈજ નથી.

જવાબ :- આ હદીષ શરીફમાં આ પ્રમાણો છે કે તે વ્યક્તિઓએ આમાલના વસીલાથી દુઆ કરી. એવું કયાં આવ્યું કે ખુજુરોનો વસીલો જાઈજ કે નાજાઈજ ? દાવો કંઈ ઓર જ છે અને દલીલ કંઈ ઓર જ ! આમાલનો પણ વસીલો જાઈજ છે અને ખુજુરોનો પણ. એક જાઈજ પર અમલ કરવાથી બીજું જાઈજ હરામ કેવી રીતે થઈ ગયું ?

હજરત ઈલ્હામીનું એ નમરૂદની આગમાં જતી વખતે હજરત જિબ્રિલ ઉદ્દેશ્યુનું ના અર્જ કરવા છતાં પણ તે વખતે આઝતનો સમય હોવાની દુઆ ન કરી. નબીએ કરીમ ઉદ્દેશ્યુનું એ હજરત ઈમામ હુસૈન ઉદ્દેશ્યુનું ની શહાદતની ખબર આપી પણ દિફાય (તેમ ન થાય)ની દુઆ ન કરી. તો શું અના પરથી એવું કહી શકાય કે દુઆ માંગવી જ હરામ છે ? આ વાંધો એકદમ બેદૂદો છે.

વાંધો (૧૩) :- શયખ સાભી ઉદ્દેશ્યુનું ફર્માવે છે, “નદારેમ ગયર અગ તૂ ફરિયાદ રસ” (તારા સિવાય અન્યને મદદગાર

સ્વીકારતો નથી.) જાણવા મળ્યુ કે ખુદા સિવાય કોઈ ફરિયાદ સાંભળતું નથી. પછી વસીલો કેવો ? જો વસીલો માનીશું તો ગયરે ખુદાને ફરિયાદ રસ માનવું પડશે !

જવાબ : અહીં હકીકી ફરિયાદ રસ (મદદ પહોંચાડનાર) મુરાદ છે, તેની નફી (ઈન્કાર) એ છે કે ખુદાના હુકમથી તેના પ્યારાઓ ફરિયાદરસ છે. આ જ સાભી ઉદ્દેશ્યુનું ગુલિસ્તામાં ફર્માવે છે,

**હર કેહ ફરિયાદરસ રોઝે મુસીબત જ્વાહદ
ગોદર અચ્યામે સલામત બજવામદી કોશ**

“જે ચાહે છે કે મુસીબતના હિવસે મારો કોઈ ફરિયાદરસ બને તેને કહી દો રાહતના સમય વખતે લોકોથી સદવર્તન કરે.”

એક દવાનું નામ છે ‘શરબતે ફરિયાદરસ’ તો કહો આ નામ શિર્ક છે કે નહીં ? આશ્રયની વાત છે કે શરબત તો ફરિયાદરસ બની જાય પણ નબી ઉદ્દેશ્યુનું ફરિયાદરસ ન બને !

વાંધો (૧૪) :- બોસ્તામાં છે,

**“બ તહીદ ગર બરકશદ તેગે હુકમ
બમાનિન્દ કરોબયાં સુમુ વ બુકમુન”**

એટલે કે, “જો અલ્લાહ તાદ્વાલા ડરાવવા માટે હુકમની તલવાર ખેંચે તો ફરિશ્તા પણ બહેરા અને ગુંગા થઈ જાય.” કહો શયખ સાભી ઉદ્દેશ્યુનું જેવા ખુજુર્ગ ફરિશ્તાઓની જેવી માનુસુમ જમાઅતને બેકાર ફર્માવી રહ્યા છે તો બીજાઓના વસીલાની તો વાત જ શું ?

જવાબ :- જનાબ ! અહીં ખુદાના મુકાબલામાં આ વાત કહેવામાં આવી છે. એટલે કે જો તે ગજબ ફર્માવી દે તો કોઈ તેના મુકાબલામાં દમ નથી મારી શકતું. આ વાત પર દરેક મુસલમાનનું ઈમાન છે.

ચર્ચા તો એ વિષય પર છે કે રબ તાદ્વાલાના હુકમ અને મરજી (હુકમ) થી તેના મકબૂલ બંદાઓ સિફારિશ કરી શકે, અને રબ

તાથાલાના તુફૈલ ગુનેહગારોને બાખી હે છે. આ વસીલો છે, એ શાયરને આ મસાલા સાથે કોઈ સંબંધ નથી. શયખ સાહીનો આ શેર ન દેખાયો ??!

ચેહ બાશદ કે મુશ્ટે ગદાચાને ઘેલ
બ મેહમાં દારુસલાત તુફૈલ

“યા રસૂલલાહ ! કેટલું સારું થાત કે અમારી જેવા મુઢીભર ફકીરો આપના તુફૈલ જન્તના મહેમાનખાનામાં પહોંચી જાય.”

વધુમાં ફર્માવે છે,

“ખુદાચા બહક્કે બની ફાતિમહ,
કેહ બર કૌલે ઈમાં કુનમ ખાતિમહ”

“હે ખુદા ! હજરત ફાતિમહ ઝોહરા નિઃશ્વરી ની અવલાદના તુફૈલ મારો ખાત્મો ઈમાન પર થાય.” આ સ્પષ્ટ બુજુગોનો ફસલો છે. વધુમાં ફર્માવે છે,

“શુનીદમ કેહ દર રોઝે ઉમીદો બીમ,
બદાંરા બનેકાં બબળશાદ કરીમ.”

“કયામતના હિવસે નેક લોકોના વસીલાથી ખુદા તાથાલા ગુનેહગારોને બાખી દેશો.”

વાંધો (૧૫) :- જો અલ્લાહ તાથાલાના મકબૂલ બંદાઓ ખુદા સુધી પહોંચવાનો વસીલો પણ હોય તો પણ ખુદા તાથાલાને પામી લીધા પછી તેઓને છોડી દેવા જોઈએ. જેમ કે રેલગાડીમાં તેટલો જ સમય બેસીએ છીએ જ્યાં સુધી આપણે મંજિલ પર ન પહોંચીએ. નિયત સ્થળે પહોંચ્યા બાદ આપણે તેને છોડી દઈએ છીએ. મુસલમાને કલમો પઢી લીધો, ખુદાને પામી લીધો. હવે બુજુગોની શું જરૂરત રહી ?

જવાબ :- વસીલા બે પ્રકારના છે. એક કેવળ વસીલો જેમ કે મુસાફિર માટે રેલવેગાડી. બીજો તે વસીલો જેની સાથે મકસદ જોડાએલા

હોય, જેમ કે પ્રકાશ માટે દીવો. પહેલા પ્રકારનો વસીલો ધ્યેય પ્રાપ્ત કર્યા બાદ છોડી દેવામાં આવે છે, પરંતુ બીજા પ્રકારનો વસીલો કદી છૂટી શકતો નથી, નહીં તો તુરંત ધ્યેય નાચ થઈ જાય છે. પ્રકાશ દીવાના લીધે અસ્તિત્વમાં છે જો તેને હોલવી નાખવામાં આવે તો અંધારું છવાઈ જશે. અલ્લાહ તાથાલાના નેક બંદાઓ બીજા પ્રકારનો વસીલો છે. એટલા માટે ખુદા તાથાલાએ નભી صلوات اللہ علیہ وآلہ وسلم ને નૂર ફર્માવ્યા તો કયાંક સિરાજમુનીર એટલે ચમકતો સૂરજ. કહેવાનો આશય એ છે કે જેવી રીતે સૂરજની જરૂરત હમેશાં છે એવી રીતે ઘારા ! દુનિયાને તમારી કાયમની જરૂરત છે. એટલા માટે કબરમાં અમના નામ પર કામયાબી અને હશ્રમાં અમના દમ પર (સદકામાં) નજાત (ધૂટકારો) રાખ્યો. صلوات اللہ علیہ وآلہ وسلم

વાંધો (૧૬) :- જ્યારે ખુદા તાથાલા દરેકનો રબ છે અને તેનું નામ રબ્બુલ આલમીન છે તો પછી કોઈ વસીલાની જરૂરત શું છે ? દરેક વ્યક્તિ તેના (રબ્બુલ આલમીનના) દરવાજા પર વાસ્તા વગર (ડાયરેક્ટ) જાય અને લાભ લે. વસીલાનો મસાલો તેના રબ્બુલ આલમીન હોવાની વિરુદ્ધ છે !

જવાબ :- આ વાંધાના બે જવાબો છે. ઈલામી અને બીજો તહીકીકી. ઈલામી જવાબ તો એ છે કે રબ તાથાલા “રાજિકુલ ઈબાદ” (બંદાઓને રોજ આપનાર) છે, “શાફિઉલ અમરાજ” (બીમારોને તંદુરસ્ત કરનાર) છે, તો પછી તમે રોજની શોધમાં માલદારોની પાસે અને તંદુરસ્તી મેળવવા ડોક્ટરોની પાસે શા માટે જાવ છો ? તમારું તે લોકો પાસે જવું પણ ખુદા તાથાલાના રાજિક અને શાફી (રોજ અને તંદુરસ્તી આપનાર) હોવાની વિરુદ્ધ છે. તે “અહકમુલ હાકિમીન” (હાકિમોનો હાકિમ) છે, તો પછી કોર્ટ કચેરીના અવિકારીઓની પાસે શા માટે જાવ છો ? જનાબ ! વસીલા તો રબ તાથાલાના દરવાજા છે અથવા તેના ચક્કર. તો તેના હાથોથી જે કાંઈ થાય છે તે રબ તાથાલાની તરફથી જ થાય છે. એ જ પ્રમાણે અવલિયા અલ્લાહ, અંબિયાએ કિરામ રબ તાથાલાના મજાહર (જહેર થવાની જગ્ગા) છે.

તહકીકી જવાબ એ છે કે આ વસીલાઓની જરૂરત રબ તથાલાને નથી પણ આપણાને છે, જેમ કે રોટલીને તવાના ઝરીયે સેકવામાં આવે છે. તો આગ ગરમ કરવા માટે તવાની મોહતાજ નથી બલ્કે રોટી મોહતાજ છે.

રબ તથાલા દરેકનો રબ છે પણ તેની રબૂબિયત (પાલનહારપણા)ની મજહર (જાહેર થવાની જગાઓ) આ ચીજો છે. સાપ તેની કષ્ટહારિયતનો મજહર છે અને બીજી આરામ દેનાર ચીજો તેની રહમતની તજલ્લીની જગાઓ છે.

વાંધો (૧૭) :- વસીલાના મસઅલાથી લોકો ખરાબ અમલવાળ થઈ જશે, કેમ કે જ્યારે તેઓને ખબર થશે કે હુંજૂર صَلَّى اللّٰهُ عَلٰيْهِ وَسَلَّمَ પણાવી દેશે તો પછી અમલ કરવાની મહેનત કોણ ઉઠાવે ?

જવાબ :- આ વાંધો એવો છે કે જેવું આર્યહ કહે છે કે તૌખાના મસઅલાથી બદઅમલી અને જકાતના મસઅલાથી બેકારી વધે છે. કારણ કે જ્યારે મુસલમાનને ખબર છે કે તૌખાથી ગુનાહ માફ થઈ જાય છે તો પછી ખૂબ જ ગુનાહ કરીને તૌખા કરી લેશે. અને જ્યારે ગરીબોને ખબર હોય કે માલદારોની જકાત લાખો રૂપિયા વાર્ષિક નીકળો છે, પછી કમાણી શા માટે કરીએ ? જ્યારે આ રીતે મળી જાય તો મહેનત શું કામ કરે ? જે આનો જવાબ છે તે જ આ વાંધાનો જવાબ છે. જેમ કે તૌખાની કખૂલિયતનો ભરોસો નથી, મળે કે ન પણ મળે.

એ જ પ્રમાણે જો બદઅમલી કરવામાં આવી તો ભરોસો નથી કે વસીલો નસીબ થાય કે ન પણ થાય. હું તો કહું છું કે વસીલાના ઈન્કારથી બદઅમલી વધશે. કારણ કે દોઝખમાં તો જવાનું જ છે, લાવો દસ ગુનાહ વધારે કરી લઈ ! શયખ ફર્માવે છે :-

ન જીની કેહ ચું ગરબહ આજિઝ શવદ
બર આરદ બચ્યંગાલ ચશ્મે પિલંગ

જ્યાં સુધી બિલાડીને જીવ બચાવવાની આશા રહે છે ત્યાં સુધી

ચિત્તાથી નાસે છે પણ જ્યારે ફસાઈ જઈને જીવથી નિરાશ થઈ જાય છે તો ચિત્તા પર હુમલો કરી દે છે. નિરાશા હિમત ઉત્પન્ન કરે છે.”

વાંધો (૧૮) :- અરબના મુશિરકો એટલા માટે મુશિરક થયા કે તેઓ ખુતો(મૂર્તિઓ)ને રબના બંદા તો સમજતા હતા પણ તેમનાથી ગયબી મદદ માંગતા હતા અને તેઓને ખુદા સુધી પહોંચવાનો વસીલો સમજતા હતા. તેઓ કોઈ મૂર્તિને ખાલિક અથવા માલિક માનતા ન હતા. રબ તથાલા ફર્માવે છે :-

وَلَئِنْ سَعَلْتَهُمْ مِنْ خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا

“અને જો આપ મુશિરકોને પૂછો કે આસમાનો અને જમીનને કોણો પેઢા કર્યા ? તો તેઓ કહેશે કે અલ્લાહ તથાલાએ.”

આ પરથી જણાયું કે તે મુશિરક ફક્ત એ કારણે મુશિરક થયા કે તેમણે ખુદાના બંદાઓને બંદા માનીને તેમને મદદ પૂરી કરનાર અને મુશ્કેલી ટાળ નાર મદદે પહોંચનાર માન્યા. આ પ્રમાણે તમે નબીઓ અને વલીઓને માનો છો તો તમે અને તેઓ બંને સરખા છે.

જવાબ :- એક છે રબ તથાલાની ‘કુદરત’ અને બીજો છે રબ તથાલાનો ‘કાનૂન’. કુદરત તો એ છે કે રબ તથાલા ચાહે તો દરેક નાનું મોટું કામ કોઈ વસીલા વિના જાતે જ કરે. પણ કાનૂન એ છે કે જે કામ કરે તે પોતાના બંદાઓના વસીલાથી કરે. કુદરતનું વર્ણન આ આયત શરીફમાં આવે છે :-

وَإِذْرَأَ إِذَا أَطَادَ سَيِّدًا إِنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ خَيْرٌ

“તેની શાન એ છે કે કોઈ ચીજને ઘારે તો કુન ફર્માવી દે તો તે ચીજ (પેઢા) થઈ જાય.” અને કાનૂનનો ઉલ્લેખ સેંકડો આયતોમાં દા.ત. :-

فَلَيَنْوَفْكُمْ مِنْكُمُ الْمُؤْمِنُونَ الَّذِي وَلَمْ يَلْمِدْ

“ફર્માવી દો ! તમને મલકુલ મૌત વજાત આપશો, જે તમારા પર નકી કરી દેવામાં આવેલ છે.”

وَنِزَّلَهُمْ وَيَعْلَمُهُمُ الْبَلَاقُ وَالْحَكِيمُ

“નબી ﷺ તેઓને પાક ફર્માવે છે અને કિતાબ તથા હિકમતનો ઈલમ શીખવાડે છે.”

وَقَلَرَبَ ارْجَمَهُمُ الْمَارِسَانَ صَفَرَ

“કહો કે યા અલ્લાહ ! જેવી રીતે મારા માંબાપે બાળપણમાં મને ઉછેર્યો તુ પણ તેઓના પર રહમ ફર્માવ.”

જુઓ ! મૌત આવવું, પાક કરવું, પાળવું, પોષવું રબ તાદાલાના હુકમથી છે પરંતુ બંદાઓના જરીયાથી થયું. મુશ્રિકોનો અકીદો એ હતો કે એક ખુદા આટલી મોટી દુનિયાની વ્યવસ્થા નથી કરી શકતો, એટલા માટે તેણે પોતાના કેટલાક બંદાઓ દુનિયા સંભાળવા માટે નકી કર્યા છે. એટલે કે તેઓએ બંદાઓને રબ તાદાલાની બરાબર કરી દીધા, એટલા માટે તેઓ મુશ્રિક થયા. એટલા માટે કયામતમાં બુતોથી કહેશે :-

أَلَتْ كُلَّ أَنْ لَكَ لِيٰ مُلْكًا لِيٰ مُسْنَى إِنْ سُوْلِكَ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ

“ખુદાની કસમ ! અમે ઉઘાડી ગુમરાહીમાં હતા કે અમે તમોને ખુદાના બરાબર સમજતા હતા.”

જણાયું કે તેઓ બુતોને બંદા માનીને રબ તાદાલાને તેઓનો હાજતમંદ માનતા હતા. કુર્અન મજૂદ આવા વસીલાને રહીયો આપે છે :-

لَمْ يَنْجِزْ وَلَدًا وَلَمْ يَلِنْ لَهُ سُرِيدٌ شَفِيٌّ الْمَلَائِكَةِ وَلَمْ يَلِنْ لَهُ وَلِيٰ إِنَّمَا تَكْبِرُوا

એટલે કે, “ખુદા તાદાલાએ ન પોતાનો બાળક બનાવ્યો, ન તેના માલિકપણામાં કોઈ શરીક છે, અને ન કમજોરીના કારણે તેનો કોઈ વલી (મદદગાર) છે.” એટલે કે તેણો જે અવલિયા મુકર્રર ફર્માવ્યા છે તે પોતાની શાન જાહેર કરવા માટે બનાવ્યા, ન કમજોરી કે લાચારીના કારણે. જાણવા મળ્યું કે મુશ્રિકો ખુદા તાદાલા વિશે એવો અકીદો રાખતા હતા કે ખુદા તાદાલાના કેટલાક બંદાઓ એટલા માટે વલી છે કે ખુદા આટલા વિશાળ કામ પર કાઢિર (શક્તિમાન) નથી. કોઈ મુસલમાનનો આવો અકીદો નથી. મુશ્રિકો અવલિયાને એવા માનતા હતા જેવા કે કાઉન્સિલના સભ્યો, અને મુસલમાન અવલિયાને એવા માને છે જેવા કે બારગાહે આલિયહ (ખુદાની બારગાહ)ના ખાદિમો અને કામ કરનારા. એટલા માટે તેઓ મુશ્રિક હતા અને આ મોભિન રહ્યા. મતલબ એ છે કે રબની કુદરતનો મુન્કિર હોય છે તે મુશ્રિક અને જે કુદરત સ્વીકારીને રબના કાનૂનનો મુન્કિર હોય તે ‘વહાબી’ છે.

જરી નોંધ :- - આપણે આપણી જિંદગી વિશે વિચાર કરીએ તો જણાશે કે દુનિયાની કોઈ નેઅમત આપણાને વસીલા વિના મળતી નથી. પૈદાઈશ અને ઉછેર માંબાપના વસીલાથી, શાન અને હુન્નર ઉસ્તાદ (શિક્ષક) ના વસીલાથી, તંહુરસ્તી દાકતરના વસીલાથી, મૃત્યુ મલકુલ મૌતના વસીલાથી. તો હવે આખેરતની નેઅમતો તો દુનિયાની નેઅમતો કરતાં કંઈ કેટલા ઘણી વધારે છે તો વસીલા વિના કેવી રીતે મળી શકે ?

કલમો, કુર્અન, રોજા નમાજ ખુદાના ઓળખ ચિંહો છે. મતલબ કે આ બધી નેઅમતો હુઝૂર ﷺ ના વસીલાથી મળી તો પછી વસીલાનો ઈન્કાર ન કરવો જોઈએ. પણ જાહીલની શું વાત થાય ?

નોંધ :- - બધી ઈબાદતોનો ફાયદો કેવળ ઈન્સાનોને થાય છે. પણ વસીલાનો ફાયદો જિન, જાનવર, ફરિશતા બલ્કે વૃક્ષ, જમીન, સમય, દરેકને થાય છે. મકા મોઅગ્રજમા હુઝૂર ﷺ ના વસીલાથી મહાન, કોહે તૂર હજરત મૂસા ઔલાલે થકી આ'લા (ઉચ્ચ) છે, આબે જમજમ હજરત ઈસ્માઈલ ના તુફેલથી બરકતવંત (મોતર્બરક)

બની ગયું, અચ્યુબ عليه الصلاة والسلام ને શિફા આપવા માટે ફર્માવવામાં આવ્યું :—

وَرَبِّنَا بِرَبِّ الْكَوَافِرِ هَذَا مُغْتَسِلٌ بَارِدٌ وَسَابِعٌ

“પોતાના પગ જમીન ઉપર ઘસો. તેનાથી જે પાણીનો ઝરો કૂટે છે તેને પીઓ. તેનાથી સ્નાન કરો.” એટલે તે મુજબ કરતાં આપને શિફા મળી. જણાયું કે બુજુર્ગનોના ધોવાણ એમના પગોના વસીલાથી શિફા (આપનાર) બની જાય છે. મતલબ કે બુજુર્ગનોનો વસીલો દરેક વસ્તુને ફાયદો પહોંચાડે છે.

વાંધો (૧૬) :— હાલના વહાબીઓ એવું કહે છે કે ઈન્સાન ભલે ગમે તેટલો મોટો હોય મૃત્યુ બાદ આ દુનિયાથી બેખબર થઈ જાય છે. અહીંની તેને તદ્દન ખબર હોતી નથી. જુઓ અસહાબે કહેફ ૩૦૦ વરસ ઊંઘીને જ્યારે જગ્યા તો તેઓ સમજ્યા) કે અમો દિવસભર સૂતા.

હજરત ઉઝેર عليه الصلاة والسلام ને સો વરસ સુધી વફાત પામેલ રહીને જ્યારે જીવંત કરવામાં આવ્યા તો રબ તાયાલાએ પૂછ્યું, “તમે કેટલા દિવસ રોકાયા ?” અર્જ કરી, “હું એક દિવસ અથવા એનાથી પણ ઓછું રોકાયો છું.” ફર્માવવામાં આવ્યું, “તમો અહીં સો વર્ષ રહા.” જો તેમનું ધ્યાન આ દુનિયા પર હોત તો આ સમયના અનુમાનમાં શા માટે ભૂલ કરત ? જો આટલા મોટા બુજુર્ગને અહીંથી કશો સંબંધ નથી રહેતો તો બીજા અવલિયા અલ્લાહની તો વાત શું રહી ? જ્યારે આ લોકો અહીંથી એવા સંબંધ વિહોણા છે તો પછી તેઓની કબરો પર જઈને તેઓના વસીલાથી હુઅા કરવી અથવા તેમનાથી હાજત માંગવી તદ્દન નિર્થક છે.

જવાબ : અલ્લાહ તાયાલાના પ્યારા બંદાઓ આ દુનિયાથી વફાત પામ્યા બાદ આ દુનિયાથી તઅલ્લુક રાખે છે. અહીંની ખબર રાખે છે. મેઅરાજ શરીફની રાત્રે બધા પૈગમ્બરોએ હુજૂર صلى الله عليه وسلم ની પાછળ બયતુલ મુકદ્દસમાં નમાજ પઢી. હજજતુલ વિદાઅના પ્રસંગે ઘણા પૈગમ્બરોએ શિર્કત કરી. જેની ખબર નભી એ આપી.

હજરત મૂસા عليه الصلاة والسلام એ મેઅરાજની રાતે પચાસ નમાજોની પાંચ કરાવી દીધી. આ હજરત તે આલમમાં પહોંચીને આ તરફથી અજાણ બની જત તો તેઓને હુજૂર صلى الله عليه وسلم ની મેઅરાજની અને હજજતુલ વિદાઅની ખબર કેવી રીતે હોત ? અને હજરત મૂસા عليه الصلاة والسلام ને (જાણ ન થત તો) નમાજ ઓછી કરવાની શું જરૂર પડી ? રબ તાયાલા ફર્માવે છે :—

وَاسْلَمْ مِنْ أَرْسَلَنَا قَبْلَكَ مِنْ رَسَلِنَا وَاجْعَلْنَا مِنْ رَوْبَرَنِي لِيَعْلَمْ وَنِ

“હે નભી ! صلى الله عليه وسلم તમારાથી આગલા પૈગમ્બરોને પૂછો કે શું અમે ખુદાના સિવાય બીજા માયબૂદો બનાવ્યા છે ? જો તે પૈગમ્બરો આ દુનિયાથી અજાણ થઈ ગયા તો પછી પૂછવાનું કેવું ?”

મુડહું કષ્ટસ્તાનમાં આવનારનો પગરવ સાંભળે છે. જેવું કે હદીષ શરીફમાં વર્ણન થયેલ છે.

અસહાબે કહેફ અને હજરત ઉઝેર عليه الصلاة والسلام ના મોઅજિજાઓ અને કરામતો બતાવવી મંજૂર હતી. એટલા માટે રબ તાયાલાએ વિશિષ્ટ રીતે તેઓને આ દુનિયાથી અજાણ કરી દીધા. જો અસહાબે કહેફને પોતાના સૂર્ય રહેવાની ખબર થાત તો બજારમાં ન આવત અને આ કરામાત લોકો સમક્ષ જાહેર ન થાત. જેમ કે નભી صلى الله عليه وسلم એ ફર્માવ્યું કે અમારું દિલ જાગતું રહે છે કેવળ આંખ સૂચે છે. પણ તારીસની રાત્રે (તાતના પાછળા પહોરે મુસાફરનું મંજિલ પર ઉત્તરી આરામ કરવું) રબ તાયાલાએ હુજૂર صلى الله عليه وسلم ના દિલને પોતાના તરફ ધ્યાનિત કરી દીધું. અને ફજરની નમાજ કર્યા થઈ ગઈ કે જેથી ઉમ્મતને નમાજ પઠ વાનો તરીકો માલૂમ થઈ જાય.

જો નભી વલી વફાત પછી આ તરફથી તદ્દન સંબંધ વિહીન થઈ જાય છે તો આપણા દુરૂદ હુજૂર صلى الله عليه وسلم સુધી કઈ રીતે પહોંચે છે ? એવી વ્યક્તિને સલામ કરવી મના છે જે જવાબ ન આપી શકે. જેમ કે ઊંઘતો માણસ, ઇસ્તિંજા કરનાર, નમાજી અને અજાન હેનાર. જો નભી

સાંભળતા જ નથી અને જવાબ નથી આપી શકતા તો તેમને સલામ કરવી મના હોવી જોઈતી હતી.

એ પણ હોઈ શકે છે કે હજરત ઉઝૈરા^{عليه السلام} પણ ખરેખર સો વર્ષ વિત્યાં હોય જેવી રીતે કયામતનો એક દિવસ હજારો વર્ષ જેટલો હશે પણ મોભિનના માટે એક નમાજ જેટલો હશે. ત્યાં બંનેની અસર મૌજૂદ હતી કે ગવેણને સો વર્ષ પસાર થઈ ગયાં હતાં. અને શરબત પર એક દિવસ ફર્માવવો પણ બરાબર હતું, કે તે બંને વાતો હકીકત પર અવલંબિત હતી.

વાંધો (૨૦) :- નબી ^{صلی اللہ علیہ وسلم} એ ખૂબ કોણિશ કરી કે અબૂ તાલિબ ઈમાન લઈ આવે પણ ન લાવ્યા. આપ શું કરી શકતા હતા ? બલ્કે આયત ઉત્તરી :-

“જેને તમે મહોષ્યત કરો છો તેને તમે હિદાયત નથી આપી શકતા.” જ્યારે પોતાનાં સગાંઓનો વસીલો નથી બની શકતા તો બીજાનું તો પૂછવાનું જ શું ?

જવાબ :- આ આયતનો મતલબ સ્પષ્ટ છે કે જેનાથી આપ મહોષ્યત કરો તેને હિદાયત નથી આપી શકતા. કારણ કે આપ ‘રહમતુલ્લિલ આલમીન’ છો તેથી બધાને મહોષ્યત ફર્માવી બધાના જ ઉપર રહમ કરો છો. કાફિર હોય કે મોભિન, મુજલિસ હોય કે મુનાફિક. પણ હિદાયત તેને જ મળશે જે આપનાથી મહોષ્યત કરે, અને આપનાથી જ મહોષ્યત કરશે તે આપની વાત માનશે.

અબૂ તાલિબે આપનાથી મહોષ્યત ન કરી અને આપની વાત ન માની, કલ્ખો ન પઢ્યો એટલા માટે હિદાયત ન મેળવી શક્યા. તેમાં ખૂદ તેમનો જ વાંક છે. જો કોઈ આફતાબ (સૂરજ)થી રોશની ન (પ્રાપ્ત) કરે તો તેનું નસીબ. સૂર્ય રોશની આપવામાં ઉણાપ નથી કરતો. ઇતાં પણ અબૂ તાલિબને હુઝૂર ^{صلی اللہ علیہ وسلم}ની સેવાનો લાભ મળ્યો કે તેમને દોજખમાં રાખવામાં નથી આવ્યા બલ્કે આગની ગુફામાં છે. જેમ કે બુખારીની હદ્દીષમાં છે.

વાંધો (૨૧) :- નબી ^{صلی اللہ علیہ وسلم} એ હજરત હુસૈન ^{صلی اللہ علیہ وسلم} ની મદદ ન કરી તો બીજાઓની પણ નથી કરી શકતા. પછી વસીલો કેવો ?

જવાબ :- હજરત ઈમામ હુસૈન ^{صلی اللہ علیہ وسلم} હુઝૂર ^{صلی اللہ علیہ وسلم} થી મદદ જ નથી માંગી કે જેથી સબરમાં ફર્ક ન પડે. જેમ કે ઈખાડીમ ^{صلی اللہ علیہ وسلم} એ આગમાં જતી વખતે રબથી મદદ ન માંગી. તે ઉપરાંત હજરત ઈમામ હુસૈન ^{صلی اللہ علیہ وسلم} ની અડગતા કે આકરી અને સખત મુસીબતોમાં સંયમ જાળવ્યો, તે હુઝૂર ^{صلی اللہ علیہ وسلم} ની મદદથી જાળવ્યો.

વાંધો (૨૨) :- કુર્અન શરીફથી સાબિત છે કે અંબિયા ^{عَلَيْهِمُ السَّلَامُ} પોતાના જીવન દરમિયાન પણ દુનિયાથી બેખબર રહે છે. જુઓ સુલૈમાન ^{صلی اللہ علیہ وسلم} એ હુદ હુદ ન હોવાથી લોકોને કહું કે હું હુદ હુદ નથી જોતો. જો જાણકાર હતા તો પૂછયું કેમ ? તદ્વ ઉપરાંત હુદ હુદ આવીને કહું, હું તે વસ્તુ જોઈને આવ્યો છું જે આપે નથી જોઈ, એટલે કે બિલ્કીસ અને તેનું તખ્ત. જુઓ હુદ હુદના ખબર આપતાં પહેલાં આપને બિલ્કીસની ભાણ ન મળી. સબા શહેરની જ્યારે તેઓ ખબર જ નથી રાખતા તો વસીલો કેવી રીતે બની ગયા ?

જવાબ :- આ આયતમાં એવું કયાં છે કે હજરત સુલૈમાન ^{صلિ اللہ علیہ وسلم} ને ખબર ન હતી. હુદ હુદ આપની અજાણતાનો દાવો નથી કર્યો, બલ્કે અર્જ કરી, “હું એવી વસ્તુનું નિરિક્ષણ કરી આવ્યું છે જેને આપે જઈને જોઈ નથી.” અને આપ ખરેખર તે સમય સુધી ત્યાં જિસમ શરીફ સાથે ગયા ન હતા. ખબર તો આપને હતી પણ જાહેર કરી ન હતી કે જેથી ખબર પડે કે પૈગમ્બરોની સોહિયત (સંગત)માં રહેવાવાળાં જાનવર પણ હજારોના ઈમાનનો વસીલો બની જાય છે. જુઓ હુદ હુદના જરીયાથી જ બધા યમનવાળાઓ અને બિલ્કીસ વગેરેને ઈમાન નસીબ થયું. એ ઉપરાંત પણ એમાં હજારો હિકમતો સમાયેલી છે.

હજરત યુસૂફ ^{صلિ اللہ علیہ وسلم} એ બાદશાહ બનીને પણ પોતાના વાલિદે માજિદને પોતાની ખબર ન મોકલી. એટલા માટે નહીં કે આપ તેમનાથી બેખબર હતા પણ સમયની રાહ જોતા હતા. અને આપની પુષ્કળ

અજમત જાહેર થવાની હતી કે હૃષ્ણાણની પરિસ્થિતિમાં તમામ આવમનું રિઝ્ક આપને ત્યાં પહોંચ્યું અને બધા લોકોને રોજ માટે આપના જરૂરતમંદ કરવામાં આવ્યા.

સારું, બતાવો કે જ્યારે સુલૈમાન صلિ اللીલા એ આસિફને બિલ્કિસનો તખ્ત લાવવાનો હુકમ કર્યો તો ન તેમણે કોઈનાથી યમના દેશનું ઠેકાણું પૂછ્યું અને ન બિલ્કિસના વિશે, ન તખ્તની જગ્ગા પૂછી બલ્કે આંખ પલકારો મારે તે પહેલાં તખ્ત લાવીને હાજર કરી દીધો. તેમને પણ બિલ્કિસની બધી જગ્યાઓની ખબર હતી કે નહીં? જરૂર હતી. તો જેની સંગતમાં રહીને આ ખૂબી પ્રાપ્ત કરી હતી તે પોતે અજાણ હોય તે શક્ય નથી.

રબ તથાલા ફર્માવે છે, જેની પાસે કિતાબનો ઈલમ હતો તેમણે કહું કે, “હું આપની આંખ પલકારો મારે તે પહેલાં બિલ્કિસનું તખ્ત લઈ આવીશ.”

બતાવો! તે કિતાબ આસિફ કોની પાસે પઢી હતી. ખૂદ હજરત સુલૈમાન صلિ اللીલા માટે આશ્ર્ય ગણાય કે શાગિર્દને ખબર હોય અને ઉસ્તાદને ન હોય?! રબ તથાલા સમજ શક્તિ આપે. મતલબ કે આપને ઈલમ હતો પણ સમય પહેલાં જાહેર કરવાનો ન હતો. ખુદા તથાલાથી મુરાબ પ્રાપ્ત કરવા વસીલો તલબ કરવો અલગ ચીજ છે.

વાંધો (૨૩) :— રબ તથાલા ફર્માવે છે,

فَيُغْرِمُنَ يَسَارٌ وَيُعَذَّبُ مِنْ يَسَارٍ

“રબ તથાલા જેને ચાહે તેને બધ્શી દેશે અને જેને ચાહે અજાબ આપશે.” જે નભીઓ વલીઓને તમે મગફિરતનો વસીલો સમજો છો ખૂદ તેઓની મગફિરતનું ઠેકાણું નથી. ખબર નહીં તેઓની મગફિરત થાય કે ન થાય! તેઓ તમારા વસીલા છે તો બતાવો કે જો ખુદા તથાલા તેઓને પકડે તો તેઓનો વસીલો કોણ રહેશે? ‘મંદ્યશાઅ’માં ‘મન’ (આમ સર્વ સામાન્ય)છે, નભી, વલી બધા જ એમાં શામેલ છે.

જવાબ :— એના બે જવાબો છે. એક આલિમાના બીજો સૂફિયાણો. આલિમાના જવાબ એ છે કે બંધાઓ ત્રણ પ્રકારના છે. એક તે જેઓની જહનમી હોવાની ખબર આપી દેવામાં આવ્યું, “તે અને તેની પત્ની નજીકમાં જ ભડકી રહેલી આગમાં પહોંચશે.” બીજો પ્રકાર એ છે કે જે મના જન્નતી હોવાની ખબર આપવામાં આવી. ફર્માવવામાં આવ્યું, “અલ્લાહ તેમનાથી રાજ થઈ ગયો તેઓ અલ્લાહથી રાજ થઈ ગયા.” અથવા ફર્માવી દેવામાં આવ્યું, “અલ્લાહ તથાલાએ તે બધાને જન્નતનો વાયદો કરી દીધો.” ત્રીજો પ્રકાર તેઓના જેઓના વિશે કોઈ ખબર આપવામાં ન આવી, જે મ કે આપણે બધા પહેલી જમાઅતનું દોઝખી હોવું અને બીજી જમાઅતનું જન્નતી હોવું એટલું વિસ્તારપૂર્ણ છે કે જેવી રીતે અલ્લાહ તથાલાનું એક હોવું. કેમકે ‘અલ્લાહ તથાલાનું સાચું હોવું તેની એવી સિફત છે કે જેવું તેનું એક હોવું.’ તમારી રજી કરેલ આયતમાં ત્રીજી જમાઅત મુરાબ છે, કેમ કે ખુદા વાયદાથી વિરુદ્ધ નથી કરતો.

સૂફિયાણો જવાબ એ છે કે આ આયતનો મતલબ એ છે કે ખુદા તથાલા જેને ચાહે છે કે નેક અમલની તૌફિક આપી જન્નતી બનાવે છે અને જેને ઈચ્છે ગુમરાહ કરી જહનમી બનાવે છે, એટલે કે જન્નતી કે જહનમી હોવાનો ઈરાદો થઈ ચૂક્યો છે. તે કયામતમાં કેવળ જાહેર (દ્રાષ્ટિગોચર) થશે. દરેકના માટે કલમ ચાલી ચૂકેલી છે. એ મતલબ નહીં કે જે નેક કામો કરવાવાળાને ચાહે જહનમી કરી દે અને જે કાફિરને ચાહે જન્નતી બનાવી દે. તો જેને જહનમી બનાવી ચૂક્યો તે જહનમી થઈ ગયો એથી ઉલ્ટું થવું આયતની વિરુદ્ધ ગણાશે.

વાંધો (૨૪) :— કુર્અને કરીમ ફર્માવી રહ્યું છે કે કાફિરોએ નભી થી પૃથ્વી કરી, “અમે તે સમય સુધી ઈમાન નહીં લાવીએ જ્યાં સુધી કે આપ જમીનમાંથી જરણાંઓ વહેતાં ન કરી દો અથવા આપની પાસે ખજૂર તથા દ્રાક્ષના બાગો ન હોય જેની વચ્ચે નહેરો

હોય...છેવટ સુધી. તેના જવાબમાં ફર્માવવામાં આવ્યું, એટલે કે, “પાક છે મારો રબ, હું તો કેવળ બશર રસૂલ છું, મારામાં એ શક્તિ નથી.” આ આયતથી બે વાતો માલૂમ પડી, એક એ કે નભીમાં કોઈ શક્તિ અને પાવર નથી, મજબૂર બંદો છે. નહીં તો તેઓના આ મોઅજિઝો બતાવીને મુસલમાન કરી લેવામાં આવત.

બીજું એ કે પાણીના જરણાં, બાગો ઉગાડવા એ ખુદા તથાલાનું કામ છે, નભી-વલીનું નહીં. તે જ પ્રમાણે દીકરો દીકરી આપવો ઈજ્જત, જિલ્લત આપવી, મુરાદો પૂરી કરવી ખુદા તથાલાનું કામ છે. કોઈને આ ચીજોનો વસીલો માનવો એ પણ આ આયતની વિરુદ્ધ છે.

જવાબ : - નભીમાં એનાથી કેટલાય વધુ ગણો પાવર અને શક્તિ છે. એમ કહો કે તેઓના કહેવા પર પોતાની શક્તિ બતાવી નહીં કેમ કે તેઓ ઈમાન લાવવાની નિયતથી આ માંગણી કરતા ન હતા. બલ્કે નભીના જોરની અજમાઈશ કરવા માટે કરતા હતા. અને જે કૌમે નભીના જોરની અજમાઈશ કરી તેને નાટ કરી દેવામાં આવી. ફિરઓન, નમરૂદ, કૌમે આદ, કૌમે ષમૂદ આ બધાંએ નભીની શક્તિ જોવા માંગી. જોર બતાવી દેવામાં આવ્યું પણ તેઓ ઈમાન ન લાવ્યા અને હલાક થઈ ગયા. હુઝૂર મુલ્લા નું તેઓની માંગણીઓનું પૂરી ન કરવું રહમતના કારણો છે. તેઓ તો જમીનમાંથી જરણાં કાઠવાની માંગણી કરતા હતા પણ હુઝૂર મુલ્લા એ તો ચંદ્રના બે ટૂકડા કરી બતાવ્યા, દૂબેલા સૂરજને પાછો બોલાવ્યો, ખારા પાણીના કૂવાને મીઠો બનાવ્યો, લાકડીઓ કાંકરીઓને પોતાનો કલમો પઢાવ્યો, ફકીરોને બાદશાહ બનાવ્યા. જેને જે ધાર્યું કરી આપ્યું. ડોક્ટર ઈકબાલે કેટલું સરસ કહું છે,

દરયા મમનૂન અરત ખવાબે રાહિતશ
તાજે કિસરા ઝેરે પાએ ઉમતશ

મતલબ કે તાકાત હોવી જુદી વસ્તુ છે અને બતાવવી જુદી વસ્તુ છે.

આ આયતમાં એ સરકશ કાફિરોને તાકાત ન દેખાડવાનો ઉલ્લેખ છે, જેથી તેઓ હલાક ન થઈ જાય.

ઉપસંહાર : - વાસ્તવિકતા એ છે કે વહાબીઓ, દેવબંદીઓને ઈધ્દીસે ગુમરાહ કરી દીધા, તેઓની મૌત આવી ગઈ છે! એટલા માટે તમામ વસીલાઓથી મોહુ મચકોડી રહ્યા છે. “જેને ખુદા હિદાયત આપે તે વલીના અને મુર્શિદના દામનમાં રહે છે. અને જેને રબ તથાલા ગુમરાહ કરે છે તેને કેવો વલીને કેવો મુર્શિદ? રબ તથાલા ફર્માવે છે, “જેને ગુમરાહ કરી દે તેના માટે ન તમો કોઈ વલી પામશો ન મુર્શિદ.” આ બેપીરા (પીર વિહોણા), નૂર વિહોણા બારગાહે ઈલાહીમાંથી કાઢી મૂકાયેલા છે, આ બધી વાતો એ જ કારણે છે. મુસલમાનોએ જોઈએ કે દરેક નવા મજહુબથી બચે. તે રસ્તા ઉપર રહે જે અત્યાર સુધી અલ્લાહના નેક બંદાઓનો છે.

સમજબુઝ વગર કુર્ચાનનો તર્જુમો કરવો ગુમરાહીના માર્ગો છે. રબ તથાલા ફર્માવે છે, “રબ તથાલા આ કુર્ચાનથી ઘણા લોકોને હિદાયત આપે છે અને ઘણા લોકોને ગુમરાહ કરી દે છે.” હિદાયત પર રહેવાનો ઝરીયો ફક્ત એ જ છે કે સારા લોકો (ખુદાના પ્રારાઓ)ની સાથે રહો. રબ ફર્માવે છે, “હે મુસલમાનો! અલ્લાહથી ઝરો અને સાચાઓની સાથે રહો.” અમને સૂરાએ ફાતિહામાં દુઅ માંગવાની તલકીન ફર્માવી, “હે ખુદા! અમને સીધા માર્ગની હિદાયત આપ (એટલે કે કાયમ રાખ) તે લોકોના માર્ગ પર જેમના પર તે ઈનામ કર્યો.” એટલે કે નભીઓ, સિદીકો, શહીદો, અને સાલેહ લોકોના રસ્તા પર કાયમ રાખ.

આજે દરેક ચકળાલ્યી, દરેક કાદયાની, દરેક દેવબંદી વહાબી, દરેક બેદીન કુર્ચાન બગલમાં દબાવી ફરી રહ્યો છે અને કહી રહ્યો છે કે કુર્ચાનની રૂએ હું સાચો છું. જેમ કે યજીદીઓએ સમજ્યા વિચાર્યા વગર નફસાની ખ્વાહિશો (મનોવાંધના) ને લીધે ઈમામ હુસૈન અશ્શુદ્ધ પર આ આયત ફીટ કરી, એટલે કે “ઈસ્લામના બાદશાહનો બાળી

બને તેનાથી જંગ કરો, ત્યાં સુધી કે (પોતાના બાગીપણાથી) પાછો પલટે.” તેઓએ હજરત ઈમામ હુસૈનને આ રીતે બાગી અને યજીએ પલીદને ઈસ્લામનો બાદશાહ બનાવ્યો. મતલબ કે સમજ્યા વગર કુર્ચાનનો તર્જુમો કરવાથી ઘણાનો બેડો ગર્ક થઈ ગયો.

જો ઈચ્છા હોય કે દુનિયાથી ઈમાન સલામત રાખીને જઈએ તો તે જ રસ્તા પર ચાલો જે અવલિયાએ કિરામ અને ઉલમાએ એજામનો હતો. આજે મજહબે એહલે સુન્તન સિવાય કોઈ પણ મજહબમાં અવલિયા મૌજૂદ નથી. એ પરથી જણાય છે કે આ જ જમાઅત હક્ક પર છે. જ્યાં સુધી દીને મૂર્સ્વી મન્સૂખ થયો ન હતો, બની ઈસ્રાઈલમાં હજારો વલી થયા. જ્યારથી તે મન્સૂખ થઈ ગયો તો હવે તેમનામાં કોઈ વલી નથી. હજરત મરયમ, અસહાબે કહુફ, આસિફ ઈબ્ને બરાનિયા, જેમના કિસાઓ કુર્ચાન શરીફમાં આવેલ છે. આ બધા બની ઈસ્રાઈલના વલી હતા. જરીએ ઈસ્રાઈલીની વિલાયતની એ હાલ હતો કે તેણે ચાર માસના બાળકથી પોતાની પાક દામનીની ગવાહી લીધી. પણ બતાવો કે જ્યારે આ દીન મન્સૂખ થયો ત્યાર પછી કોઈ યહૂદી, ઈસાઈ વલી થયો? જ્યારે તેમનામાં ઈમાન જ નથી તો વિલાયત ક્યાથી આવશે? એ જ પ્રમાણે આજે મજહબે એહલે સુન્તન સિવાય કોઈ ફિર્કમાં વલી નથી, કોઈ દેવબંદી વલી નથી, કોઈ કાદિયાની, ચકળ એવી, ગેરમુકલિંદ વલી નથી.

આ તરફ જુઓ તો હુજૂર ગૌપે પાક સરકારે બગદાદ આપણી અંદર, હુજૂર ખ્વાજા બહાઉદ્ડીન નકશબંદી આપણી અંદર, હુજૂર શહાબુદ્ડીન સુહરવર્દી આપણામાંથી થઈ ગયા. હજી પણ મજહબે એહલે સુન્તનમાં હજારો અવલિયા મૌજૂદ છે. હજરત પીર હેઠરશાહ સાહબ જમાલપુરી, હજરત ખ્વાજા પીર મેહરઅલી શાહ સાહબ ગુલાળવી, કુતબુલ અકતાબ હજરત પીર સૈયદ જમાઅત અલી શાહ સાહબ અલીપુરી, હજરત ખ્વાજા મુહમ્મદ સુલેમાન સાહબ તોનસ્વી અને તમામ ગાઢીવાળા સાહબ આપણી જ જમાઅતમાં છે. આ બધા ભાઈઓ પાકા સુન્તી

તકવાવાળા, વસીલાના કાઈલ (માનનાર), ન્યાજ, ઉર્સ, ફિતેહા, મીલાદ શરીફ, જ્યારવી શરીફ પર આમિલ (અમલ કરનાર) રહ્યા. આ અવલિયાએ કિરામનું આપણા અંદર હોવું મજહબે એહલે સુન્તનની હક્કાનિયતની ઉઘાડી દલીલ છે. આજે તમામ ફિર્કાઓને હું ચેલેંજ કરું છું કે પોતાના મજહબોમાં અવલિયા બતાવે. વલીની ઓળખ કુર્ચાને કરીમે એ બતાવી વે કે ખલ્કત (મખ્લૂક) તેઓને વલી માને. અલ્લાહ તાલા ફર્માવે છે, ‘તેઓના માટે દુનિયા તથા આખેરતમાં ખુશખબર છે.’ દુનિયાની ખુશખબરી તો એ કે આમ લોકોનું તેઓની તરફ ઝુકવું, અને આખેરતની ખુશખબરી એ કે ફરિશ્તાઓનું તેઓને મુખારક બાદ આપવું. કુર્ચાને કરીમ ફર્માવે છે, “જે લોકો ઈમાન લાવ્યા અને સારા કામો કર્યાં. અલ્લાહ તાલા તેમની મહોષ્ભત બધાનાં હિલમાં નાખી દેશે. જે બુજુગોનાં નામો મેં ગણાવ્યાં છે તેઓને આમ ખલ્કત વલી માને છે. ‘કેમ કે દેવબંદીઓમાં કોઈ વલી નથી એટલા માટે’” અવલિયાને ગાળો દેવા લાગ્યા, જેવી રીતે કાદિયાની મસીહ મિર્જમાં કોઈ કરામત કે મોઅજિઝો નથી, તેથી તેઓ ઈસા عَلِيٰ الصَّلَاةُ عَلَيْهِ وَسَلَامٌ ના મોઅજિઝાઓનો ઈન્કાર કરવા લાગ્યા. ઐર...., મુસલમાનો ફકીરની આ કિતાબને યાદ રાખે અને તે જ રસ્તો અપનાવે જે અલ્લાહ તાલાના પ્યારા બંદાઓનો છે. ઈન્શાઅલ્લાહ તાલા આજકાલની જેરીલી હવાઓથી તેમનું ઈમાન મહુફૂજ રહેશે. ગુલ્દસ્તાની ઘાસ ઝૂલોના વસીલાથી બાદશાહોના હાથમાં પહોંચી જાય છે. હકીકત એ છે કે કિતાબોથી ઈલમ તથા હિકમત મળે છે, પરંતુ કોઈની નજરથી નસીબ થાય છે. દાકતર ઈકબાલ કહું છે,

“દી મજો અંદર કુતુબ અચ બેખબર
ઇલ્મો હિકમત અજ કુત્બેદીં અજ નગર,
કિમયા પૈદા કુન અજ મુશ્તે ગિલે
બોસાજન બર આરતાને કામિલે.”

“દીન ફક્ત કિતાબોમાં ન શોધો, કિતાબોથી કેવળ ઈલ્મ મળે છે. વલીએ કામિલાની નજરે કરમથી પોતાના શરીરને કીમીયો (પારસમણી) બનાવી લો. એ રીતે કે કોઈ કામિલ આસ્તાના પર બોસો આપો.” કુર્ઝાન શરીરનો તર્જુમો પઢી લેવાથી દીન મળ્યા કરતો હોત તો અભૂજહલ, અભૂલહલ, ઈંબીસ પ્રથમ કક્ષાના મોમિન હોત. કેમ કે તેઓ તર્જુમો જાણતા હતા. ફક્તી નબી ﷺ થી ફ્યુઝ હાંસલ ન કર્યો તો માર્યા ગયા.

★ હિકાયત ★

મૌલાના જલાલુદીન રૂમી કુદેસસિરહુ મઘવી શરીરમાં લખે છે કે સુલ્તાનુલ આરિઝીન બાયજીદ બુસ્તામી કુદેસસિરહુ અજીજના જમાનામાં બુસ્તામ શરીરમાં એક રંડી આવી ગઈ. મસ્ઝિદો, ખાનકાહો ખાલી થઈ ગઈ. અને રંડીના ઘરે તમાશો જોનારાઓનો દરેક વખતે મેળો જામેલો રહેતો. કોઈ વ્યક્તિએ હજરત સુલ્તાનુલ આરિઝીનની બિદમતે બાબરકતમાં હાજર થઈને અર્જ કરી કે હજરત આપના શહેરમાં આવો ફુજૂર (જાહેર ગુનાહ) ?! હુઝૂરે ફર્માવ્યું, શું વાત છે? તે વ્યક્તિએ આખી હાલત વર્ણવી દીધી. ફર્માવ્યું, મને તે રંડીનું મકાન બતાવો. આપ મુસલ્લો અને લોટો લઈને તેના ઘરે પહોંચી ગયા. તમાશો જનારા આપને જોઈને નાસી ગયા. આપે રંડીના દરવાજા પાસે મુસલ્લો પાંથરી દીધો. અને નવાફિલ શરૂ કરી દીધા. ત્યાં સુધી કે રાતનો મોટાભાગનો સમય પસાર થઈ ગયો. અને કોઈના આવવાનો ખતરો ન રહ્યો તો આપે તે રંડીને પૂછ્યું, તારી રોજની આવક કેટલી છે? તેણીએ જણાવી, આપે તેટલી રકમ મુસલ્લા નીચેથી કાઢીને તેને સાંપી દીધી.

“ફકીરો કી જોલીમે હોતા હય સબ કુછ
મગર ચાહીયે ઉનસે લેનેકા ટબ કુછ
બહુત જંચ લેતે હંચ દેતે હંચ તબ કુછ

પછી આપે તેને ફર્માવ્યું કે હવે તારી આ રાત મેં ખરીદી લીધી કેમ કે તારી ફીજ આપી દીધી. તેણીએ કહ્યું હા, બેશક! પછી હુઝૂરે ફર્માવ્યું, હવે હું જેવું ઈચ્છું તેવું તું કર. બોલી ઘણું સારું! આપે કહ્યું, વજૂ કરીને બે રકાત નફ્ફલ નમાજની નિયત કર. મતલબ કે તેને નમાજમાં ઉભી કરી દીધી. જ્યાં સુધી તે કયામમાં રહી તે રંડી હતી, રુકૂઅમાં ગઈ તો રંડી હતી, પણ જ્યારે સિજદામાં ગઈ તો તેનું માથું સિજદામાં જુક્યું અને સુલ્તાનુલ આરિઝીના હાથ દુઆ માટે ઉઠ્યા, મૌલાના ફર્માવે છે કે આપે ખુદાની બારગાહમાં અર્જ કરી,

આં ચેહ કારમ બુવદ આખિર કરદમ
કગ જિના સૂઅે નમાજ આવુર્દમશ

હે મૌલા! તુ શક્તિશાળી હું કમજોર, તુ માલિક હું બંદો. મુજ કમજોર અને લાચારનું તો એટલું જ કામ હતું કે ફાસિક ઔરતને જિના (વ્યબિચાર)થી હટાવીને તારી બારગાહમાં જુકાવી દીધી. આગળનું કામ તારું છે કે તુ આ જુકેલા માથાને કબૂલ કરે કે રદ કરે. પછી અર્જ કરી, જો તે માથાને રદ કર્યું તો મારી બદનામી થઈ જ્શે કે સુલ્તાનુલ આરિઝીન તારી બારગાહથી શું દઈ ગયા?

બરદરત આવર્દ અમ ઉરા ખુદા
કલ્બદા કલ્બે તુફયલે મુસ્તફા

એ ન જો કે આવનારો કોણ છે, મૌલા એ જો કે લાવનારો કોણ છે? ભલેને આવનારી એક ફાસિકા ઔરત છે પણ લાવનારો હું ગનેહગાર છું. એટલા માટે તે લીલા ગુમ્બદવાળા, કાળી જુલ્દોવાળા મહબૂબ (સુલ્તાનુલ આરિઝીન) ના સદકામાં એના દિલની દિશા બદલી નાંખ! “આપે આટલું ફર્માવતાં જ તે ફાસિકદ્વારા વલીયદ્વારા બની ગઈ! ત્યાર પછી તેના દોસ્તો ચાહકો બોલાવતા તો તે અંદરથી કહેવડાવી દેતી કે હવે મેં આ આંખોથી સુલ્તાનુલ આરિઝીનને

જોઈ લીધા છે, સુલાનુલ આરિઝીનને જુએ તે કોઈને ન જુએ. સૂરજનાં કિરણો કોઈ બિલ્લોરી કાચની મદદથી કોઈ કપડા પર નાંખવામાં આવે તો તે કપડું બળ ને જાય છે. જો આ બિલ્લોરી કાચ વરયે ન હોય તો ગરમી પેદા થતી નથી. મદીનાના સૂરજ નૂરાની નાં નૂરાની કિરણો બગાદવાળા કે અજમેરવાળા કાચ વડે દિલ પર નાખો જેથી ઉષ્મા (ચેતના) અને દર્દ પૈદા થાય. આ દર્દ દિલ તે ચીજ છે જેના કારણે ઈન્સાન ફરિશ્તાઓથી અફ્ઝલ બન્યો.

અહકુલ એબાદ, અહમદ યારખાં ગુફિરલહુ

★ જશને મીલાદ હમ મનાએંગો ★

આજ : હિન્દુ મૌલાના મુહમ્મદ શાકિર નૂરી રાજીવી

જશને મીલાદ હમ મના એંગે રબસે
સદકા નબીકા પાએંગો

દૂર દિલકી સિયાહી કરનેકો
મેહદિલે નયત હમ સજાએંગો

આજકી શબ હૈ રહમતોંકી શબ
રબકી રહમતમે હમ નહાએંગો

માંગના હૈ તો મદીના માંગો
સદકાએ મીલાદ વો બુલાએંગો

દેખકર કથ્યમે હુજૂરકો હમ
નયતે સલ્લેઅલા સુનાએંગો

મુજકો જાલિમ ન સમજના બેબસ
મેરે આકા મુજે બચાએંગો

અપની આંખોંકી હિફાજત કરના
અપના જલ્વા તુમ્હે હિખાએંગો

અપને કાનોંકી હિફાજત કરના
મુજદ્દ બખિશશકા વો સુનાએંગો

અપને હાથોંકી હિફાજત કરના
જામ કૌધરકે વો પિલાએંગો

કાશ ! ફર્મા હે હશરમે આકા
આ જા 'શાકિર' તુઝે નિભાએંગો

★ સલામ બ હુગ્રૂ સરવરે કૌનેન ★

આજ : શાહ બરકતુલ્લાહ મારેહરવી
રઃશુઅ

યા શફીઅલ વરા સલામુન અલૈક
યા નબિયલ હુદા સલામુન અલૈક
ખાતમુલ અમિયા સલામુન અલૈક
સૈયેહુલ અસ્કેયા સલામુન અલૈક
અહમદુન લયુસ મિષ્લોકા અહમદુન
મરહબા મરહબા સલામુન અલૈક
વાજેબુન હુબ્બોકા અલલ મખ્લૂકે
યા હબીબલ ઉલા સલામુન અલૈક
અદ્રૂજમુલ ખદ્કે અશરફુશ્શરફા
અફ્જલુલ અજકેયા સલામુન અલૈક
કોરોફત મિન્કા જુલ્મતુજ જુલમે
અન્તા બદરુદ્દુજા સલામુન અલૈક
તલઅત મિન્કા કવકબુલ ઈરફાને
અન્ત શમ્સુદ્દુહા સલામુન અલૈક
મહબતુલ્વહ્યે મન્જલૂલ કુર્ચાન
સાહેબુલ એહતેદા સલામુન અલૈક
ઈન્કા મકસદી વ મહાઈ
ઈન્કા મુદાા સલામુન અલૈક
મત્લબી યા હબીબી લયસ સવાકા
અન્તા મતલુબોના સલામુન અલૈક
સયેદી યા હબીબી મવલાઈ
લકા રૂહી ફિદા સલામુન અલૈક
હાજા કવલો ગુલામેકા ઈશ્કી
મિન્હો યા મુસ્તફા સલામુન અલૈક

રહમતે ખુદા બ વસીલાએ અવલિયા

A

**★ મનકબત શરીફ દર શાને
આ'લા હિન્દુત ઈમામે અહુલે સુન્નત
ફાળિલે બરેલ્વી رضી લાલુ ★**

માહે તયબાહકી જિયા હય મસ્લકે અહુમદ રજા
રાહે જન્નતકા પતા હય મસ્લકે અહુમદ રજા
તુઝપે જો ઈન્સાં ફિદા હય મસ્લકે અહુમદ રજા
ખૂશ હુવા ઈસસે ખુદા હય મસ્લકે અહુમદ રજા
ગૌષે આ'જમકી રજા હય મસ્લકે અહુમદ રજા
સુન્નિયત તુઝપે ફિદા હય મસ્લકે અહુમદ રજા
તેરા ચર્ચા હય હર જગહ મસ્લકે અહુમદ રજા
તેરા ડંકા બજ રહા હય મસ્લકે અહુમદ રજા
હર જગહ ઉસ શખસને ઈજૂઝત હય પાઈ બ ખુદા
તેરા જો ભી હો ગયા હય મસ્લકે અહુમદ રજા
તુઝસે જો ભી ફિર ગયા હય મસ્લકે અહુમદ રજા
હર જગહ વોહ પિટ રહા હય મસ્લકે અહુમદ રજા
થામ લો દામન રજાકા હુશમનાને દીન તુમ
હક્કસે મિલનેકા પતા હય મસ્લકે અહુમદ રજા

-ગુલાર અહુમદ 'નૂરી' (જુનાગઢ)

B

રહમતે ખુદા બ વસીલાએ અવલિયા

★ મસ્લકે આ'લા હિન્દુત સલામત રહે ★

યા ખુદા ચર્ખે ઈસ્લામ પર તાઅબદ
અખરે બુરજે રિફાત સલામત રહે
દીને હક્કી ઈશાઅતકી ખાતિર સદા
મેરા તાજે શરીઅત સલામત રહે

એ બરેલી મેરા બાબે જન્નત હૈ તુ
યાંની જલવાગહે આ'લા હિન્દુત હૈ તુ
બિલ યકી મર્કજે એહલે સુન્નત હૈ તુ
યે તેરી મર્કજિયત સલામત રહે

રોજે મેહશર અગર મુઝસે પૂછે ખુદા
ભોલ આલે રસૂલ તૂ લાયા હૈ ક્યા
અર્જ કર હુંગા લાયા હું અહુમદ રજા
યા ખુદા યે અમાનત સલામત રહે

એહલે ઈમાન તૂ કયું પરેશાન હૈ
રહબરીકો તેરી કન્જુલ ઈમાન હૈ
હર કદમ પર યે તેરા નિગેહબાન હૈ
શમએ રુશ્ઠો હિદાયત સલામત રહે

લાખ જલતે રહે હુશમનાને રજા
કમ ન હોંગે કભી મદહખ્વાને રજા
કહ રહે હું સભી આશિકાને રજા
મસ્લકે આ'લા હિન્દુત સલામત રહે

જબ પળી માહે તયબાહકી નૂરી કિરન
લહ લહાયા બરેલીકા હુસ્ને ચમન
જૂમ ઉઠે દેખ કર સારે એહલે સુનન
ગુલશને કાદ્રીયત સલામત રહે

છોળ કર આપકા દર કહીં જાયે કયું
ઠોકરેં દર બદરકી શહા ખાયે કયું
ગેરકે સામને હાથ ફેલાયે કયું
મેરા આકાએ નેઅમત સલામત રહે

આ'લા હિન્દુતકા હિલકશ યે એહસાન હૈ
અબ તલક બાકી ખુશખૂસે ઈમાન હૈ
યા ખુદા યે બરેલીકા ફેઝાન હૈ
યે અતા યે ઈનાયત સલામત રહે